

ปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ในจังหวัดพระนคร ธนบุรี พ.ศ. ๒๕๑๒

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

๑๒ มีนาคม ๒๕๑๔

ปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

๑๒ มีนาคม ๒๕๑๔

การศึกษาเรื่องนี้มีความมุ่งหมายที่จะทราบปัญหาเกี่ยวกับการสอนวิชาพลศึกษา โดยแบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ ปัญหาเกี่ยวกับตัวครูผู้สอน ปัญหาด้านการสอนของครู ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และสถานที่ และปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแบบสอบถาม ๒ ชุด ชุดหนึ่งเป็นแบบสอบถามสำหรับครูพลศึกษา จำนวน ๑๑๗ คน อีกชุดหนึ่งสำหรับครูใหญ่ จำนวน ๔๑ คน ผู้วิจัยเป็นผู้นำแบบสอบถามเหล่านี้ไปให้แก่ครูในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดและรับกลับด้วยตนเอง

ผลสำคัญในการวิจัยพบว่า ในด้านปัญหาเกี่ยวกับตัวครูผู้สอนนั้น ครูพลศึกษาส่วนมากยังมีความรู้ความสามารถไม่เพียงพอ จำนวนครูพลศึกษายังขาดอยู่มาก ส่วนปัญหาในด้านการสอนนั้น ครูพลศึกษาแสดงความประสงค์ที่จะได้รับการศึกษาต่อ หรือได้รับการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับการสอนวิชานี้ ในด้านอุปกรณ์และสถานที่ พบว่ายังไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ส่วนมากอุปกรณ์ที่มีอยู่ชำรุด โรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาดห้องเก็บอุปกรณ์และผู้ดูแลรักษาอุปกรณ์ ห้องสันทนาการสำหรับเด็กในโรงเรียนส่วนมากก็ยังมี ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารนั้นตามความคิดเห็นของครูพลศึกษาผู้บริหารซึ่งได้แก่ครูใหญ่ยังไม่ให้การสนับสนุนครูพลศึกษา และตระหนักในความสำคัญของการสอนวิชาพลศึกษาเท่าที่สมควรจะเป็น ส่วนในความคิดเห็นของครูใหญ่ซึ่งเป็นผู้บริหาร เองกล่าวว่า ครูพลศึกษาไม่เคยแสดงความสามารถและผลงานให้เห็นโดยเหตุนี้จึงยังไม่พอใจในคุณสมบัติและความสามารถของครูพลศึกษาเท่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ นอกจากนี้ยังพบว่าไม่มีความแตกต่างในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาทั้ง ๔ ประการดังกล่าวในกลุ่มครูชายและครูหญิงที่มีประสบการณ์ในการสอนมากและน้อยแต่อย่างใด

ข้อเสนอแนะที่อาศัยผลจากการวิจัยครั้งนี้มีดังต่อไปนี้คือ

๑. กรมพลศึกษาควรจะได้จัดการอบรมแบบครูประจำการ (In-service Training) ให้แก่ครูพลศึกษาอย่างน้อย ๒ ครั้งต่อปี

๒. ครูใหญ่และครูพลศึกษาควรจะได้มีการพบปะกัน เพื่อปรึกษาหารือวางแผนการสอน และร่วมกันแก้ปัญหาในการสอนวิชาพลศึกษา ตลอดจนตรวจสอบผลงานของครูพลศึกษาให้ตรงกับจุดมุ่งหมายที่ช่วยกันกำหนดไว้ในแผนการนั้น

๓. ครูใหญ่ควรส่งเสริมให้ครูได้ไปเรียนต่อหรือเข้ารับการอบรมต่าง ๆ เพื่อเป็นการสนองความต้องการของครูพลศึกษาที่มีความปรารถนาความก้าวหน้าในวิชาชีพของตน

๔. สถาบันที่ผลิตครูพลศึกษา ควรจะได้เน้นเฉพาะเกี่ยวกับวิธีการสอน การเลือกกิจกรรม การวัดผล และการคงไว้ซึ่งบุคลิกภาพที่ดี

๕. โรงเรียนต่าง ๆ ควรจะได้จัดหาห้องเก็บอุปกรณ์และเจ้าหน้าที่ดูแลรักษาอุปกรณ์ ตลอดจนจัดห้องสันทนาการขึ้นเพื่อช่วยให้การสอนวิชาพลศึกษาได้ผลตรงตามความมุ่งหมายมากขึ้น

๖. สำหรับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยต่อไปนั้น น่าจะได้ลงวิจัยดูความแตกต่างระหว่างประสิทธิภาพในการสอนของครูพลศึกษาที่มีวุฒิปริญญาตรีชั้นสูงพลศึกษา และครูที่มีวุฒิในระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาเดียวกันนี้

A STUDY OF PROBLEMS IN THE TEACHING OF THE PHYSICAL EDUCATION COURSE
AT THE LOWER SECONDARY SCHOOL LEVEL IN BANGKOK AND
DHONBURI IN THE YEAR B.E. 2512

Presented in Partial Fulfilment of the Requirements
for the Master of Education Degree
at the College of Education

March 12, 1971

The investigation aims at studying the teaching physical education problems as related to the physical education teacher themselves, their teaching problems, availability of equipments and facilities and support from the principals.

The research instruments used consist of two kinds of questionnaires: one is the questionnaire for the physical education teachers and the other is for the principals. The total number of the physical education teachers are 117 and of the principals are 41. The investigator is the one who administers the questionnaires to all subjects in the sample.

Significant findings are as follows:

1. In relation to the problem concerning the physical education teachers it is found that the majority of the physical education teachers' trainings are not up to the standard.
2. In relation to the teaching problem, all the teachers in the sample indicate strongly their need for further education on training in this special field. This is clearly expressed for the sake of their own improvement in teaching.
3. With regards to the availability of equipments and facilities, it reveals that most schools still lack the equipments as well as the storage room together with the person who will upkeep such kind of room.
4. In connection with the problems concerning the administrators, it is revealed by the physical education teachers that the principals do not lend their support to the physical education program

to the fullest extent. This leads the teachers to be less motivated in performing their job. But in treating the problem aside from the teachers, the principals themselves indicate their major reasons for not lending these teachers the full support as lack of qualification and teaching effectiveness.

Recommendations based on the results of the study are at the following:

1. Department of the Physical Education should provide In-service Training for the physical education teachers at least twice a year.
2. Both the principals and the physical education teachers should have the opportunity to consult one another in planning the teaching of the physical education design and mutually help one another in solving any problem as related to the teaching of this subject.
3. The principals are encouraged to give the physical education teachers as much support as possible.
4. The physical education training institutes should emphasize the teaching methods, the selection of activities, assessments and healthy personality maintenance.
5. More facilities as well as their availability of essential equipments and facilities should be taken into serious consideration.
6. As for recommendation for further research, the investigator suggests a study to see whether there is any difference in the teaching of the physical education effectiveness between the teachers who get the Higher Certificate for the physical education and the ones who get the higher degree in the same field.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต ได้พิจารณาปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้

พัทธ ธีรพวงมว.

ประธาน

จรรยา ธรรมจิต

กรรมการ

วิมล ธีรพวงมว.

กรรมการ

๑๒ มีนาคม ๒๕๑๔

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี ก็เนื่องจากผู้เขียนได้รับความช่วยเหลือ
แนะนำอย่างดียิ่งจากศาสตราจารย์ ดร. พัทธน์ รัชพลเดช ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร. จรรจา สุวรรณทัต และอาจารย์สำรวล รัตนจารย์ ในการตรวจแก้ไข
ข้อบกพร่องตลอดระยะเวลาการศึกษานี้ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ทั้งสาม
อย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ผู้เขียนขอขอบคุณท่านอาจารย์ใหญ่และครูพลศึกษาในโรงเรียนต่าง ๆ ที่ให้
ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการตอบแบบสอบถามด้วยความจริงใจ

อนึ่ง ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเป็นรูปเล่มได้ทันเวลา ก็เนื่องจากความ
ช่วยเหลือในด้านการพิมพ์ของคุณอุตุสียง ไชยมงคล ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างยิ่ง.

เปล่งศรี เทพฤตวร

สารบัญ

บทที่	หน้า
๑ บทนำ	๑
๑. คำนำ	๑
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	๖
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	๖
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	๗
๒. คำนิยามศัพท์เฉพาะ	๘
๒ เอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	๑๐
๓ วิธีดำเนินการค้นคว้าและเก็บรวบรวมข้อมูล	๑๔
การตั้งหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกหมวดประชากร	๑๔
การสร้างแบบสอบถาม	๑๔
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๒๐
การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์	๒๐
๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๒
ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับปัญหาในด้านการสอนพลศึกษาของครู พลศึกษา	๒๒
ตอนที่ ๒ เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะการแก้ไขปัญหา ของครูพลศึกษา	๔๖
ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนพลศึกษา ของครูใหญ่	๔๓

บทที่

หน้า

๕	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	๑๐๓
	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาในชั้น	
	ครูพลศึกษา	๑๐๓
	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา	
	ทางการการสอน	๑๐๖
	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา	
	ทางกายภาพ สันทนาการ	๑๑๐
	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา	
	ทางกายภาพ สันทนาการ	๑๑๒
	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเพศ	
	และประสิทธิภาพของครูพลศึกษา	๑๑๕
	บรรณานุกรม	๑๑๘
	ภาคผนวก	๑๒๐

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
๑	แสดงจำนวนโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามและจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน	๒๒
๒	แสดงระดับอายุและเพศของครูพลศึกษา	๒๓
๓	แสดงวุฒิของครูพลศึกษา	๒๔
๔	✓ แสดงประสิทธิภาพของครูพลศึกษา	๒๕
๕	แสดงจำนวนชั่วโมงที่สอนในหนึ่งสัปดาห์ของครูพลศึกษา	๒๖
๖	✓ แสดงจำนวนนักเรียนในห้องเรียนห้องหนึ่ง และจำนวนนักเรียนทั้งหมดในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	๒๗
๗	✓ แสดงจำนวนครูสอนพลศึกษา	๒๘
๘	แสดงเหตุผลที่เข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามเพศ และประสิทธิภาพการสอน	๒๙
๙	แสดงความตั้งใจเมื่อจบการศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาแล้ว จำแนกตามเพศและประสิทธิภาพการสอน	๓๒
๑๐	แสดงประเภทของกีฬาที่นำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพ จำแนกตามเพศและประสิทธิภาพการสอน	๓๔
๑๑	แสดงประเภทของกีฬาที่ครูยังไม่เข้าใจในเรื่องการเล่น กฎ กติกา และการตัดสิน จำแนกตามเพศและประสิทธิภาพการสอน	๓๗
๑๒	แสดงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการไปสอบเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาต่าง ๆ	๓๘
๑๓	แสดงประเภทของวิชาที่ครูพลศึกษาเคยได้รับการอบรม	๔๑
๑๔	แสดงประเภทของวิชาที่ครูแสดงความต้องการที่จะได้รับการอบรม จำแนกตามเพศและประสิทธิภาพการสอน	๔๓

การวาง	หน้า
๑๕ แสดงประเภทของกิจกรรมที่ครูพลศึกษาได้จัดขึ้น จำแนกตามเพศ และประสิทธิภาพการสอน	๔๕
๑๖ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลของกิจกรรมที่ได้จัดไปแล้ว จำแนก ตามเพศและประสิทธิภาพการสอน	๔๗
๑๗ แสดงประเภทของกีฬาที่ครูพลศึกษาเคยเป็นผู้ตัดสิน จำแนกตามเพศ และประสิทธิภาพการสอน	๔๘
๑๘ แสดงประเภทของกีฬาที่ครูพลศึกษาเคยนำกีฬาเข้าแข่งขัน จำแนก ตามเพศและประสิทธิภาพการสอน	๕๑
๑๙ แสดงการจัดกีฬาสำหรับสอนเด็กนักเรียน แยกตามเพศและ ประสิทธิภาพการสอน	๕๓
๒๐ แสดงความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับประเภทของกีฬาที่เด็กนักเรียนชอบ จำแนกตามเพศและประสิทธิภาพการสอน	๕๕
๒๑ แสดงประเภทกิจกรรมใหม่ ๆ ที่นำมาสอนและเด็กสนใจ แยกตามเพศ และประสิทธิภาพการสอน	๕๖
๒๒ แสดงความมุ่งหมายของครูในการสอนพลศึกษาแก่เด็ก แยกตามเพศ และประสิทธิภาพการสอน	๕๘
๒๓ แสดงเหตุผลสนับสนุนความมุ่งหมายในการสอนพลศึกษาแก่เด็ก จำแนกตามเพศและประสิทธิภาพการสอน	๖๐
๒๔ แสดงจุดมุ่งหมายที่ครูใช้เป็นเกณฑ์ในการวัดผลวิชาพลศึกษา จำแนกตามเพศและประสิทธิภาพการสอน	๖๒
๒๕ แสดงจำนวนสถานที่ที่ใช้สอนกิจกรรมพลศึกษาในแต่ละประเภทโรงเรียน...	๖๔
๒๖ แสดงจำนวนอุปกรณ์ที่มีอยู่ในประเภทโรงเรียนต่าง ๆ	๖๖
๒๗ แสดงวิธีดูแลรักษาอุปกรณ์ จำแนกตามเพศและประสิทธิภาพการสอน . . .	๖๘

ตาราง		หน้า
๒๘	แสดงวิธีจัดหาอุปกรณ์เพิ่มเติม จำแนกตามเพศและประสิทธิภาพการสอน...	๗๑
๒๙	แสดงการดำเนินการสอนในชั่วโมงพลศึกษา จำแนกตามเพศ และประสิทธิภาพการสอน	๗๓
๓๐	แสดงวิธีป้องกันอุบัติเหตุในการเรียนวิชาพลศึกษา จำแนกตามเพศ และประสิทธิภาพการสอน	๗๕
๓๑	แสดงความรู้ทางความรู้สึกลึกซึ้งที่สามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ ในการสอนพลศึกษา จำแนกตามเพศและประสิทธิภาพการสอน	๗๗
๓๒	แสดงความเข้าใจของเด็กนักเรียนและบุคคลภายนอกเกี่ยวกับการ พลศึกษา จำแนกตามเพศและประสิทธิภาพการสอน	๗๙
๓๓	แสดงถึงสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดการวิวาทในขณะแข่งขันกีฬา จำแนก ตามเพศและประสิทธิภาพการสอน	๘๑
๓๔	แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเภทและเพศของนักเรียนที่ชอบก่อการ วิวาทในการแข่งขันกีฬา จำแนกตามเพศและประสิทธิภาพการสอน	๘๓
๓๕	แสดงความเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับบุคคลที่มีส่วนทำให้เกิดการวิวาท ในการแข่งขันกีฬา จำแนกตามเพศและประสิทธิภาพการสอน	๘๔

บทที่ ๑

บทนำ

ในปี ๒๔๕๖ กระทรวงธรรมการได้ตั้งสถาบันฝึกหัดครูพลศึกษาขึ้นเป็นครั้งแรก เรียกว่า "ห้องพลศึกษากลาง" โดยมุ่งจะส่งเสริมกีฬาทุกชนิด ตลอดจนผลิตครูออกไปสอนพลศึกษาในโรงเรียนด้วย ต่อมา พ.ศ. ๒๔๖๔ จึงได้จัดให้มีการสอนพลศึกษาขึ้นในโรงเรียนด้วย และเมื่อรัฐบาลได้ประกาศใช้แผนการศึกษาของชาติใหม่ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๙๕ นั้น วิชาพลศึกษาจึงได้เป็นองค์หนึ่งในแผนการศึกษาชาติ^๑

แผนการศึกษาชาติตั้งแต่ฉบับ พ.ศ. ๒๔๙๕ เป็นต้นมา ได้มีการปรับปรุงแก้ไขหลายครั้ง แต่ก็ยังคงถือว่าพลศึกษาเป็นการศึกษาที่สำคัญส่วนหนึ่ง จนกระทั่งถึงแผนการศึกษาของชาติฉบับ พ.ศ. ๒๕๐๓ ในความมุ่งหมายข้อ ๔ ได้เขียนไว้ว่า "ในการจัดการศึกษานั้น ให้จัดการศึกษาเพื่อสนองความต้องการของสังคมและบุคคล โดยให้สอดคล้องกับแผนเศรษฐกิจและแผนการปกครองของประเทศ เช่น จัดให้มี

- ก. จริยศึกษา ให้มีศีลธรรมและจรรยาบรรณ มีหิริโอตตปละ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมยิ่งกว่าประโยชน์ส่วนตัว
- ข. พลศึกษา ให้มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจกับทั้งมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
- ค. พุทธิศึกษา ให้มีความรู้ทางวิชาการ ปัญญา เพื่อการดำรงชีวิตโดยทั่วไป
- ง. หัตถศึกษา เพื่อให้มีกိณีสัยและความชำนาญเป็นพิเศษในการใช้มือปฏิบัติงาน เพื่อเป็นรากฐานของการประกอบสัมมาชีพ"^๒

^๑พิพิธพร แก้วมุกดา "ประวัติศาสตร์ฝึกหัดครูพลศึกษาในประเทศไทย" วารสาร
สุขศึกษา พลศึกษา สันทนาการ มกราคม, ๒๕๐๘, หน้า ๙๓.

^๒กระทรวงศึกษาธิการ ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ ๒๔๓๕ - ๒๕๐๗, หน้า ๓๓๘.

ถ้าจะพิจารณาถึงความสำคัญของวิชาพลศึกษากันให้ลึกซึ้งแล้ว จะเห็นได้ว่า ความแข็งแรงของร่างกายที่ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บนั้นเป็นพื้นฐานในการก่อให้เกิดพลังงาน ในทางสร้างสรรค์ทุกชนิด ในวิชาหมวดพลศึกษามัธยมรวมวิชาสุขศึกษา พลศึกษา สันทนาการ และกีฬาเหล่านี้ นอกจากจะเป็นวิชาที่ทำให้นักศึกษารู้จักการอยู่ดี กินดี เติบโตมีพลานามัย และมีน้ำใจเป็นนักกีฬาแล้ว ยังนับได้ว่าเป็นส่วนประกอบอันสำคัญที่จะช่วยเสริมสร้างเยาวชน ให้เป็นผู้มีสมรรถภาพในการศึกษาเล่าเรียน และมีความสามารถในการประกอบกิจการงาน เพื่อดำรงชีพต่อไป ดังนั้นถ้าจะกล่าวได้ว่าการพลศึกษาเป็นส่วนประกอบสำคัญในการ พัฒนาคคน (ดังนโยบายของกรมพลศึกษาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๗ ได้เขียนไว้ว่า "บุคคลที่จะ เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาตินั้น ถึงแม้จะได้รับจริยศึกษาและพุทธิศึกษาเป็นอย่างดีแล้ว ก็ตาม แต่ถ้าวางกายไม่แข็งแรง ใจคอไม่หนักแน่น ขาดการอนามัย และเป็นคนไข้โรคแล้ว ก็ไม่สามารถที่จะทำหน้าที่ของตนให้ได้เต็มที่ พลศึกษาจึงเป็นหลักสำคัญของการศึกษา อย่างหนึ่ง")

(ในปี ๑๙๖๔ Hart และ Shay ได้ศึกษาว่าคนที่มีสมรรถภาพทางกายดี จะเรียนวิชาการได้ดีหรือไม่ โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อที่จะทราบความสัมพันธ์ ของสมรรถภาพทางกาย กับความสามารถในการเรียนด้านวิชาการ โดยมีหัวเรื่อง การค้นคว้านี้ว่า Relationship Between Physical Fitness and Academic Success ประชากรที่ใช้ในการทดสอบคือนิสิตของ Springfield College ชั้นปีที่ ๒ ที่เรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาเอก ๒๔ คน ที่เรียนวิชาครูเป็นวิชาเอก ๑๔ คน เรียนวิชาสันทนาการเป็นวิชาเอก ๑๐ คน เรียนวิชาทั่ว ๆ ไป ๔ คน รวมจำนวน ประชากรทั้งสิ้น ๖๐ คน นิสิตเหล่านี้มีชั่วโมงเรียน ๑๐ ชั่วโมงต่อ ๑ ภาคการศึกษา ระยะของการทดสอบใช้ระยะเวลาที่นิสิตทั้งหมดนี้เรียนอยู่ในปีที่ ๑ และทำการทดสอบ ใหม่อีกครั้งหนึ่งในปลายปี นำคะแนนมาเปรียบเทียบกัน ผลปรากฏว่า

ศึกษาธิการ, กระทรวง ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ ๒๔๓๕ - ๒๕๐๗

๑. สมรรถภาพทางด้านร่างกาย เป็นส่วนประกอบที่สำคัญ มีส่วน
ทำให้ผลการเรียนดีขึ้นได้

การพลศึกษาในประเทศไทยนั้นสันนิษฐานได้ว่าคงจะมีมานานแล้ว และเชื่อว่า
จะต้องมีคู่กันกับความเป็นมาของชาติไทย กีฬาและการเล่นบางชนิดได้ตกทอดกันมาจน
ทุกวันนี้ เช่น มวยไทย กระบี่กระบอง วิ่งเปรี้ยว สะบ้า ตะกร้อ เป็นต้น ในสมัย
กรุงสุโขทัย กรุงศรีอยุธยา จนกระทั่งตอนต้นของกรุงรัตนโกสินทร์ ความมุ่งหมาย
ทางพลศึกษาของไทยมุ่งไปในทางฝึกฝนไว้เพื่อประโยชน์ทางการทหาร เช่น การฝึก
กระบี่กระบองและมวยไทย เพื่อใช้ในการต่อสู้และป้องกันตัว และใช้ในการรบทัพจับศึก
นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมในค่านิยมการอยู่อย่าง เช่น การล่าสัตว์ คล่องช้าง การพ้อนรำ
ตะกร้อ และการเล่นเกมส การเล่นต่าง ๆ ในวันหยุดงาน เช่น สะบ้า วิ่งเปรี้ยว
วิ่งวัว เป็นต้น

ต่อมาในสมัยรัตนโกสินทร์ ในรัชกาลที่ ๔ และ ๕ ความมุ่งหมายทางการ
พลศึกษาเปลี่ยนไป กล่าวคือเพื่อให้ประชาชนพลเมืองมีความแข็งแรงและมีน้ำใจเป็น
นักกีฬา ในปี พ.ศ. ๒๔๓๒ ได้ประกาศตั้งกรมพลศึกษาขึ้นในกระทรวงธรรมการ จึง
ทำให้การพลศึกษาได้รับการส่งเสริมมากขึ้น แต่ก็ยังไม่เป็นที่สนใจของประชาชนมากนัก

ในปัจจุบันนี้ ประชาชนได้มีความสนใจและเห็นความสำคัญของการพลศึกษา
มากขึ้น การกีฬาของไทยได้รับการส่งเสริมเป็นอย่างดีจากทั้งค่านักเรียน นักศึกษา
และประชาชน ทางค่านักเรียนก็เป็นงานในหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ ทาง
ประชาชนก็ได้รับการส่งเสริมจากสโมสรและสมาคมกีฬาต่าง ๆ

(ในหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ปี พ.ศ. ๒๕๐๓ ได้มีการกำหนดให้มี

๑ Marcia E. Hart, and Claton T. Shay, "Relationship
Between Physical Education and Academic Success" AAHPER
Research Quarterly, Vol. 35, No. 3, October, 1964,
p. 357-448.

การสอนวิชาพลานามัย ซึ่งหมายถึงสุขศึกษาและพลศึกษาในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย และชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเท่านั้น และในหลักสูตรของวิชาสุขศึกษานั้นได้มีการกำหนดหัวข้อของวิชาที่จะสอนในชั้นต่าง ๆ ไว้เรียบร้อยแล้ว แต่ในวิชาพลศึกษาในหัวข้อกีฬานั้นกำหนดไว้ดังนี้

ก. การเล่นที่ฝึกให้เกิดทักษะ ได้แก่การฝึกส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เพื่อนำไปสู่การเล่นกีฬาใหญ่

ข. การเล่นกีฬาใหญ่ ฝึกให้เล่นแบดมินตัน ปิงปอง วอลเลย์บอล บาสเกตบอล ฟุตบอล รักบี้ วูตวู้ ฟันดาบ ฯลฯ ตามความเหมาะสม

นอกจากนี้ในหลักสูตรยังกำหนดไว้ว่า "ในบทเรียนบทหนึ่งให้เลือกหัวข้อหนึ่งหรือหลายข้อในรายการข้างบนนี้ขึ้นสอน ทั้งนี้ตามความเหมาะสมกับนักเรียน เวลา สถานที่ อุปกรณ์ และครูผู้ฝึกสอน หัวข้อหนึ่งอาจต้องสอนซ้ำกันหลายครั้งในชั้นต่างกัน เพื่อให้เกิดความเจนจัดจนสามารถเล่นกีฬาและถูกกีฬาเป็นบางตามควร แก่ศักยภาพของนักเรียน นอกจากนี้โรงเรียนอาจส่งเสริมให้ชุมนุมเกี่ยวกับการกีฬาที่นักเรียนสนใจเป็นพิเศษ "

จากข้อความนี้ทำให้เกิดข้อนาคิดขึ้นมาว่า ในเมื่อหลักสูตรมิได้กำหนดหัวข้อวิชากีฬาที่จะสอนให้แน่นอนลงไป แต่กลับเปิดโอกาสให้จัดสอนตามความเหมาะสมนั้น อาจจะทำให้ครูพลศึกษามีความรับผิดชอบในการสอนน้อยลง ซึ่งในการสอนในชั่วโมงพลศึกษานั้น ควรเป็นหน้าที่ของครูพลศึกษาจะต้องดำเนินการสอน โดยยึดหลักสูตรและประมวลการสอนเป็นหลัก ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับสภาพท้องถิ่นที่จะกำหนดประเภทกีฬาและกิจกรรมให้ถูกต้องตามฤดูกาลและสภาพความเป็นจริง และจะต้องใช้เวลาในชั่วโมงพลศึกษาเพื่อการฝึกพลศึกษาอย่างจริงจัง ไม่ใช่เอาไปใช้ประโยชน์ในการเรียนวิชาอื่นแทน ในการ

ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.ศ. ๑-๒-๓)

พ.ศ. ๒๕๐๓, หน้า ๓๓.

ทัศนคติที่พาขึ้นมาสอนก็ควรจะคำนึงให้เหมาะกับวัยและความต้องการของเด็กด้วย ไม่ใช่เลือกจัดเอาที่ง่าย ๆ ไม่ต้องไร้ทักษะมากนักมาสอน ซึ่งจะทำให้เด็กเบื่อไม่เรียนเต็มที่ เป็นผลให้เด็กไม่ได้รับประโยชน์ในการศึกษาตรงตามจุดมุ่งหมาย และทำให้เด็กไม่อยากเรียนวิชานี้เพราะไม่มีอะไรที่น่าสนใจและทำให้เกิดความต้องการจะเรียน ครูพลศึกษาบางคนก็เลือกสอนแต่กิจกรรมที่จะเข้าแข่งขันโดยหวังผลชนะ และมุ่งฝึกเด็กเฉพาะบางกลุ่มที่จะเข้าแข่งขัน เท่ากับเป็นการจำกัดในการส่งเสริมความสามารถและสนองความสนใจ ความต้องการของนักเรียนโดยทั่วถึงกัน ครูพลศึกษาบางคนก็เป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ จัดหากีฬาแปลก ๆ ใหม่ ๆ มาดัดแปลงให้เหมาะกับเด็กสถานที่ และอุปกรณ์

ในการศึกษาเกี่ยวกับการสอนพลศึกษานี้ มุ่งจะได้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ที่ครูพลศึกษามักจะประสบเป็นส่วนใหญ่ และวิธีการที่เขาได้ทำการแก้ไขปัญหานั้น ๆ ทั้งในด้านการสอน อุปกรณ์ สถานที่ ตลอดจนปัญหาทางด้านการบริหาร นอกจากนี้จะได้ทราบถึงความคิดเห็นและทัศนคติของครูใหญ่ในโรงเรียนต่าง ๆ ที่มีต่อการพลศึกษาและครูพลศึกษาโดยทั่ว ๆ ไป รวมทั้งข้อเสนอแนะที่อาจจะอำนวยความสะดวกในด้านการพลศึกษา ผู้เขียนเองก็เป็นผู้ที่มีส่วนร่วมอยู่ในคณะอาจารย์ในเทศก์การสอนของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่จะต้องออกฝึกสอนตามโรงเรียนต่าง ๆ และจากการสัมมนาปัญหาในเรื่องเกี่ยวกับการฝึกสอนของนักศึกษา ทุก ๆ ปีเมื่อเสร็จสิ้นการฝึกสอนก็ได้พบปัญหาต่าง ๆ ที่นักศึกษาได้นำมาอภิปรายกัน ผู้เขียนจึงเห็นว่า การทำการค้นคว้าวิจัยในเรื่องนี้จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เขียนเอง ต่อนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาและครูพลศึกษาทั่ว ๆ ไป ตลอดจนผู้บริหารการศึกษาและบุคคลในวงการอื่น ๆ จะได้มีความเข้าใจ และมีทัศนคติเกี่ยวกับการพลศึกษาไปในทางที่ถูกต้อง และเพื่อจะเป็นประโยชน์ในการสอนและการส่งเสริมให้นักเรียนในโรงเรียนได้รับประโยชน์ตรงตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา

๒. ความมุ่งหมายในการค้นคว้า

๒.๑ เพื่อศึกษาปัญหาของครูพลศึกษาในการสอนวิชาพลศึกษาในเรื่องดังต่อไปนี้คือ

๒.๑.๑ เกี่ยวกับตัวครูผู้สอน ได้แก่พฤติกรรมการศึกษา ประวัติการทำงาน และทัศนคติของครูพลศึกษา

๒.๑.๒ เกี่ยวกับการสอน ได้แก่ปัญหาที่เกิดขึ้นในการสอน โดยเฉพาะและปัญหาที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งวิธีการแก้ปัญหานั้น ๆ

๒.๑.๓ เกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนและสถานที่ ตลอดจนวิธีจัดหาและดูแลซ่อมแซมรักษาอุปกรณ์และสถานที่

๒.๑.๔ เกี่ยวกับการบริหาร ได้แก่ความคิดเห็นของครูใหญ่ ความเข้าใจของครูใหญ่ต่อการพลศึกษาและต่อครูพลศึกษา ตลอดจนข้อเสนอแนะของครูใหญ่เกี่ยวกับการพลศึกษา

๒.๒ เพื่อศึกษาความแตกต่างของปัญหาเกี่ยวกับการพลศึกษาในโรงเรียนตามตัวแปรต่อไปนี้คือ

๒.๒.๑ เพศของครูผู้สอน

๒.๒.๒ จำนวนปีที่ครูได้ทำการสอน

๒.๓ ความสำคัญของการค้นคว้า

๒.๓.๑ เพื่อจะได้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ที่ครูพลศึกษาได้ประสบในการทำงาน ตลอดจนวิธีการแก้ปัญหาและผลที่ได้จากการแก้ปัญหานั้น ๆ

๒.๓.๒ เพื่อจะได้ทราบว่า การสอนพลศึกษาในโรงเรียนต่าง ๆ ได้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่

๒.๓.๓ เพื่อจะได้ทราบถึงทัศนคติของผู้บริหารที่มีต่อการพลศึกษา และครูพลศึกษา

๒.๓.๔ จะได้ว่าพบว่าปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นมีความแตกต่างกัน อันเนื่องมาจากความแตกต่างของเพศของครู และจำนวนปีที่ทำการสอนหรือไม่

๒.๔ ประโยชน์จากการศึกษาค้นคว้า

๒.๔.๑ เนื่องจากหลักสูตรวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีคั้งเฉพาะลงไปว่าจะสอนวิชาอะไร เพียงแต่กำหนดกิจกรรมไว้อย่างกว้าง ๆ จึงทำให้เกิดข้อเสียที่ครูพลศึกษาไม่มีความรับผิดชอบในการสอน และนักเรียนก็ไม่ได้รับการศึกษา ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การวิจัยนี้จะช่วยเสนอแนะกิจกรรมเพื่อที่ผู้บริหารและผู้นักทำหลักสูตร ตลอดจนครูพลศึกษาเองจะได้พิจารณาจัดลงสอนในหลักสูตรของโรงเรียนของตน เพื่อจะได้เกิดผลดีในการสอนของครูพลศึกษาและแก่นักเรียน

๒.๔.๒ เป็นประโยชน์ต่อสถานที่ผลิตครูพลศึกษาซึ่งขณะนี้ถึงขั้นปริญญา จะได้นำเอาผลของการวิจัยนี้ไปใช้ในการเตรียมนักศึกษา นิสิต ที่จะต้องออกไปทำการสอนวิชาพลศึกษาได้ทราบถึงสภาพทั่วไปของโรงเรียน ปัญหาที่จะต้องพบ วิธีการแก้ปัญหาที่ได้มีผู้ทำกันมาแล้ว

๒.๔.๓ ทศนคติของผู้บริหารจะช่วยเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่จะออกไปเป็นครูพลศึกษา ได้ปรับตัวให้ถูกต้องและเหมาะสม

๒.๕ ขอบเขตของการค้นคว้า

ในการศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาในเรื่องปัญหาของครูพลศึกษา ในโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร ธนบุรี รวม ๔๕ แห่ง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ ได้แก่ครูพลศึกษาที่สอนวิชาพลศึกษา ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งในโรงเรียนชายล้วน หญิง และสหศึกษา ในเขตจังหวัดพระนคร ธนบุรี จำนวนข้อทดสอบที่ส่งไปประมาณ ๑๕๐ ชุด

แบบสอบถามที่จะใช้กับครูใหญ่ จะได้ส่งไปยังครูใหญ่ของโรงเรียนต่าง ๆ ประมาณ ๒๐ โรงเรียน ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นหรือประถมศึกษา ในเขตจังหวัดพระนคร ธนบุรี แบบสอบถามนี้จะแบบให้ผู้ตอบเขียน

แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพลศึกษาในประเทศไทย และเกี่ยวกับครูผู้สอนพลศึกษา ตลอดจนการให้ความร่วมมือทั้งในด้านการเงินและด้านรวมกิจกรรม

แบบสอบถามที่จะส่งไปยังครูผู้สอนพลศึกษานั้น ก็เป็นแบบให้ผู้ตอบได้เขียนคำตอบของตนลงมา และเป็นแบบที่ให้เลือกข้อที่ตรงกับคำตอบที่ผู้ตอบต้องการจะตอบด้วย

ปัญหาที่จะได้ทำการศึกษาแบ่งออกเป็น

๑. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครูผู้สอน
๒. ปัญหาเกี่ยวกับการสอน
๓. ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และสถานที่
๔. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหาร

คุณลักษณะส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างที่จะนำมาพิจารณาร่วมกับการศึกษาปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นครั้งนี้คือ

๑. เพศของผู้ตอบปัญหา
๒. จำนวนปีที่ทำการสอนวิชาพลศึกษา

ในหัวข้อการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาด้านการบริหาร จะได้ส่งแบบสอบถามสำหรับครูใหญ่ในเรื่องทัศนคติเกี่ยวกับการพลศึกษา ครูพลศึกษา ตลอดจนคุณลักษณะของครูพลศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารในโรงเรียนต่าง ๆ ประมาณ ๒๐ คน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

พลศึกษา

หมายถึงการศึกษาแขนงหนึ่ง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเหมือนกับ
การศึกษาแขนงอื่น ๆ ต่างกันตรงที่พลศึกษาอาศัย
กิจกรรมทางร่างกายเป็นสื่อกลาง เพื่อที่จะส่งเสริม
พัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม

กิจกรรมพลศึกษา

หมายถึงเนื้อหาของวิชาและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวิชา
พลศึกษาที่จัดขึ้นในโรงเรียน

ครูพลศึกษา

หมายถึงครูผู้สอนหรือผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบ ทั้งที่มีวุฒิ
และไม่มีวุฒิทางพลศึกษา แต่ได้รับมอบหมายให้ทำงาน
ทางด้านพลศึกษาโดยเฉพาะ

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

หมายถึงนักเรียนทั้งชายและหญิงที่กำลังเรียนอยู่
ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนในจังหวัดพระนคร
ธนบุรี ทั้งโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล

ผู้บริหาร

หมายถึงครูใหญ่ของโรงเรียนต่าง ๆ ทั้งโรงเรียนราษฎร์
และรัฐบาล ในเขตจังหวัดพระนคร ธนบุรี

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

"วิชาพลศึกษาคือการศึกษาด้านหนึ่งซึ่งมีวัตถุประสงค์และความมุ่งหมาย เช่นเดียวกับการศึกษาอย่างอื่น ๆ คือ เป็นวิชาที่จะส่งเสริมให้นักเรียนได้มีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม จะแตกต่างจากวิชาอื่นบ้างก็ตรงที่วิธีการและสิ่งที่นำมาใช้ คือ พลศึกษาใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อกลางของการเรียน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ"^๑

Good ได้ให้คำนิยามของพลศึกษาไว้ว่า "พลศึกษาคือโครงการที่จัดขึ้นเพื่อการสอนและการมีส่วนร่วมโดยใช้กล้ามเนื้อใหญ่ ๆ มุ่งหวังที่จะพัฒนาทางทักษะกลไก ทักษะคิดและสุขนิสัย"^๒

Nash กล่าวว่า "พลศึกษาเป็นการศึกษาส่วนหนึ่งในกระบวนการศึกษาทั้งหมด และเป็นการศึกษาที่ใช้กิจกรรมเป็นสื่อเพื่อให้เกิดพัฒนาการทางกาย ทางประสาท ทางสติปัญญา และทางอารมณ์ ผลเหล่านี้จะประจักษ์ก็ต่อเมื่อได้มีการจัดกิจกรรมพลศึกษาขึ้นตามสถานที่ต่าง ๆ ต่อไปนี้ สนามกีฬา โรงฝึกพลศึกษา และสระว่ายน้ำ"^๓

"James and Webb ได้ทำการศึกษาเรื่อง "Why Girls "Sit Out" During Physical Education Lesson: An Investigation" ในปี ค.ศ. ๑๙๖๔ โดยใช้แบบสอบถาม ถามนักเรียนมัธยมจำนวน ๕๐๐ คน จากโรงเรียนที่มีสถานที่และอุปกรณ์พลศึกษาอย่างสมบูรณ์ ผลของการวิจัยพบว่านักเรียนจะมีความสนใจและเรียนวิชาพลศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ "ความหมายและวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษา" วารสาร
พลศึกษาสาร ๑๑ มิถุนายน ๒๕๑๒, หน้า ๑๐.

^๒ Carter V. Good, Dictionary of Education, Second Edition, p. 398.

^๓ Jay B. Nash , Physical Education: Introduction and Objective, p. 52.

มากหรือน้อยเท่าใดนั้น ขึ้นอยู่กับแผนการสอนของครู และความสามารถในการจับทเรียนให้
 เหมาะกับความสนใจของนักเรียน และได้เสนอแนะว่าครูพลศึกษาควรจะได้มีการวางแผนการ
 สอน และการจัดกิจกรรมพลศึกษาให้อยู่ในความสนใจของนักเรียน"^๑

มีผู้ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนรัฐบาล
 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา พบว่า "นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
 มีความเข้าใจในเรื่องของกิจกรรมพลศึกษาเป็นส่วนใหญ่ โดยการแสดงความคิดเห็นด้วยข้อความ
 ต่อไปนี้คือ

การพลศึกษาส่งเสริมพัฒนาการทุก ๆ ส่วนของร่างกาย
 กิจกรรมพลศึกษาถือเป็นกิจกรรมเริ่มหลักสูตรกิจกรรมหนึ่ง
 การพลศึกษาให้สนุกสนานกว่าโทษ
 การพลศึกษาเพาะนิสัยให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

นอกจากนี้ในการสำรวจครั้งนี้ยังได้พบอีกว่า

๑. กีฬาที่นักเรียนสนใจมากที่สุดคือ ฟุตบอล วอลเลย์บอล กรีฑา วายน้ำ
 บิงปอง มวย หมากรูก หมากฮอส หวงข้ามตาชาย และกระโดดเชือก
๒. ในด้านที่เกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนพลศึกษาและเครื่องอำนวยความสะดวกนั้น
 นักเรียนต้องการให้ทางโรงเรียนจัดสถานที่ในการอำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอน
 พลศึกษาดังต่อไปนี้คือ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ตู้สำหรับเก็บเครื่องแต่งตัว ห้องเก็บอุปกรณ์
 พลศึกษา ห้องปฐมพยาบาล ที่ค้ำน้ำ ที่ล้างมือ ห้องน้ำ สระว่ายน้ำที่ถูกลักษณะ
๓. ผู้วิจัยจึงได้เสนอความคิดเห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนหรืออาจารย์ใหญ่ควร
 ปรับปรุงชั่วโมงเรียนวิชาพลศึกษาเสียใหม่ ให้มีมากกว่าสัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมง และควรจัด
 งบประมาณสำหรับซื้ออุปกรณ์ ตลอดจนสถานที่ในการฝึกสอน รวมทั้งสถานที่ในการอำนวยความสะดวก

^๑ James J. Myrle and Webb M. Ida, "Why Girls "Sit Out" During
 Physical Education Lesson: An Investigation Physical Education,
 Vol. 57, XXII (November, 1965), pp. 75-81.

ความสะดวกแก่นักเรียนให้เพียงพออีกด้วย"^๑

ในการสำรวจเรื่องการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมปัจจุบันในเขตเทศบาลนครกรุงเทพ โดยการใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ ตลอดจนการสังเกตจากครูพลศึกษา ครูใหญ่ ผู้จัดการ และ ผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษา พบว่าความสนใจของนักเรียนที่มีต่อวิชาพลศึกษาค่อนข้างต่ำ แต่การบริหารพลศึกษาในโรงเรียนยังไม่มีเท่าที่ควร เพราะในโรงเรียนต่าง ๆ ยังขาดสนาม อุปกรณ์ และ ครูพลศึกษา รวมทั้งขาดวิธีการจัดการบริหารที่ดี การดำเนินงานไม่มีระเบียบแบบแผน และยังได้พบข้อเท็จจริงว่าตัวประกอบที่มีอิทธิพลต่อการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมในเขตเทศบาลนครกรุงเทพ มี ๔ ฝ่าย คือ

๑. ฝ่ายบริหารโรงเรียน ได้แก่ เจ้าของโรงเรียน ครูใหญ่ ครู ผู้จัดการ ตลอดจนหลักสูตร

๒. ความต้องการและทัศนคติของนักเรียน

๓. ฝ่ายครูพลศึกษา

๔. ความร่วมมือขององค์การภายนอก ทั้งที่เป็นของรัฐและเอกชน

นอกจากนี้ยังได้พบอีกว่าแต่ละฝ่ายขาดทัศนคติที่ถูกต้องต่อการพลศึกษา ฉะนั้นการพลศึกษาในโรงเรียนจะประสบความสำเร็จหรือไม่เพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับทัศนคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของแต่ละฝ่ายอีกด้วย ^๒

การจัดการพลศึกษาที่บริบูรณ์ประกอบด้วยปัจจัยสำคัญ ๖ อย่างคือ

๑. มีเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพียงพอกับบทเรียน เช่น สนามเล่น สนามฝึกซ้อมและแข่งขัน โรงฝึกพลศึกษา

กัลยา บุณยเศรษฐ์ การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดพระนคร ธนบุรี ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา วิทยานิพนธ์ปริญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๘, หน้า ๒๐.

๒. อุ่น เย็นดี การพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมปัจจุบันในเขตเทศบาลนครกรุงเทพ วิทยานิพนธ์ปริญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๒, หน้า ๒๒.

๒. มีอุปกรณ์พลศึกษาและกีฬาเพียงพอต่อความต้องการและความสนใจของนักเรียน ทั้งอุปกรณ์ที่คงทนและอุปกรณ์ที่เสียง่าย

๓. ให้เวลาเรียนสำหรับบทเรียนพลศึกษาอย่างเพียงพอตามกำหนดไว้ในตารางสอน อาจจะเพิ่มกิจกรรมพิเศษหลังจากเรียนแล้ว และวันหยุดประจำสัปดาห์ด้วย

๔. บทเรียนพลศึกษาต้องวางแผนไว้ให้ชัดเจน และมีเนื้อหาตรงตามหลักสูตรของ ชั้นเรียนโดยทำเป็นโครงการตลอดปี แบ่งออกเป็นภาค เป็นรายสัปดาห์ และรายวัน

๕. มีงบประมาณเพียงพอในการดำเนินการพอสมควร ซึ่งอาจจะอาศัยจาก โรงเรียนหรือจัดหาพิเศษ

๖. มีครูพลศึกษาได้สัดส่วนกับจำนวนนักเรียน

ในการสัมมนาเกี่ยวกับปัญหา สาเหตุ และข้อเสนอแนะในการฝึกสอนของคณะนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๑๑ ได้เสนอแนะปัญหาในการออกฝึกสอนของนักศึกษา ๑๐ ข้อด้วยกัน คือ

๑. ทางโรงเรียนที่นักศึกษาไปฝึกสอนไม่ให้ความร่วมมือ
 ๒. ปัญหาเกี่ยวกับห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวของนักเรียนและครูผู้ฝึกสอน
 ๓. สถานที่ทำการสอนพลศึกษาไม่เพียงพอ
 ๔. ตารางสอนที่ทางโรงเรียนจัดให้ไม่เหมาะสม
 ๕. การส่งนักศึกษาออกฝึกสอนในระยะเวลาที่ไม่เหมาะสม เพราะเป็นภาคปลาย
- ชั่วโมงที่จะทำการฝึกสอนมีน้อย บางโรงเรียนสอนได้เร็ว

๖. การเตรียมตัวไม่พร้อมของนักศึกษาในด้านการสอนพลศึกษา
๗. วิทยาลัยพลศึกษาไม่มีโรงเรียนสาธิต
๘. โรงเรียนที่ทำการฝึกสอนอยู่ไกลเกินไป
๙. อุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอ

๑๐. โรงเรียนบางแห่งนิยมเล่นกีฬาเฉพาะอย่าง *

ในการวิจัยเรื่อง การรวบรวมและวิเคราะห์ปัญหาทางด้านการบริการของผู้บริหารการพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ โดยได้รับคำตอบจากผู้บริหาร ๓๐๔ คน ซึ่งเป็นคำตอบเกี่ยวกับหน้าที่ของผู้บริหารทางด้านการพลศึกษารวม ๑๔ ข้อ คือ

๑. เข้าร่วมโปรแกรมทางพลศึกษากับองค์กรอื่น ๆ
๒. จัดดำเนินงานและทำงานร่วมกับกลุ่มของครูในการแก้ไขปรับปรุงหลักสูตร
๓. ร่วมวางแผนโครงการ เกี่ยวกับอุปกรณ์ใหม่ ๆ
๔. จัดหาอุปกรณ์ให้ตรงตามหลักสูตร
๕. ส่งเสริมความก้าวหน้าทางอาชีพครู
๖. จัดบริการการอบรมแก่ครูพลศึกษา รวมทั้งจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมอื่น ๆ
๗. ดำเนินการซ่อมแซมและจัดหาอุปกรณ์สถานที่
๘. เป็นผู้นำในการจัดการประชุมของคณะครูพลศึกษา
๙. ช่วยเหลือครูในด้านการพัฒนาทางทักษะการสอน
๑๐. ชี้แจงให้คณะครูทราบถึงระบบของนโยบายและโปรแกรมต่าง ๆ
๑๑. ชี้แจงถึงโฉมหน้าต่าง ๆ ของโปรแกรมทางพลศึกษา สุขศึกษาแก่ครู
๑๒. จัดระบบงานประจำวันของสำนักงานที่จำเป็นต่องานหน้าที่ รวมทั้งที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสารบรรณ

๑๓. ตรวจสอบวัดผลอุปกรณ์สถานที่และสิ่งก่อสร้าง พร้อมกับตรวจตราเกี่ยวกับการป้องกันอันตรายและการรักษาความสะอาด

๑๔. จัดให้มีเวลาสำหรับการปรึกษาหารือ และกิจกรรมอื่น ๆ

*พลศึกษา, วิทยาลัย รายงานผลของการสัมมนาเกี่ยวกับปัญหา สาเหตุ ประสิทธิภาพ และข้อเสนอแนะในการฝึกสอน ของคณะนักศึกษามหาวิทยาลัยพลศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๑๑, วิทยาลัยพลศึกษา, ๒๕๑๒, ๔๔ หน้า. (โรเนียว)

ข้อคิดเห็นของผู้บริหารทางพลศึกษาชี้ให้เห็นว่า ปัญหาต่อไปนี้ เป็นปัญหาที่พบบ่อยมากและกว้างขวาง

๑. ครูที่มีวุฒิจำนวนเพียงพอกับนักเรียน
๒. ความยากลำบากในการจัดหาโปรแกรมการอบรมแก่ครูที่เพียงพอ
๓. ขาดสถานที่
๔. เงินช่วยเหลือของรัฐบาลกลางต้องใช้ด้านวิชาการหลายด้าน^๑

ในการวิจัยเรื่อง "การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาลในภาคการศึกษาหนึ่ง" ซึ่งใช้แบบสอบถามถามอาจารย์ใหญ่ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลของกรมวิสามัญศึกษาในภาคการศึกษาที่หนึ่ง ซึ่งมี ๕๕ โรงเรียน ก็ได้พบว่า

๑. วัตถุประสงค์ในการสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนส่วนมากเน้นในด้านการเสริมสร้างสมรรถภาพร่างกายของนักเรียน ให้ความสำคัญแข็งแรงสมบูรณ์
๒. กิจกรรมที่โรงเรียนนิยมจัดสอนมากคือ กายบริหาร ส่วนกีฬาที่นิยมจัดมากได้แก่บาสเกตบอล
๓. จำนวนครูพลศึกษา สถานที่จัดกิจกรรม และอุปกรณ์การสอนพลศึกษายังไม่เพียงพอ
๔. งานและหน้าที่ของครูพลศึกษามากเกินไป แต่ทั้งอาจารย์ใหญ่และครูพลศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา^๒

^๑ Fred Bedelle, Identification and Analysis of Selected Administrative Problems Confronting Public School Physical Education Directors, in Dissertation Abstracts, 13:3194, 1962.

^๒ อนันต์ อัคร การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนรัฐบาล ในภาคการศึกษาหนึ่ง วิทยานิพนธ์ปริิชาตามหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๑๑.

ในการสัมมนาระดับชาติเกี่ยวกับการพลศึกษาสำหรับเด็กในระดับชั้นประถม ในปี ๑๙๕๑ ได้สรุปรวบรวมบุคคลลักษณะของครูพลศึกษาไว้ว่า ไม่แตกต่างจากครูธรรมดาทั่ว ๆ ไปเท่าไรนัก กล่าวคือ

๑. ต้องเป็นผู้มีนิสัยรักเด็กอย่างแท้จริง
๒. เป็นผู้มีความมั่งคั่ง เป็นคนที่เร้าเร้าแถมแถมใจ มีทัศนคติที่ดี มีอารมณ์หนักแน่น และมีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสังคม
๓. มีทักษะทางด้านร่างกาย คือ มีบุคลิกและทรวดทรงดี มีความกระตือรือร้น มีความสามารถเกี่ยวกับกิจกรรมสันทนาการต่าง ๆ
๔. มีความเข้าใจและความสนใจ
๕. มีความสามารถทำตัวเข้ากับประชาชนทั่ว ๆ ไปโดยเฉพาะกับเด็ก
๖. มีความรู้เกี่ยวกับความเจริญเติบโตของเด็ก เกี่ยวกับการเรียนรู้ของเด็ก และมีความสามารถนำเอาความรู้ทั้งสองนี้ไปใช้ในการสอนเด็ก
๗. มีความสามารถในการสอนและเป็นผู้นำของเด็ก

ICHPER ได้เคยทำการสำรวจเกี่ยวกับเรื่อง "วิชาพลศึกษาและเกมส์ในหลักสูตร" โดยได้ส่งแบบสอบถามไปยังผู้ที่เป็สมาชิกของสมาคม, เจ้าหน้าที่กระทรวงต่าง ๆ, ผู้เชี่ยวชาญในสถาบันการศึกษา และนักการศึกษา จำนวนทั้งหมด ๑๐๖ ประเทศ คำตอบที่ได้รับมาเป็นจำนวน ๔๔ ประเทศ ผู้ตอบจากประเทศต่าง ๆ ใน ๔๔ ประเทศนี้ ได้เสนอปัญหาที่สำคัญของการพลศึกษา ซึ่งมีอยู่ ๒ หัวข้อ ที่มีผู้ตอบแบบสอบถามได้เขียนตอบมาเป็นจำนวนถึง ๒๒ เปอร์เซ็นต์ของผู้ตอบ ปัญหาหนึ่งก็คือ

The National Conference on Physical Education for Children of Elementary School Age and the Athletic Institute, A Report of the National Conferences on Physical Education for Children of Elementary School Age, Washington, D.C., The Athletic Institute, 1951, p. 29.

๑. ความต้องการในด้านตัวบุคคลผู้ที่จะสอนวิชาพลศึกษา
 ๒. ความต้องการเกี่ยวกับสถานที่ใช้ในการสอนวิชาพลศึกษา
- ส่วนปัญหาอื่น ๆ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้เขียนตอบมาเป็นจำนวนรองลงมาก็คือ
๑. ความต้องการเกี่ยวกับอุปกรณ์
 ๒. ความช่วยเหลือในด้านการเงิน
 ๓. ความเข้าใจที่ถูกต้องของประชาชนต่อการพลศึกษา^๑

ในหัวข้อเรื่องที่ว่า "การยกระดับการฝึกสอนวิชาพลศึกษาให้มีคุณภาพดีขึ้นนั้น ควรทำอะไรลงไปนี่คือ

๑. ในการส่งเสริมทั่ว ๆ ไป ก็อาจจะทำได้โดยการอธิบายชี้แจงต่อบุคลากรของรัฐบาลและผู้บริหารโรงเรียน ให้เข้าใจถึงจุดมุ่งหมายของการพลศึกษา ทำให้เขาเกิดความเชื่อถือโดยการนำเอาผลของการวิจัยค้นคว้าในเรื่องที่เกี่ยวกับความสำคัญของพลศึกษาที่มีต่อประชาชนและประชาชาติมาช่วยประกอบในการชี้แจงนั้นด้วย
๒. พยายามให้วิชาพลศึกษาเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรของโรงเรียนและมหาวิทยาลัย (ถ้าจำเป็นก็ควรจะให้มีอยู่ในโรงงานต่าง ๆ ด้วย)
๓. จัดวางโครงการระยะปรับปรุง ในระยะนี้ครูที่สอนวิชาพลศึกษาทุกคนที่มีการฝึกฝนน้อยกว่าระดับมาตรฐานขั้นต่ำสุด จะต้องได้รับการอบรมและฝึกฝนในเรื่องการพลศึกษาอีก
๔. พยายามทำให้ผู้บริหารตระหนักว่าการพลศึกษาควรได้รับการสนับสนุนเช่นเดียวกับวิชาการด้านอื่น ๆ ในด้านการบริการ^๒

^๑ ICHPER, ICHPER Questionnaire Report Part I: Physical Education and Games in the Curriculum, Washington, D.C., ICHPER, 1963, p. 36.

^๒ C. C. Bartholome, Teacher Training for Physical Education in ICHPER 7th International Congress, Washington, D.C., ICHPER, 1965, p. 101.

วิธีดำเนินการค้นคว้าและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้เขียนดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้คือ

๑. ~~ตั้งหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกมาลประชากรที่ใช้ในการวิจัย~~
๒. ~~สร้างแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย~~
๓. ~~ส่งแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล~~
๔. ~~จัดกระทำกับข้อมูลและทำการวิเคราะห์~~

๑. ตั้งหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกมาลประชากรที่ใช้ในการวิจัย

มาลประชากรที่ใช้ในการสำรวจวิจัยครั้งนี้ เป็นครูพลศึกษาที่ทำการสอนวิชาพลศึกษา ในชั้นมัธยมต้นจำนวน ๑๕๐ คน โดยไม่จำกัดวัย เพศ และวุฒิ จากโรงเรียนในพระนครและธนบุรี จำนวน ๔๕ โรงเรียน ทั้งนี้เนื่องจากวิทยาลัยพลศึกษาได้ส่งนักศึกษาออกฝึกสอนตามโรงเรียน ดังกล่าว ทำให้ได้รับความสะดวกในการส่งแบบสอบถาม และจะได้รับแบบสอบถามคืนครบตามจำนวน

๒. การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

ได้สร้างแบบสอบถามชนิดปลายเปิด โดยอาศัยแบบสอบถามของ The International Council on Health, Physical Education, and Recreation เป็นหลัก

แบบทดสอบดังกล่าวมี ๓ ชุด ดังต่อไปนี้

พลศึกษาและเกมส์	(Physical Education and Games)
การฝึกอบรมครูพลศึกษา	(Teacher Training for Physical Education)
สถานภาพของครูพลศึกษา	(The Status of Teacher of Physical Education)

แบบสอบถามทั้ง ๓ ชุดนี้ ได้ถูกส่งไปยังผู้แทนของประเทศต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการพลศึกษาของประเทศนั้น ๆ ได้ตอบแบบสอบถามนี้

นอกจากแบบสอบถามทั้ง ๓ ชุดนี้แล้ว ผู้เขียนได้รวบรวมปัญหาต่าง ๆ ที่ได้พบในการสัมมนาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ซึ่งได้ออกไปฝึกสอนในโรงเรียนต่าง ๆ และได้นำมาอภิปรายกัน ผู้เขียนได้นำเอาปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้มาแก้ไขดัดแปลงภาษาให้เข้าใจง่าย และได้ลองใช้แบบสอบถามนี้กับนักศึกษาชั้น ป.กศ. ต้น ปีที่ ๒ ของวิทยาลัยพลศึกษาที่กำลังออกฝึกสอนในโรงเรียนต่าง ๆ จำนวน ๑๐๐ คน ให้ตอบแบบสอบถามนี้ และได้้นำเอาแบบสอบถามที่ตอบแล้วมาพิจารณาแก้ไขข้อบกพร่องและภาษา โดยตัดเอาข้อที่ไม่เหมาะสมและผู้ตอบไม่เข้าใจออกไปแก้ไขภาษาบางข้อให้ง่ายขึ้นและรัดกุมขึ้น เพิ่มเติมคำถามให้ชัดเจนละเอียดลงไปอีก และเพิ่มเติมรายละเอียดต่าง ๆ ที่ควรจะมีอยู่ในแบบสอบถาม

(ผู้เขียนได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย เพราะเห็นว่าเหมาะสมกับการวิจัยชนิดที่เป็นแบบสำรวจ เพราะจะได้เก็บรายละเอียดได้มาก และจะได้คำตอบที่แท้จริงที่สุด และผู้ตอบจะได้มีเวลาคิดไตร่ตรองได้อย่างถี่ถ้วน)

แบบสอบถามที่จัดทำกับครูพลศึกษา แบ่งออกเป็น ๓ ตอนดังนี้

ตอนที่ ๑ เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับตัวครูผู้ตอบ

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามชนิดที่มีคำถามและมีคำตอบให้เลือกด้วยการเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ข้างหน้าคำตอบที่ต้องการ และมีช่องว่างให้ครูตอบข้อความที่นอกเหนือไปจากคำตอบที่เขียนไว้ให้ ข้อสอบถามตอนนี้จะเกี่ยวกับปัญหาทางด้านทัศนคติ การบริหาร เกี่ยวกับอุปกรณ์ สถานที่ และปัญหาของตัวครูผู้ตอบ

ตอนที่ ๓ เป็นปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โดยเป็นแบบสอบถามที่มีคำถามตั้งไว้ให้ และมีคำตอบให้ผู้ตอบได้เลือกโดยเขียน ☒ ลงหน้าข้อกระทงที่เป็นคำตอบ และมีช่องว่างให้ผู้ตอบได้เขียนเสนอแนะวิธีแก้ไขปัญหาที่ผู้ตอบได้ดำเนินการไป ในท้องสุดท้ายจะเป็นผลของการแก้ปัญหาเหล่านั้น ๆ

แบบสอบถามที่จัดทำกับครูใหญ่ จะเป็นแบบให้ตอบคำถามโดยแสดงข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับการพลศึกษา ครูผู้สอนพลศึกษา และการให้ความร่วมมือสนับสนุนทางด้านการพลศึกษาของครูใหญ่

๓. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้เขียนได้ส่งแบบสอบถามโดยได้รับความร่วมมือจากนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ชั้น ป.กศ. สูงปีที่ ๒ ที่ออกทำการฝึกสอนตามโรงเรียนต่าง ๆ ได้นำเอาแบบสอบถามทั้งที่เป็นของครูพลศึกษา ๑๕๐ ชุด และของครูใหญ่ ๖๐ ชุด ไปมอบให้แก่ครูพลศึกษาและครูใหญ่ในโรงเรียนที่ตนไปทำการฝึกสอนอยู่ และผู้เขียนเองก็ได้นำไปมอบให้ด้วยตนเองในบางโรงเรียน รวมทั้งสิ้น ๕๕ โรงเรียน ครูพลศึกษาและครูใหญ่ได้ส่งแบบสอบถามที่ตอบแล้วคืนกลับมาแก่นักศึกษาและบ้างก็ได้ส่งกลับมาทางไปรษณีย์ แบบสอบถามของครูพลศึกษาที่ได้รับกลับคืนมาทั้งสิ้น ๑๒๒ ชุด ของครูใหญ่ได้คืนมา ๔๑ ชุด

๔. การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์

ผู้คนควาได้สำรวจจัดแบบสอบถาม แล้วคัดเลือกเฉพาะฉบับที่ได้ตอบอย่างสมบูรณ์ คือตอบทุกข้อ คัดฉบับที่ไม่สมบูรณ์ออก ในที่สุดได้แบบสอบถามของครูพลศึกษาไว้ใช้ในการวิจัย รวม ๑๑๙ ชุด ของครูใหญ่รวม ๓๘ ชุด

๔.๑ นำแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่โดยจำแนกออกตามประเภทของโรงเรียน เพศของครู และจำนวนปีที่ครูได้ทำการสอน โดยแบ่งออกเป็นผู้ที่ทำงานตั้งแต่ ๙ ปีขึ้นไปกลุ่มหนึ่ง และผู้ที่ทำงานต่ำกว่า ๙ ปีลงมาอีกกลุ่มหนึ่ง เพื่อจัดอันดับความมากน้อยของปัญหาเหล่านั้น

๔.๒ ในการวิเคราะห์ผลเพื่อหานัยสำคัญของการแตกต่างในคำตอบสำหรับแต่ละข้อปัญหา ผู้วิจัยได้ใช้สูตรทางสถิติดังนี้คือ

$$(\text{Chi-Square}) \chi^2 = \frac{N (AD - BC)^2}{(A+B)(C+D)(A+C)(B+D)}$$

$$df = 1$$

ในคำตอบใดที่มีไม่เกิน ๕ ใช้สูตร Chi Square ดังนี้

$$\chi^2 = \frac{N (AD - BC) - \frac{N}{2}}{(A+B)(C+D)(A+C)(B+D)}^2$$

๔.๓ ส่วนแบบสอบถามของครูใหญ่ ซึ่งเป็นแบบให้เขียนตอบคำถามและแสดงข้อ
คิดเห็นข้อเสนอแนะนั้น ผู้วิจัยได้ทรวพิจารณาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของแต่ละแบบสอบถาม
และรวบรวมข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่ได้รับจากแบบสอบถาม โดยพิจารณาความถี่และนำเอาข้อความ
ทั้งหมดมาวิเคราะห์เพื่อประมวลเป็นข้อเสนอแนะจากกลุ่มตัวอย่างนี้ต่อไป

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง ๑. แสดงจำนวนโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามและจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน

ประเภท โรงเรียน	จำนวน โรงเรียน ที่ส่งแบบ สอบถาม	โรงเรียนที่ตอบแบบสอบถาม		จำนวนแบบ สอบถามที่ส่ง ให้ตอบ	จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน	
		โรงเรียน	ร้อยละ		ชุด	ร้อยละ
โรงเรียนชาย	๒๖	๒๖	๑๐๐	๓๕	๒๑	๖๐.๐๐
โรงเรียนหญิง	๒๒	๒๒	๑๐๐	๔๘	๓๘	๗๙.๑๗
สหศึกษา	๓๗	๓๗	๑๐๐	๗๐	๕๘	๘๒.๘๖
รวม	๘๕	๘๕	๑๐๐	๑๕๓	๑๑๗	๗๖.๔๗

จากตาราง ๑ จะเห็นว่าแบบสอบถามที่ได้รับคืนมามากที่สุดคือแบบสอบถามที่ส่งไปยังครูพลศึกษาในโรงเรียนสหศึกษา เนื่องจากมีจำนวนครูพลศึกษามากกว่าโรงเรียนประเภทอื่น ๆ รองลงไปก็เป็นของโรงเรียนหญิงและโรงเรียนชายตามลำดับ

มีโรงเรียนร้อยละ ๑๐๐ ที่ตอบแบบสอบถามนั่นคือตอบมาทุกโรงเรียนแต่ไม่ทุกคน แบบสอบถามที่ได้รับคืนมาร้อยละ ๗๖.๔๗ ของแบบสอบถามที่แจกให้แก่โรงเรียนทั้ง ๓ ประเภททั้งหมด

ตาราง ๒. แสดงระดับอายุและเพศของครูสอนพลศึกษา

ประเภทของ โรงเรียน	เพศชาย		เพศหญิง		อายุ								รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	๒๐ - ๒๕		๒๖ - ๓๐		๓๑ - ๓๕		๓๖ - ๔๐		คน	ร้อยละ
					คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ		
โรงเรียนชาย	๒๑	๑๐๐	-	-	๘	๓๘.๑๐	๘	๓๘.๑๐	๕	๒๓.๘๐	-	-	๒๑	๑๐๐
โรงเรียนหญิง	๒๔	๓๑.๐๕	๑๑	๒๘.๕๕	๑๔	๔๓.๓๓	๑๒	๓๖.๕๘	๖	๑๕.๓๕	๑	๒.๖๓	๑	๒.๖๓
สหศึกษา	๕๑	๘๓.๕๓	๓	๑๒.๐๓	๒๖	๕๐.๙๖	๑๕	๒๙.๔๑	๑๒	๒๓.๕๓	๓	๕.๘๘	๒	๓.๙๖
รวม	๙๖	๘๔.๖๒	๑๔	๑๒.๓๘	๔๘	๕๐.๕๔	๓๕	๓๖.๕๑	๒๓	๑๙.๖๖	๔	๓.๔๑	๓	๒.๕๖

จากตาราง ๒ แสดงว่าครูสอนพลศึกษาส่วนมากเป็นชาย โดยเฉพาะในโรงเรียนชาย ไม่มีครูพลศึกษาเพศหญิงเลย ส่วนในโรงเรียนหญิงมีครูพลศึกษาชายมากกว่าครูพลศึกษาหญิง ส่วนในโรงเรียนสหศึกษามีครูพลศึกษาชายมากกว่าครูพลศึกษาหญิง

ครูพลศึกษาส่วนมากมีอายุอยู่ระหว่าง ๒๐ - ๒๕ ปี อายุ ๓๕ ปีขึ้นไปมีน้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างโรงเรียน ๓ ประเภทแล้ว จะเห็นว่าครูพลศึกษาในโรงเรียนชายและโรงเรียนหญิงและโรงเรียนสหศึกษาส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง ๒๖

ตาราง ๓. แสดงวุฒิของครูพลศึกษา

วุฒิ	โรงเรียนชาย		โรงเรียนหญิง		โรงเรียนสหศึกษา		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
ปริญญาตรี					๑	๑.๓๓	๑	๐.๘๕
ป.กศ.สูงพลศึกษาหรือเทียบเท่า	๑๒	๕๓.๑๔	๑๕	๓๙.๔๗	๓๒	๕๕.๑๗	๕๙	๕๐.๔๓
ป.กศ.ต้นพลศึกษาหรือเทียบเท่า	๖	๒๕.๕๓	๑๑	๒๘.๙๕	๘	๑๓.๓๓	๒๕	๒๑.๓๓
วุฒิอื่น ๆ	๓	๑๔.๒๙	๑๒	๓๑.๕๘	๑๗	๒๘.๓๓	๓๒	๒๗.๓๕
รวม	๒๑	๑๐๐	๓๘	๑๐๐	๕๘	๑๐๐	๑๑๗	๑๐๐

จากตาราง ๓ จะเห็นว่าจากจำนวนครูพลศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดนั้น ส่วนใหญ่ มีวุฒิทางพลศึกษา มีวุฒิ ป.กศ. สูงพลศึกษามากที่สุดจากโรงเรียนทุกประเภท ส่วนโรงเรียนสหศึกษา มีครูพลศึกษาที่มีวุฒิพลศึกษามากที่สุด โรงเรียนหญิงมีครูที่มีวุฒิพลศึกษารองลงมา โรงเรียนชายมีครูที่มีวุฒิทางพลศึกษาน้อยที่สุด

ตาราง ๔. แสดงประสิทธิภาพของครูพลศึกษา

จำนวนปีที่สอน	โรงเรียนชาย	โรงเรียนหญิง	โรงเรียนสหศึกษา	รวม
	คน ร้อยละ	คน ร้อยละ	คน ร้อยละ	คน ร้อยละ
๑ - ๙ ปี	๑๑ ๕๒.๓๘	๑๒ ๓๑.๕๘	๓๘ ๖๕.๕๒	๖๑ ๕๒.๑๔
๙ - ขึ้นไป	๑๐ ๔๗.๖๒	๒๖ ๖๘.๔๒	๒๐ ๓๔.๔๘	๕๖ ๔๗.๘๖
รวม	๒๑ ๑๐๐	๓๘ ๑๐๐	๕๘ ๑๐๐	๑๑๕ ๑๐๐

จากตาราง ๔ จะเห็นว่าในโรงเรียนสหศึกษามีครูพลศึกษาที่มีประสิทธิภาพอยู่ในระหว่าง ๑ - ๙ ปี มากกว่าโรงเรียนหญิงและโรงเรียนชายตามลำดับ ในโรงเรียนหญิงจะมีครูพลศึกษาที่มีประสิทธิภาพมากกว่า ๙ ปีขึ้นไปมากที่สุด รองลงมาคือในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนชาย

ตาราง ๕. แยกจำนวนชั่วโมงที่สอนในหนึ่งสัปดาห์ของครูพลศึกษา

จำนวนชั่วโมง	โรงเรียนชาย(๒๖)		โรงเรียนหญิง(๓๘)		โรงเรียนสหศึกษา(๕๕)		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๑๐ - ๑๕	๕	๒๓.๘๑	๘	๒๑.๐๕	๑๐	๑๘.๒๔	๒๓	๑๙.๙๔
๑๖ - ๒๐	๔	๑๙.๐๕	๘	๒๑.๐๕	๒๐	๓๖.๓๖	๓๒	๒๖.๖๓
๒๑ - ๒๕	๕	๒๓.๘๑	๑๔	๓๖.๘๔	๒๑	๓๖.๓๖	๔๐	๓๓.๑๐
๒๖ - ๓๐	๒	๙.๕๒	๘	๒๑.๐๕	๗	๑๒.๗๓	๑๗	๑๔.๑๕
รวม	๒๑	๑๐๐	๓๘	๑๐๐	๕๕	๑๐๐	๑๑๔	๑๐๐

จากตาราง ๕ จะเห็นว่าครูพลศึกษาของโรงเรียนชายและโรงเรียนหญิง และโรงเรียนสหศึกษามีชั่วโมงสอนอาทิตย์ละ ๒๑ - ๒๕ ชั่วโมง และยังจะต้องทำหน้าที่อื่น ๆ อีกด้วย เช่น สอนวิชาสามัญอื่น ๆ

ตาราง ๒๑ แสดงจำนวนนักเรียนในห้องเรียนห้องหนึ่ง และจำนวนนักเรียนทั้งหมด
 ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓

ประเภทของโรงเรียน	ค่าเฉลี่ยจำนวนนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ ใน ๑ ห้องเรียน	จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ ๑ - ๓ แต่ละโรงเรียน (ประมาณ)
โรงเรียนชาย	๔๐	๘๐๐
โรงเรียนหญิง	๔๑	๕๕๐
โรงเรียนสหศึกษา	๓๔	๔๓๐

จากตาราง ๒ แสดงว่าโรงเรียนหญิงมีจำนวนนักเรียนโดยเฉลี่ยแล้วในห้องเรียนหนึ่ง
 ๔๑ คน ซึ่งเป็นจำนวนมากกว่าของโรงเรียนชายและสหศึกษา

ครูพลศึกษาส่วนมากใน ๑ โรงเรียนจะมีเพียง ๑ คน ดังนั้นครูพลศึกษาจะมีอัตราส่วน
 ต่อจำนวนนักเรียนประมาณ ๑ : ๒๐๐ คน

ตาราง ๗. แสดงจำนวนครูสอนพลศึกษา

ประเภท โรงเรียน	จำนวน โรงเรียน	ครูที่มีวุฒิ พลศึกษา		ครูวุฒิอื่นที่ สอนพลศึกษา		รวม		อัตราส่วนของ ครูต่อโรงเรียน
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	
โรงเรียนชาย	๒๖	๑๘	๘๕.๓๑	๓	๑๔.๖๙	๒๑	๑๐๐	
โรงเรียนหญิง	๒๒	๒๖	๖๘.๑๘	๑๒	๓๑.๘๒	๓๘	๑๐๐	
สหศึกษา	๓๓	๔๑	๙๐.๑๙	๑๓	๒๙.๘๑	๕๔	๑๐๐	
รวม	๘๑	๘๕	๙๖.๖๕	๓๘	๒๙.๓๙	๑๒๓	๑๐๐	

จากตาราง ๗ แสดงว่าในโรงเรียนชายมีครูพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา ๑๘ คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ๘๕.๓๑% เป็นครูที่มีวุฒิอื่น ๆ แทนทำหน้าที่สอนพลศึกษาจำนวน ๓ คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ๑๔.๖๙%

ในโรงเรียนหญิง ครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา ๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๑๘% ครูวุฒิอื่นที่ทำหน้าที่สอนพลศึกษามี ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๘๒%

ในโรงเรียนสหศึกษา จำนวนครูที่มีวุฒิทางพลศึกษามีมากกว่าโรงเรียนทุกประเภท คือ ๔๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๑๙% ครูวุฒิอื่น ๆ มี ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๘๑%

รวมโรงเรียนทั้ง ๓ ประเภทมีครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา ๘๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๖.๖๕% ครูวุฒิอื่น ๆ ๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๓๙%

ตาราง ๔. แสดงเหตุผลที่เข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามเพศและ
ประสบการณ์ในการสอน

๔. ก. จำแนกตามเพศ

	ชาย		หญิง		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. สอบเข้าที่อื่นไม่ได้	๑๒	๑๒.๑๒	๖	๓๓.๓๓	๑๘	๑๕.๓๘	๕.๒๖๔๔*
๒. ต้องการ เรียนเพื่อได้วุฒิไปศึกษาต่อ ในสถาบันอื่นต่อไป	๑๘	๑๘.๑๘	๑๔	๗๗.๗๗	๓๒	๒๗.๓๕	๒๔.๓๐๗๗**
๓. ผู้ปกครองต้องการให้เข้าเรียน เพราะเรียนเพียง ๒ ปีก็ทำ งานได้	๑๔	๑๔.๑๔	๓	๑๖.๖๖	๑๗	๑๔.๕๒	.๐๗๔๒
๔. ชอบกีฬา อยากมีชื่อเสียงเป็น นักกีฬาที่เก่ง	๘	๘.๐๘	๕	๕๐.๐๐	๑๓	๑๑.๕๒	๒๑.๕๕๑๑**
๕. มีความสามารถทางกีฬาพอควร และต้องการ ยึดอาชีพครูพลศึกษา	๕๐	๕๐.๕๐	๑๑	๖๑.๑๑	๖๑	๕๒.๑๔	.๖๔๖๖

** มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๕

๔. ข. จำนวนตามประสพการณ์

	(๑ - ๓ ปี)		(๓ ปี -)		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. สอบเข้าที่อื่นไม่ได้	๑๒	๑๕.๖๓	๖	๑๐.๓๑	๑๘	๑๕.๓๘	๑.๗๕๕๓
๒. ต้องการ เรียนเพื่อได้วุฒิไปศึกษาต่อ ในสถาบันอื่นต่อไป	๒๒	๓๖.๐๖	๑๐	๑๗.๕๖	๓๒	๒๗.๓๕	๔.๘๗๑๓*
๓. ผู้ปกครองต้องการให้เข้าเรียนเพราะ เรียนเพียง ๒ ปีก็ทำงานได้	๙	๑๑.๕๓	๑๐	๑๗.๕๖	๑๙	๑๕.๕๓	๐.๕๕๗๕
๔. ชอบกีฬา อยากมีชื่อเสียง เป็นนักกีฬา ที่เก่ง	๑๓	๒๑.๓๑	๕	๘.๑๕	๑๘	๑๕.๕๓	๔.๗๑๕๓*
๕. มีความสามารถทางกีฬาพอควร และ ต้องการยึดอาชีพครูพลศึกษา	๓๑	๕๐.๘๒	๓๐	๕๐.๕๑	๖๑	๕๒.๑๕	๐.๐๘๘๖

** มินัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๑

* มินัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๕

ผลจากตาราง ๔ ก. แสดงว่าครูชายให้เหตุผลสำคัญในการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยพลศึกษา
ซึ่งได้แก่ ข้อ ๕ คือ ตนมีความสามารถทางกีฬาพอควรและต้องการมีอาชีพเป็นครูพลศึกษา

ครูชายให้เหตุผลข้อ ๔ คือ ชอบกีฬา อยากมีชื่อเสียง เป็นนักกีฬาที่เก่งน้อยกว่าเหตุผลในข้อ
อื่น ๆ และครูหญิงให้ความสำคัญต่อเหตุผลดังกล่าวมากกว่าครูชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับเหตุผลข้อ ๒ ที่ครูต้องการ เข้าศึกษาเพื่อได้วุฒิไปศึกษาต่อในสถาบันอื่นต่อไป

ครูหญิงให้เหตุผลข้อนี้มากกว่าทุก ๆ ข้อ และให้ความสำคัญต่อเหตุผลดังกล่าวมากกว่าครูชาย
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ครูหญิงให้เหตุผลในข้อ ๓ ที่กล่าวว่าผู้ปกครองต้องการให้เข้าเรียนเพราะเรียนเพียง ๒ ปี
ก็ทำงานได้ น้อยที่สุดในเหตุผลทั้งหมด ๕ ข้อ

จากตาราง ๔ ข. ครูที่มีประสิทธิภาพน้อยและครูที่มีประสิทธิภาพมาก ให้เหตุผลในการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยพลศึกษาในข้อ ๕ ที่กล่าวว่ามีความสามารถทางกีฬาพอควร และต้องการยึดอาชีพครูพลศึกษาเป็นจำนวนมากกว่าเหตุผลข้ออื่น ๆ ทั้ง ๒ กลุ่ม

ครูที่มีประสิทธิภาพน้อยให้เหตุผลข้อ ๓ น้อยที่สุด คือ เหตุผลที่เข้าศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา เพราะผู้ปกครองต้องการให้เข้าเรียน เพราะเรียนเพียง ๒ ปีก็ทำงานได้

ครูที่มีประสิทธิภาพมากให้เหตุผลในข้อ ๔ คือ ชอบกีฬา อยากมีชื่อเสียงเป็นนักกีฬาเก่ง น้อยกว่าเหตุผลข้ออื่น ๆ

ในหัวข้อเหตุผลที่ว่าต้องการเรียนเพื่อให้ได้ทุนไปศึกษาต่อในสถาบันอื่นต่อไป ครูที่มีประสิทธิภาพน้อยให้เหตุผลในข้อนี้มากกว่าครูที่มีประสิทธิภาพมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในเหตุผลข้อ ๔ ที่กล่าวว่าชอบกีฬา อยากมีชื่อเสียงเป็นนักกีฬาที่เก่ง ครูที่มีประสิทธิภาพน้อยให้ความสำคัญต่อเหตุผลดังกล่าวมากกว่าครูที่มีประสิทธิภาพมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๕. แสดงความตั้งใจเมื่อจบการศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาแล้ว
จำแนกตามเพศและประสิทธิภาพการสอน

๕. ก. จำแนกตามเพศ

	ชาย		หญิง		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. สอบเข้าครูผู้สอน เกษตรศึกษา ประสานมิตร เพื่อเพิ่มวุฒิ	๕๖	๕๖.๕๖	๔	๒๒.๒๒	๕๐	๕๒.๗๓	๒.๗๓๔๑
๒. นำวิชาไปสอนแก่นักเรียน	๔๘	๔๘.๔๘	๑๔	๗๗.๗๗	๖๒	๕๒.๕๕	๔.๑๓๖๔*
๓. ออกทำงานในองค์กรต่าง ๆ เช่น ตำรวจ ทหาร ธนาคาร	๘	๘.๐๘	๐	—	๘	๖.๘๔	.๕๕๐๔

๕. ข. จำแนกตามประสิทธิภาพการสอน

	๑ - ๓ ปี		๓ ปี -		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. สอบเข้าครูผู้สอน เกษตรศึกษา ประสานมิตร เพื่อเพิ่มวุฒิ	๓๐	๕๕.๑๘	๒๐	๓๕.๗๑	๕๐	๕๒.๗๓	๒.๑๖๓๔
๒. นำวิชาไปสอนแก่นักเรียน	๓๒	๕๒.๕๖	๓๐	๕๓.๕๗	๖๒	๕๒.๕๕	๐.๐๑๕๕
๓. ออกทำงานในองค์กรต่าง ๆ เช่น ตำรวจ ทหาร ธนาคาร	๔	๖.๕๖	๔	๗.๑๔	๘	๖.๘๔	๐.๐๕๘๒

** มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๕

จากตาราง ๕ ก. ครูชายแสดงความตั้งใจในหัวข้อ ๑ และ ๒ ปาน ๆ กัน ครูชาย
จำนวนน้อยที่สุดที่เลือกข้อ ๓ ในขณะที่ครูหญิงไม่ให้ความสำคัญในข้อนี้เลย

ครูหญิงแสดงความตั้งใจในข้อ ๒ ที่กล่าวว่า นำวิชาไปสอนแก่นักเรียนมากกว่าความ
ตั้งใจของครูชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง ๕ ข. ครูที่มีประสบการณ์น้อยและครูที่มีประสบการณ์มาก แสดงความ
ตั้งใจในข้อ ๒ คือ มีความตั้งใจนำวิชาไปสอนแก่นักเรียนมากกว่าข้อ ๑ และข้อ ๓

ครูที่มีประสบการณ์น้อยและครูที่มีประสบการณ์มาก แสดงความตั้งใจในข้อ ๓ คือ
มีความตั้งใจจะออกทำงานในองค์กรต่าง ๆ เช่น ตำรวจ ทหาร ข้าราชการ น้อยที่สุดใน
ความตั้งใจทั้งหมด ๓ ข้อ

ตาราง ๑๐. แสดงประเภทของกีฬาที่นำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพ

๑๐. ก. จำแนกตามเพศ

	ชาย		หญิง		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. กายบริหาร	๔๒	๔๒.๔๒	๘	๔๔.๔๔	๕๐	๔๒.๓๓	๐.๐๒๕๔
๒. เกมส	๒๐	๒๐.๒๐	๑๐	๕๕.๕๕	๓๐	๒๕.๖๔	๔.๔๔๔๓**
๓. ฟุตบอล	๔๐	๔๐.๔๐	๐	—	๔๐	๓๖.๕๖	๖๕.๑๒๓๑**
๔. บาสเกตบอล	๔๔	๔๔.๔๐	๖	๓๓.๓๓	๕๐	๔๒.๓๓	๐.๓๖๘๔
๕. กรีฑา	๒๕	๒๕.๒๕	๔	๒๒.๒๒	๒๙	๒๔.๓๙	๐.๐๐๐๕
๖. วอลเลย์บอล	๒๙	๒๙.๒๙	๑	๕.๕๕	๓๐	๒๕.๖๔	๓.๓๔๒๒
๗. แบดมินตัน	๑๖	๑๖.๑๖	๔	๒.๒๒	๒๐	๑๗.๐๙	๐.๐๘๒๙
๘. กิจกรรมเข้าจังหวะ	๑๒	๑๒.๑๒	๔	๒.๒๒	๑๖	๑๓.๖๓	๐.๕๔๔๘

๑๐. ข. จำแนกตามประสิทธิภาพการสอน

	๑ - ๓ ปี		๓ ปี -		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. กายบริหาร	๓๒	๕๒.๘๖	๑๘	๓๒.๑๔	๕๐	๔๒.๓๓	๔.๙๒๔๓*
๒. เกมส	๒๐	๓๒.๓๔	๑๐	๑๙.๘๖	๓๐	๒๕.๖๔	๓.๔๑๓๒
๓. ฟุตบอล	๔๔	๗๔.๖๔	๔๒	๗๕.๐๐	๘๖	๗๒.๘๒	๐.๒๒๓๘
๔. บาสเกตบอล	๓๐	๔๘.๑๘	๒๐	๓๕.๗๑	๕๐	๔๒.๓๓	๒.๑๒๓๔
๕. กรีฑา	๑๕	๒๔.๕๙	๑๔	๒๕.๐๐	๒๙	๒๔.๗๙	๐.๐๐๒๒
๖. วอลเลย์บอล	๑๒	๑๙.๖๗	๑๘	๓๒.๑๔	๓๐	๒๕.๖๔	๒.๓๘๑๔
๗. แบดมินตัน	๑๔	๒๒.๙๕	๖	๑๐.๗๑	๒๐	๑๗.๐๘	๓.๐๘๔๓
๘. กิจกรรมเข้าจังหวะ	๑๖	๒๖.๒๓	๐	—	๑๖	๑๓.๖๗	๑๔.๘๖๖๑**

จากตาราง ๑๐ ก. ครูเพศชายมีความเห็นว่ากีฬาที่นำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพได้มากที่สุดนั้นคือข้อ ๓ ซึ่งได้แก่กีฬาฟุตบอล ซึ่งไม่มีครูหญิงคนใดเลยคิดว่ากีฬาประเภทนี้จะช่วยคนในการประกอบอาชีพได้

ครูเพศชายมีความคิดเห็นว่า กิจกรรมเข้าจังหวะนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพได้น้อยที่สุด

ครูเพศหญิง มีความเห็นว่าเกมสเป็นวิชาที่นำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพได้มากที่สุด และความคิดเห็นข้อนี้ของครูหญิงมีมากกว่าความคิดเห็นของครูชายในข้อเดียวกันนี้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ครูเพศหญิง มีความเห็นว่ากีฬาแบดมินตันและกิจกรรมเข้าจังหวะ ให้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพได้น้อยที่สุด

จากตาราง ๑๐ ข. ครูที่มีประสบการณ์น้อยและครูที่มีประสบการณ์มาก มีความคิดเห็นตรงกันว่าพุทธมณฑลเป็นวิชาที่นำมาใช้เป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพมากที่สุด

ครูที่มีประสบการณ์น้อย มีความเห็นว่าวิชาอพลได้ยอดเยี่ยมนำมาใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพได้น้อยที่สุด

ครูที่มีประสบการณ์มาก มีความเห็นว่าวิชาแบคทีเรียนำมาใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพได้น้อยที่สุด

ครูที่มีประสบการณ์น้อย ให้ความสำคัญเห็นว่าวิชากายบริหารและกิจกรรมเข้าจังหวะ เป็นวิชาที่นำมาใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพมากกว่าความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์มาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๑๑. แสดงประเภทของกีฬาที่ครูยังไม่เข้าใจในเรื่องการเล่น กฎ กติกา และการตัดสิน จำแนกตามเพศและประสิทธิภาพการสอน

๑๑. ก. จำแนกตามเพศ

	ชาย		หญิง		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. ยอคะ	๓๓	๓๓.๓๓	๘	๔๔.๔๔	๔๑	๓๘.๖๖	๐.๓๖๑๓
๒. รักบี้	๕๑	๕๑.๕๑	๑๐	๕๕.๕๕	๖๑	๕๖.๑๖	๐.๐๔๔๖
๓. มวยปล้ำ	๖๑	๖๑.๖๑	๑๓	๕๕.๕๕	๗๔	๖๖.๖๖	๓.๓๘๖๔**
๔. เทนนิส	๒๓	๒๓.๒๓	๑๐	๕๕.๕๕	๓๓	๒๘.๒๑	๓.๘๕๘๓**
๕. ขอฟบออล	๓๘	๓๘.๓๘	๔	๒๒.๒๒	๔๒	๓๕.๕๐	๑.๐๔๓๘

๑๑. ข. จำแนกตามประสิทธิภาพการสอน

	๑ - ๓ ปี		๓ ปีขึ้นไป		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. ยอคะ	๒๑	๓๔.๓๔	๒๔	๔๖.๘๖	๔๕	๓๘.๖๖	๐.๘๓๖๘
๒. รักบี้	๓๐	๔๘.๑๘	๓๑	๕๕.๓๖	๖๑	๕๖.๑๖	๐.๔๔๖๔
๓. มวยปล้ำ	๔๔	๗๒.๑๓	๓๔	๖๐.๓๓	๗๘	๖๖.๖๖	๑.๓๑๖๕
๔. เทนนิส	๑๘	๒๘.๕๗	๑๕	๒๖.๓๖	๓๓	๒๘.๒๑	๐.๑๐๖๔
๕. ขอฟบออล	๑๑	๑๘.๐๓	๓๑	๕๕.๓๖	๔๒	๓๕.๕๐	๑๓.๖๓๕๓**

** มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๕

ผลของตาราง ๑๑ ก. ครูชายและครูหญิงยังไม่เข้าใจในเรื่องการเล่น กฏ กติกา และการตัดสินใจในข้อ ๓ เหมือนกัน คือ มวยปล้ำ มากที่สุด ครูหญิงได้เลือกประเภทกีฬาในข้อ ๓ นี้ มากกว่าครูชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ครูชายเลือกประเภทกีฬาข้อ ๔ คือ กีฬาเทนนิสน้อยที่สุดจากประเภทกีฬาทั้งหมด ครูหญิงได้ให้ความสำคัญของกีฬาประเภทนี้มากกว่าครูชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ครูหญิงเลือกประเภทกีฬาข้อ ๕ คือ ขอบบอลล้อยที่สุด จากประเภทกีฬาทั้งหมด

ในตาราง ๑๑ ข. ครูที่มีประสบการณ์น้อยและครูที่มีประสบการณ์มาก ให้ความสำคัญประเภทกีฬาในข้อ ๓ คือ ยังไม่เข้าใจในกฏ การ เล่น กติกา และการตัดสินใจมวยปล้ำมากที่สุด ทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง

ครูที่มีประสบการณ์น้อยให้ความสำคัญแก่ประเภทกีฬาในข้อ ๕ คือ กีฬาขอบบอลล้อยที่สุด ซึ่งในขณะเดียวกันครูที่มีประสบการณ์มากให้ความสำคัญของกีฬาประเภทเดียวกันนี้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ครูที่มีประสบการณ์มากเลือกตอบข้อ ๔ คือ กีฬาเทนนิสน้อยที่สุด

ตาราง ๑๒. แสดงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการไปสอบเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาต่าง ๆ
จำแนกตามเพศและประสิทธิภาพการสอน

๑๒. ก. จำแนกตามเพศ

	ชาย		หญิง		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. ครูผู้สอน	๕๐	๕๐.๕๐	๑๒	๖๖.๖๖	๖๒	๕๒.๕๕	๑.๕๕๗๐
๒. ประธานนิคม	๓๐	๓๐.๓๐	๘	๔๔.๔๔	๓๘	๓๒.๔๘	๑.๓๘๘๕
๓. เกษตรผู้สอน	๔	๔.๐๔	๐	—	๔	๓.๔๒	๐.๐๒๖๕

๑๒. ข. จำแนกตามประสิทธิภาพการสอน

	๑ - ๓ ปี		๓ ปีขึ้นไป		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. ครูผู้สอน	๓๕	๕๗.๓๘	๒๗	๘๘.๒๑	๖๒	๕๒.๕๕	๐.๕๘๔๐
๒. ประธานนิคม	๒๕	๔๐.๕๔	๑๓	๒๓.๒๑	๓๘	๓๒.๔๘	๔.๒๐๓๗*
๓. เกษตรผู้สอน	๔	๖.๕๖	๐	—	๔	๓.๔๒	๒.๐๗๕๕

** มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๕

จากตาราง ๑๒ ก: ครูชายและครูหญิงให้ข้อเท็จจริงในข้อ ๑ มากที่สุด คือ เคยไปสอบเข้าศึกษาต่อที่ครูศาสตร์ อันดับรองลงมาคือที่ประสานมิตร น้อยที่สุดคือเกษตรศาสตร์ และผลของการสอบเข้าปรากฏว่ามีผู้เข้าได้น้อยมาก

จากตาราง ๑๒ ข: ครูที่มีประสบการณ์น้อยและครูที่มีประสบการณ์มาก ต่างก็ให้ข้อเท็จจริงว่าเคยไปสอบเข้าศึกษาต่อที่ครูศาสตร์มากที่สุด

ครูที่มีประสบการณ์น้อยให้ข้อเท็จจริงในข้อ ๒ คือ เคยไปสอบเข้าศึกษาต่อที่ครูศาสตร์มากกว่า การให้ข้อเท็จจริงของครูที่มีประสบการณ์มากในข้อเดียวกันนี้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๑๓. แสดงประเภทของวิชาที่ครูพลศึกษาเคยได้รับการอบรม
จำแนกตามเพศและประสิทธิภาพการสอน

๑๓. ก. จำแนกตามเพศ

	ชาย		หญิง		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. อบรมกรีฑา	๒๐	๒๐.๒๐	—	—	๒๐	๕๓.๐๘	๓.๐๓๖๔
๒. อบรมว่ายน้ำ	๑๕	๑๕.๑๕	๕	๒๓.๘๑	๒๐	๑๓.๐๘	๐.๕๓๘๒
๓. อบรมฟุตบอล	๓๖	๓๖.๓๖	—	—	๓๖	๓๐.๓๓	๓.๘๖๕๕**
๔. อบรมผู้ตัดสินกีฬา	๒๐	๒๐.๒๐	—	—	๒๐	๑๓.๐๘	๓.๐๓๖๔

๑๓. ข. จำแนกตามประสิทธิภาพการสอน

	๑ - ๓ ปี		๓ ปีขึ้นไป		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. อบรมกรีฑา	๑๔	๒๒.๕๕	๖	๑๐.๓๑	๒๐	๑๓.๐๘	๓.๐๘๔๓
๒. อบรมว่ายน้ำ	๑๒	๑๕.๖๓	๘	๑๔.๒๘	๒๐	๑๓.๐๘	๐.๕๓๘๓
๓. อบรมฟุตบอล	๒๒	๓๖.๐๖	๑๔	๒๕.๐๐	๓๖	๓๐.๓๓	๑.๖๓๕๓
๔. อบรมผู้ตัดสินกีฬา	๑๑	๑๘.๐๓	๙	๑๖.๐๓	๒๐	๑๓.๐๘	๐.๐๓๕๒

**

มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๕

ผลของตาราง ๑๓ ก. ครูชายได้รับการอบรมฟุตบอลมากที่สุดในประเภทวิชาทั้ง ๔ ข้อ ในขณะที่ครูหญิงไม่ให้ความสำคัญในข้อนี้เลย

ครูชาย ได้รับการอบรมว่ายน้ำน้อยกว่าประเภทวิชาอื่น ๆ

ครูหญิง ได้รับการอบรมประเภทวิชาในข้อ ๒ คือ อบรมว่ายน้ำมากที่สุด และในการอบรมนี้ทำให้ครูได้รู้จักกฎกติกาการเล่นการตัดสินใจขึ้น และสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการสอนพลศึกษา

ในตาราง ๑๓ ข. ครูที่มีประสบการณ์น้อยและครูที่มีประสบการณ์มาก ให้ความสำคัญในประเภทวิชาข้อ ๓ คือ อบรมฟุตบอลมากที่สุดเหมือนกัน

ครูที่มีประสบการณ์น้อย เคยได้รับการอบรมผู้ตัดสินกีฬาน้อยกว่าประเภทวิชาในข้ออื่น ๆ

ครูที่มีประสบการณ์มาก เคยได้รับการอบรมกีฬาน้อยกว่าประเภทวิชาอื่น ๆ

ตาราง ๑๔. แสดงประเภทของวิชาที่ครูแสดงความต้องการที่จะได้รับการอบรม
จำแนกตามเพศและประสิทธิภาพการสอน

๑๔. ก. จำแนกตามเพศ

	ชาย		หญิง		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. กริธา	๗๒	๗๒.๗๒	๑๒	๖๖.๖๖	๘๔	๗๑.๗๙	๐.๒๓๖๓
๒. วาโยน้ำ	๖๐	๖๐.๖๐	๑๘	๑๐๐	๗๘	๖๖.๖๗	๘.๕๓๗๕**
๓. ผู้ตัดสินมวย	๖๕	๖๕.๖๕	—	—	๖๕	๕๕.๕๕	๒๓.๙๘๘๓**
๔. การฝึกนักกีฬา	๗๗	๗๗.๗๗	๔	๒๒.๒๒	๘๑	๖๙.๒๓	๑๙.๕๓๖๙**
๕. บาสเกตบอล	๗๒	๗๒.๗๒	๗	๓๘.๘๘	๗๙	๖๗.๕๒	๗.๙๕๒๕**
๖. กิจกรรมเข้าจังหวะ	๖๐	๖๐.๖๐	๑๑	๖๑.๑๑	๗๑	๖๐.๖๘	๐.๐๐๑๖
๗. ฟุตบอล	๗๕	๗๕.๗๕	—	—	๗๕	๖๔.๑๐	๓๔.๗๖๖๑**

๑๔. ข. จำแนกตามประสิทธิภาพการสอน

	๑ - ๓ ปี		๓ ปีขึ้นไป		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. กริธา	๔๓	๗๐.๕๙	๔๑	๗๓.๒๑	๘๔	๗๑.๗๙	๐.๑๐๖๙
๒. วาโยน้ำ	๔๘	๗๘.๖๘	๓๐	๕๓.๕๗	๗๘	๖๖.๖๗	๘.๒๘๘๖**
๓. ผู้ตัดสินมวย	๓๕	๕๗.๓๘	๓๐	๕๓.๕๗	๖๕	๕๕.๕๕	๐.๑๗๑๖
๔. การฝึกนักกีฬา	๔๒	๖๘.๘๕	๓๙	๖๙.๖๔	๘๑	๖๙.๒๓	๐.๐๐๘๖
๕. บาสเกตบอล	๔๘	๗๘.๖๘	๓๑	๕๕.๓๖	๗๙	๖๗.๕๒	๗.๒๔๓๓**
๖. กิจกรรมเข้าจังหวะ	๓๔	๕๕.๗๔	๓๗	๖๖.๐๗	๗๑	๖๐.๖๘	๑.๓๐๖๘
๗. ฟุตบอล	๓๐	๔๙.๑๘	๔๕	๘๐.๓๖	๗๕	๖๔.๑๐	๑๒.๓๓๒๗**

** มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๕

ผลของตาราง ๑๔ ก. ครูชายแสดงความต้องการในข้อ ๔ คือต้องการจะอบรมเกี่ยวกับการฝึกนักกีฬามากกว่าข้ออื่น ๆ และความต้องการของครูชายในเรื่องนี้มีมากกว่าความต้องการของครูหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ครูชายแสดงความต้องการในข้อ ๒ คือวิธีว่ายน้ำ และในประเภทวิชาข้อ ๖ คือกิจกรรมเข้าจังหวะน้อยที่สุดในจำนวนประเภทวิชาทั้ง ๗ ประเภท ความต้องการของครูหญิงในเรื่องที่ต้องการจะได้รับการอบรมว่ายน้ำนั้น มีมากกว่าความต้องการของครูชายในประเภทวิชาชนิดเดียวกันได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ครูหญิงแสดงความต้องการที่จะได้รับการอบรมว่ายน้ำมากที่สุด

ครูหญิงให้ความสำคัญในเรื่องที่ต้องการอบรมการฝึกนักกีฬาน้อยที่สุด และความต้องการที่จะได้รับการอบรมการฝึกนักกีฬาของครูชายมีมากกว่าของครูหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในตาราง ๑๔ ข. ครูที่มีประสบการณ์น้อยมีความต้องการจะได้รับการอบรมในข้อ ๒ และข้อ ๕ คือ ว่ายน้ำและบาสเกตบอลมากกว่าความต้องการในประเภทวิชาอื่น ๆ ครูที่มีประสบการณ์น้อยมีความต้องการจะได้รับการอบรมว่ายน้ำและบาสเกตบอล มากกว่าความต้องการในเรื่องเกี่ยวกับของครูที่มีประสบการณ์มาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ครูที่มีประสบการณ์น้อยต้องการได้รับการอบรมในข้อ ๗ คือฟุตบอลน้อยกว่าประเภทวิชาอื่น ๆ ครูที่มีประสบการณ์มากแสดงความต้องการในเรื่องเดียวกันนี้มากกว่าความต้องการของครูที่มีประสบการณ์น้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ครูที่มีประสบการณ์มากแสดงความต้องการที่จะได้รับการอบรมวิชาฟุตบอลมากที่สุดในจำนวนประเภทวิชาทั้ง ๗ ประเภท

ตาราง ๑๕. แสดงประเภทของกิจกรรมที่ครูพลศึกษาได้จัดขึ้น จำแนกตามเพศ
และประสิทธิภาพการสอน

๑๕. ก. จำแนกตามเพศ

	ชาย		หญิง		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. การจัดแข่งขันกีฬาสัมพันธ์ ระหว่างครู	๑๕	๑๕.๑๕	—	—	๑๕	๑๒.๘๒	๑.๙๑๙๖
๒. การจัดแข่งขันกีฬานักเรียนภายใน	๕๖	๕๖.๕๖	๘	๔๔.๔๔	๖๔	๕๔.๗๐	๐.๙๐๓๑
๓. การจัดแข่งขันกีฬานักเรียน ภายนอกโรงเรียน	๔๐	๔๐.๔๐	—	—	๔๐	๓๔.๑๙	๙.๓๒๘๐**
๔. รวมการจัดกีฬาเขต	๑๔	๑๔.๑๔	—	—	๑๔	๑๑.๙๖	๐.๐๓๒๐
๕. จัดชุมนุมกีฬาในโรงเรียน	๒๕	๒๕.๒๕	๔	๒๒.๒๒	๒๙	๒๔.๗๙	๐.๐๐๐๕

๑๕. ข. จำแนกตามประสิทธิภาพการสอน

	๑ - ๗ ปี		๘ ปีขึ้นไป		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. การจัดแข่งขันกีฬาสัมพันธ์ ระหว่างครู	๔	๒.๕๖	๑๑	๑๙.๖๔	๑๕	๑๒.๘๒	๓.๓๗๘๘
๒. การจัดแข่งขันกีฬานักเรียนภายใน	๒๕	๔๐.๙๘	๓๙	๖๙.๖๔	๖๔	๕๔.๗๐	๙.๖๗๓๘**
๓. การจัดแข่งขันกีฬานักเรียนภายนอก โรงเรียน	๑๕	๒๔.๕๙	๒๕	๔๔.๖๔	๔๐	๓๔.๑๙	๓.๕๘๗๗
๔. รวมการจัดกีฬาเขต	๕	๘.๑๙	๙	๑๖.๐๗	๑๔	๑๑.๙๖	๑.๐๕๒๕
๕. จัดชุมนุมกีฬาในโรงเรียน	๑๕	๒๔.๕๙	๑๔	๒๕.๐๐	๒๙	๒๔.๗๙	๐.๐๐๒๒

** มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๕

จากตาราง ๑๕ ก. ประเภทกิจกรรมที่ครูชายและครูหญิงจัดมากที่สุดคือประเภทที่ ๒ การจัดการแข่งขันกีฬารายวัน

การจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนภายนอกโรงเรียน เป็นประเภทของกิจกรรม มีครูชายให้ความสำคัญรองลงมา ในขณะที่ครูหญิงไม่ให้ความสำคัญในประเภทนี้เลย

ครูชายให้ความสำคัญในประเภทกิจกรรมประเภทที่ ๔ คือ การจัดกีฬาเซตน้อยที่สุด ในจำนวนประเภทกิจกรรมทั้งหมด

ประเภทที่ ๕ ซึ่งหมายถึงการจัดชุมนุมกีฬาในโรงเรียนนั้น ครูหญิงให้ความสำคัญในข้อนี้น้อยที่สุด

ตาราง ๑๕ ข. ครูที่มีประสบการณ์น้อยและครูที่มีประสบการณ์มาก ต่างก็ให้ความสำคัญมากที่สุดแก่ประเภทกิจกรรมที่ ๒ คือการจัดการแข่งขันกีฬารายวันในโรงเรียนเหมือนกัน การจัดกิจกรรมประเภทที่ ๒ นี้ ครูที่มีประสบการณ์มากให้ความสำคัญของปัญหามากกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประเภทกิจกรรมที่ครูที่มีประสบการณ์น้อยจัดน้อยที่สุดในประเภทกิจกรรมทั้งหมดคือ การจัดการแข่งขันกีฬาสมัครระหว่างครู

ประเภทกิจกรรมที่ครูที่มีประสบการณ์มากจัดน้อยที่สุดในประเภทกิจกรรมทั้งหมด คือ การจัดกีฬาเซต

ตาราง ๑๖.- แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลของกิจกรรมที่ได้จัดไปแล้ว

จำแนกตามเพศและประสิทธิภาพการสอน

๑๖. ก. จำแนกตามเพศ

	ชาย		หญิง		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. การแข่งขันกีฬานักเรียนภายในโรงเรียน	๕๑	๕๑.๕๑	๕	๒๗.๗๗	๕๖	๔๗.๘๖	๒.๕๕๓๖
๒. การจัดชุมนุมกีฬา	๒๑	๒๑.๒๑	๔	๒๒.๒๒	๒๕	๒๑.๓๓	๐.๐๔๖๘

๑๖. ข. จำแนกตามประสิทธิภาพการสอน

	๑ - ๓ ปี		๓ ปีขึ้นไป		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. การแข่งขันกีฬานักเรียนภายในโรงเรียน	๒๔	๓๕.๓๕	๓๒	๕๗.๑๔	๕๖	๔๗.๘๖	๓.๓๐๖๔
๒. การจัดชุมนุมกีฬา	๑๓	๒๑.๓๑	๑๒	๒๑.๔๓	๒๕	๒๑.๓๓	๐.๐๐๐๒

มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๑

มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๕

จากผลของตาราง ๑๖ ก. ครูรายและครูหญิงต่างก็แสดงความคิดเห็นเหมือนกันในเรื่องกิจกรรมที่จัดแล้วได้ผลดี ได้รับความร่วมมือด้วยดีนั้น คือการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนภายใน มากกว่าความคิดเห็นอื่น ๆ

จากผลของตาราง ๑๖ ข. ครูที่มีประสบการณ์น้อยและครูที่มีประสบการณ์มากต่างก็แสดงความคิดเห็นเหมือนกันว่ากิจกรรมที่จัดแล้วได้ผลดี ได้รับความร่วมมือด้วยดีนั้น คือการจัดแข่งขันกีฬานักเรียนภายในโรงเรียน

ตาราง ๑๗. แสดงประเภทของกีฬาที่ครูพลศึกษาเคยเป็นผู้ตัดสิน แจกแนกตามเพศ
และประสิทธิภาพการสอน

๑๗. ก. จำแนกตามเพศ

	ชาย		หญิง		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. กรีฑา	๕๓	๕๓.๕๓	๑๑	๖๑.๑๑	๖๔	๕๔.๗๐	๐.๓๕๒๘
๒. ฟุตบอล	๔๕	๑๐๐	—	—	๔๕	๘๔.๖๑	๑๐๕.๔๔๔๓**
๓. บาสเกตบอล	๘๔	๘๔.๘๔	๑๔	๗๗.๗๗	๙๘	๘๓.๗๖	๐.๕๕๔๘
๔. วอลเลย์บอล	๓๒	๓๒.๓๒	๕	๒๗.๗๗	๓๗	๓๑.๖๒	๐.๐๑๑๒
๕. เนตบอล	๗๑	๗๑.๗๑	๑๘	๑๐๐	๘๙	๗๖.๐๗	๖.๖๕๒๕**

๑๗. ข. จำแนกตามประสิทธิภาพการสอน

	๑ - ๓ ปี		๓ ปีขึ้นไป		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. กรีฑา	๔๐	๖๕.๕๗	๒๔	๕๒.๘๖	๖๔	๕๔.๗๐	๖.๐๘๐๔*
๒. ฟุตบอล	๕๕	๘๖.๗๖	๔๐	๗๑.๔๓	๙๕	๘๔.๖๑	๒.๕๓๔๑
๓. บาสเกตบอล	๔๘	๗๖.๖๕	๕๐	๘๘.๒๔	๙๘	๘๓.๗๖	๒.๑๑๐๕
๔. วอลเลย์บอล	๒๒	๓๖.๐๖	๑๕	๒๖.๗๕	๓๗	๓๑.๖๒	๑.๑๖๒๘
๕. เนตบอล	๔๔	๗๒.๑๓	๔๕	๘๐.๓๖	๘๙	๗๖.๐๗	๑.๐๘๕๖

** มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๕

จากตาราง ๑๓ ก. จะเห็นว่าประเภทกีฬาที่ครูชายให้ขอเท็จจริงว่าเคยเป็นผู้ตัดสินมากที่สุดนั้นคือฟุตบอล ซึ่งในขณะที่เคยครูหญิงไม่ให้ความสำคัญในประเภทกีฬาประเภทนี้เลย

ประเภทกีฬาที่ครูชายเคยเป็นผู้ตัดสินน้อยที่สุด คือ วอลเลย์บอล

ครูหญิงแสดงขอเท็จจริงว่าเคยเป็นผู้ตัดสินเนตบอลมากที่สุด และครูหญิงให้ความสำคัญขอขึ้นมากกว่าครูชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในตาราง ๑๓ ข. ครูที่มีประสบการณ์น้อยให้ขอเท็จจริงว่าเคยเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลมากกว่าประเภทกีฬาอื่น ๆ ทั้ง ๕ ประเภท และขอเท็จจริงของครูที่มีประสบการณ์น้อยนี้มีมากกว่าครูที่มีประสบการณ์มากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประเภทกีฬาที่ครูที่มีประสบการณ์น้อยให้ขอเท็จจริงว่าเคยเป็นผู้ตัดสินน้อยกว่าประเภทกีฬาอื่น ๆ คือ กีฬาวอลเลย์บอล

ครูที่มีประสบการณ์มากให้ขอเท็จจริงว่า เคยตัดสินกีฬาเบสบอลมากกว่ากีฬาประเภทอื่น ๆ ทั้ง ๕ ข้อ และกีฬาประเภทที่ครูที่มีประสบการณ์มากให้ขอเท็จจริงว่าเคยเป็นผู้ตัดสินน้อยที่สุด คือ กีฬาวอลเลย์บอล

ตาราง ๑๘. แสดงประเภทของกีฬาที่ครูพลศึกษาเคยเป็นนักกีฬาเข้าแข่งขัน

จำแนกตามเพศและประสิทธิภาพในการเล่น

๑๘. ก. จำแนกตามเพศ

	ชาย		หญิง		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. กรีฑา	๑๕	๑๕.๑๕	๑	๕.๕๕	๑๖	๑๓.๖๓	๐.๕๑๔๖
๒. ฟุตบอล	๘๐	๘๐.๘๐	๒	๑๐.๑๐	๘๒	๗๐.๐๘	๓๒.๐๓๓๐**
๓. บาสเกตบอล	๒๖	๒๖.๒๖	๑๐	๕๕.๕๕	๓๖	๓๐.๗๗	๖.๑๓๕๖
๔. แบดมินตัน	๕๓	๕๓.๕๓	๙	๕๕.๕๕	๖๒	๕๒.๙๙	๐.๐๗๖๔

๑๘. ข. จำแนกตามประสิทธิภาพการเล่น

	๑ - ๓ ปี		๓ ปีขึ้นไป		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. กรีฑา	๑๒	๑๔.๖๓	๔	๗.๑๔	๑๖	๑๓.๖๓	๒.๘๕๓๗
๒. ฟุตบอล	๔๒	๖๔.๘๕	๔๐	๗๑.๔๓	๘๒	๗๐.๐๘	๐.๐๕๒๔
๓. บาสเกตบอล	๒๑	๓๔.๔๓	๑๕	๒๖.๓๖	๓๖	๓๐.๗๗	๐.๘๐๐๑
๔. แบดมินตัน	๓๒	๕๒.๖๖	๓๐	๕๕.๕๕	๖๒	๕๒.๙๙	๐.๐๑๕๕

** มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๕

ผลของตาราง ๑๘ ก. แสดงให้เห็นว่าครูชายให้ข้อเท็จจริงในข้อ ๒ มากที่สุด กล่าวคือ กีฬาฟุตบอลเป็นประเภทกีฬาที่ครูชายเคยเป็นนักกีฬาเข้าแข่งขันมากกว่าประเภทกีฬาอื่น ๆ อีก ๓ ประเภท และครูชายให้ความสำคัญในกีฬาประเภทนี้มากกว่าครูหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประเภทกีฬาที่ครูชายแสดงข้อเท็จจริงว่าเคยเข้าเป็นนักกีฬาแข่งขันน้อยที่สุดในจำนวน ทั้ง ๔ ประเภทกีฬา ได้แก่ กีฬาวอลเลย์บอล

ครูหญิงได้แสดงข้อเท็จจริงในประเภทกีฬาที่ ๓ มากที่สุด กล่าวคือ ครูหญิงเคยเป็น นักกีฬาแข่งขันกีฬาสเกตบอร์ดมากกว่ากีฬาประเภทอื่น

จากตาราง ๑๘ ข. ประเภทกีฬาที่ครูมีประสบการณ์น้อยได้แสดงข้อเท็จจริงว่า เคย เข้าเป็นนักกีฬาแข่งขันมากที่สุด คือ กีฬาฟุตบอล ในขณะที่เดียวกันครูที่มีประสบการณ์มากก็ได้ให้ ข้อเท็จจริงในกีฬาประเภทเดียวกันนี้มากกว่ากีฬาประเภทอื่น ๆ เช่นเดียวกัน

ครูที่มีประสบการณ์น้อยและครูที่มีประสบการณ์มากได้ให้ข้อเท็จจริงว่าเคยเข้าเป็นนักกีฬา แข่งขันกีฬาประเภทกีฬาน้อยที่สุดในจำนวนประเภทกีฬาทั้ง ๔ ข้อ

ตาราง ๑๕. แสดงการจัดกีฬาสำหรับสอนเด็กนักเรียน จำแนกตามเพศและ
ประสิทธิภาพการทำงาน

๑๕. ก. จำแนกตามเพศ

	ชาย		หญิง		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. ครูใหญ่จัดให้สอน	๓๕	๓๕.๓๕	๘	๔๔.๔๔	๔๓	๓๖.๗๕	๐.๕๔๑๕
๒. สอนตามความต้องการของเด็ก	๕๔	๕๔.๕๔	๕	๒๗.๗๗	๕๙	๕๐.๔๓	๓.๓๖๐๘
๓. สอนเฉพาะกีฬาที่จะส่งเด็ก เข้าแข่งขัน	๒๖	๒๖.๒๖	๔	๒๒.๒๒	๓๐	๒๕.๖๔	๐.๐๐๔๖
๔. สอนตามอุปกรณ์ที่มีอยู่	๔๐	๔๐.๔๐	๑๑	๖๑.๑๑	๕๑	๔๓.๕๙	๒.๖๕๕๙

๑๕. ข. จำแนกตามประสิทธิภาพการสอน

	๑ - ๓ ปี		๔ ปีขึ้นไป		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. ครูใหญ่จัดให้สอน	๓๑	๕๐.๘๑	๑๒	๒๑.๔๓	๔๓	๓๖.๗๕	๑๐.๘๕๐๑**
๒. สอนตามความต้องการของเด็ก	๓๘	๖๒.๖๙	๒๑	๓๗.๕๐	๕๙	๕๐.๔๓	๗.๑๘๐๕**
๓. สอนเฉพาะกีฬาที่จะส่งเด็ก เข้าแข่งขัน	๑๔	๒๒.๕๕	๑๖	๒๘.๕๗	๓๐	๒๕.๖๔	๐.๘๘๓๘
๔. สอนตามอุปกรณ์ที่มีอยู่	๒๕	๔๐.๘๘	๒๖	๔๖.๓๐	๕๑	๔๓.๕๙	๐.๓๕๒๐

** มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๕

ผลจากการวาง ๑๕. ก. แสดงให้เห็นว่าครูชายได้จัดกีฬาสำหรับสอนเด็กนักเรียน โดยจัดตามความต้องการของเด็กมากที่สุดในการจัดทั้ง ๕ วิธี

ครูหญิงแสดงข้อเท็จจริงว่า ได้จัดการสอนโดยครูใหญ่เป็นผู้จัดจนกีฬาที่จะสอนไว้ให้แล้วมากที่สุด

ครูชายและครูหญิงแสดงข้อเท็จจริงในการจัดกีฬาสำหรับสอนเด็กนักเรียนน้อยที่สุดเหมือนกัน คือ การจัดโดยเลือกสอนเฉพาะกีฬาที่จะส่งนักเรียนเข้าแข่งขัน

ผลจากการวาง ๑๕. ข. ครูที่มีประสิทธิภาพน้อยแสดงข้อเท็จจริงให้เห็นว่า ได้จัดกีฬา สอนไปตามความต้องการของเด็กมากที่สุด และการให้ความสำคัญในการจัดวิธีนี้มีจำนวนมากกว่า ครูที่มีประสิทธิภาพมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วิธีจัดกีฬาสอนแก่เด็กโดยเลือกสอนเฉพาะกีฬาที่จะส่งเด็กเข้าแข่งขันนั้น ครูที่มี ประสิทธิภาพน้อยให้ความสำคัญในวิธีนี้น้อยที่สุด

ครูที่มีประสิทธิภาพมากได้แสดงข้อเท็จจริงมากที่สุดในการจัดกีฬาสอนเด็กโดยสอนตาม อุปกรณ์ที่มีอยู่ และได้ให้ความสำคัญในวิธีการจัด โดยสอนตามที่ครูใหญ่จัดไว้ให้สอนน้อยที่สุด

ครูที่มีประสิทธิภาพน้อยแสดงข้อเท็จจริงว่าได้จัดกีฬาสอน โดยสอนตามที่ครูใหญ่จัดไว้ให้ มากกว่าข้อเท็จจริงที่ครูที่มีประสิทธิภาพมากได้ให้ในข้อเดียวกันนี้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๒๐. แสดงความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับประเภทกีฬาที่นักเรียนชอบ

นักเรียนหญิง	จำนวน ผู้ตอบ	%	นักเรียนชาย	จำนวน ผู้ตอบ	%
๑. เบตบอล	๘๗	๗๔.๓๖	๑. ฟุตบอล	๕๖	๘๒.๐๕
๒. วอลเลย์บอล	๗๕	๖๔.๑๐	๒. วอลเลย์บอล	๘๗	๗๔.๓๖
๓. กีฬากรมเข้าจังหวะ	๘๒	๗๐.๐๘	๓. บาสเกตบอล	๘๕	๗๒.๖๕
๔. ห่วงยาง	๖๐	๕๑.๖๘	๔. ตะกร้อ	๗๒	๖๑.๕๔
๕. บาสเกตบอล	๕๑	๔๓.๕๔	๕. มวย	๖๑	๕๒.๑๔
			๖. ยูโด	๘๕	๓๘.๕๖

คิดเทียบกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

จากตาราง ๒๐. ผลการจัดลำดับที่ของกีฬาในกลุ่มตัวอย่างคิดว่านักเรียนชายหญิงมีความสนใจมาก พบว่าลำดับที่ของกีฬาที่นักเรียนหญิงสนใจ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ

๑. เบตบอล
๒. กีฬากรมเข้าจังหวะ
๓. วอลเลย์บอล
๔. ห่วงยาง
๕. บาสเกตบอล

ส่วนกีฬาที่นักเรียนชายสนใจ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ

๑. ฟุตบอล
๒. วอลเลย์บอล
๓. บาสเกตบอล
๔. ตะกร้อ
๕. มวย
๖. ยูโด

ตาราง ๒๑. แสดงประเภทยุทธศาสตร์ใหม่ ๆ ที่นำมาสอนและเด็กสนใจ
จำแนกตามเพศและประสิทธิภาพการสอน

๒๑. ก. จำแนกตามเพศ

	ชาย		หญิง		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. กิจกรรมเข้าจังหวะ	๕๕	๕๕.๕๕	๘	๔๔.๔๔	๕๓	๕๕.๓๐	๐.๐๐๖๓
๒. กายบริหาร	๔๑	๔๑.๔๑	๑๒	๖๖.๖๖	๕๓	๕๕.๓๐	๓.๕๑๕๓*

๒๑. ข. จำแนกตามประสิทธิภาพการสอน

	๑ - ๓ ปี		๓ ปีขึ้นไป		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. กิจกรรมเข้าจังหวะ	๓๕	๖๓.๕๓	๑๘	๒๕.๐๐	๕๓	๕๕.๓๐	๑๗.๘๖๑๔**
๒. กายบริหาร	๓๗	๖๐.๖๖	๑๖	๒๕.๕๓	๕๓	๕๕.๓๐	๑๒.๑๒๕๒**

** มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๕

ผลจากตาราง ๒๑ ก. แสดงให้เห็นว่าประเภทกิจกรรมใหม่ ๆ ที่ครูรายได้เลือกนำมาสอนเด็ก และเด็กมีความสนใจมากที่สุด คือ กิจกรรมเข้าจังหวะ

ครูหญิงให้ข้อเท็จจริงว่าประเภทกิจกรรมใหม่ ๆ ที่นำมาสอนแล้วเด็กมีความสนใจมากที่สุดคือกายบริหาร และครูหญิงได้ให้ความสำคัญในข้อเท็จจริงในข้อนี้เป็นจำนวนมากกว่าข้อเท็จจริงที่ครูชายให้กับข้อเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง ๒๑ ข. ครูที่มีประสบการณ์น้อยให้ข้อเท็จจริงว่า ประเภทกิจกรรมใหม่ ๆ ที่นำมาสอนเด็กและเด็กสนใจมากที่สุดก็คือกิจกรรมเข้าจังหวะ ครูที่มีประสบการณ์น้อยได้ให้ความสำคัญในประเภทกิจกรรมนี้มากกว่าจำนวนการให้ข้อเท็จจริงของครูที่มีประสบการณ์มากในประเภทเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ครูที่มีประสบการณ์มากให้ความสำคัญประเภทกิจกรรมใหม่ ๆ ที่นำมาสอนเด็ก และเด็กสนใจมากที่สุดคือกายบริหาร

ครูที่มีประสบการณ์น้อยให้ความสำคัญแก่ประเภทกิจกรรมกายบริหารมากกว่าครูที่มีประสบการณ์มาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๒๖. แสดงความมุ่งหมายของครูในการสอนพลศึกษาแก่เด็ก จำแนกตามเพศ
และประสิทธิภาพการสอน

๒๖. ก. จำแนกตามเพศ

	ชาย		หญิง		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. ให้เด็กมีความเจริญเติบโตทางร่างกายและจิตใจ	๕๕	๑๐๐	๑๘	๑๐๐	๑๑๓	๑๐๐	๐.๐๐๐๐
๒. ต้องการให้เด็กเล่นกีฬาเก่ง เพื่อแข่งขันเอาชื่อเสียงแก่โรงเรียน	๓๐	๓๐.๓๐	๘	๔๔.๔๔	๓๘	๖๖.๖๗	๔.๓๖๓๓*
๓. ต้องการให้โรงเรียนมีชื่อเสียงทางกีฬา	๓๐	๓๐.๓๐	๑๒	๖๖.๖๖	๔๒	๓๐.๐๘	๐.๑๑๘๖
๔. ต้องการให้เด็กมีน้ำใจอดทน ไม่เห็นการชนะกีฬาเป็นสิ่งสำคัญ	๕๕	๑๐๐	๑๘	๑๐๐	๑๑๓	๑๐๐	๐.๐๐๐๐

๒๖. ข. จำแนกตามประสิทธิภาพการสอน

	๑ - ๓ ปี		๓ ปีขึ้นไป		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. ให้เด็กมีความเจริญเติบโตทางร่างกายและจิตใจ	๖๑	๑๐๐	๕๖	๑๐๐	๑๑๗	๑๐๐	๐.๐๐๐๐
๒. ต้องการให้เด็กเล่นกีฬาเก่ง เพื่อแข่งขันเอาชื่อเสียงแก่โรงเรียน	๔๐	๖๕.๕๗	๓๘	๖๗.๘๖	๗๘	๖๖.๖๗	๐.๐๖๘๕
๓. ต้องการให้โรงเรียนมีชื่อเสียงทางกีฬา	๔๒	๖๘.๘๕	๔๐	๗๑.๔๓	๘๒	๓๐.๐๘	๐.๐๔๒๔
๔. ต้องการให้เด็กมีน้ำใจอดทน ไม่เห็นการชนะกีฬาเป็นสิ่งสำคัญ	๖๑	๑๐๐	๕๖	๑๐๐	๑๑๗	๑๐๐	๐.๐๐๐๐

** มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๕

ในตาราง ๒๒ ก. ครูชายและครูหญิงต่างก็ได้แสดงความมุ่งหมายในการสอนพลศึกษาแก่เด็กมากที่สุดในความมุ่งหมายอันเดียวกัน คือ เพื่อให้เด็กมีความเจริญเติบโตทางร่างกายและจิตใจ และในความมุ่งหมายที่ต้องการให้เด็กมีน้ำใจอดทน ไม่เห็นการชนะเป็นสิ่งสำคัญนั้น ครูชายและครูหญิงก็ได้ให้ความสำคัญในความมุ่งหมายข้อนี้มากที่สุด เช่นเดียวกัน

ครูหญิงได้ให้ความสำคัญในความมุ่งหมายที่ต้องการให้เด็กเล่นกีฬาเก่ง เพื่อแข่งขันเอาชัยชนะให้แก่โรงเรียนน้อยที่สุด

ครูชายได้ให้ความสำคัญในความมุ่งหมายที่ต้องการให้เด็กเล่นกีฬาเก่ง เพื่อแข่งขันเอาชัยชนะให้แก่โรงเรียนมากกว่าครูหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๒๒ ข. ครูที่มีประสบการณ์น้อยและครูที่มีประสบการณ์มากทั้งหมด ต่างก็แสดงความมุ่งหมายในการสอนพลศึกษาแก่เด็กว่า เพื่อให้เด็กมีความเจริญเติบโตทางร่างกายและจิตใจ และต้องการให้เด็กมีน้ำใจอดทน ไม่เห็นการชนะกีฬาเป็นสิ่งสำคัญ

ตาราง ๑๓. แสดงเหตุผลสนับสนุนความมุ่งหมายในการสอนพลศึกษาแก่เด็ก
จำแนกตามเพศและประสิทธิภาพการสอน

๒๓. ก. จำแนกตามเพศ

	ชาย		หญิง		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย ของการศึกษา	๕๕	๑๐๐	๑๘	๑๐๐	๑๑๗	๑๐๐	๐.๐๐๐๐
๒. เพื่อให้เด็กรู้แพ้รู้ชนะ	๘๐	๘๐.๘๐	๑๔	๗๗.๗๗	๕๔	๘๐.๓๔	๐.๐๘๘๖
๓. เพื่อให้เด็กเจริญทั้งทางร่างกาย และจิตใจ	๕๕	๑๐๐	๑๘	๑๐๐	๑๑๗	๑๐๐	๐.๐๐๐๐
๔. เพื่อช่วยในเรื่องปัญหาเยาวชน	๕๕	๕๕.๕๕	๑๐	๖๑.๑๑	๕๖	๕๗.๘๖	๑.๕๙๖๑

๒๓. ข. จำแนกตามประสิทธิภาพการสอน

	๑ - ๓ ปี		๓ ปีขึ้นไป		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย ของการศึกษา	๖๑	๑๐๐	๕๖	๑๐๐	๑๑๗	๑๐๐	๐.๐๐๐๐
๒. เพื่อให้เด็กรู้แพ้รู้ชนะ	๕๗	๕๓.๕๔	๓๓	๖๖.๐๓	๕๔	๘๐.๓๔	๑๓.๘๔๕๕**
๓. เพื่อให้เด็กเจริญทั้งทางร่างกาย และจิตใจ	๖๑	๑๐๐	๕๖	๑๐๐	๑๑๗	๑๐๐	๐.๐๐๐๐
๔. เพื่อช่วยในเรื่องปัญหาเยาวชน	๓๕	๕๗.๓๘	๒๑	๓๗.๕๐	๕๖	๕๗.๘๖	๔.๖๒๒๖*

** มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๕

ผลของตาราง ๒๓ ก. แสดงให้เห็นว่าครูชายและครูหญิงต่างให้เหตุผลสนับสนุนการตั้งความมุ่งหมายในการสอนวิชาพลศึกษาเหมือนกัน คือ เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา และเพื่อให้เด็กเจริญทั้งทางร่างกายและจิตใจ (เหตุผลที่ ๑ และ ๓) มากกว่าเหตุผลอื่นๆ ทั้งหมดเหมือนกันทั้ง ๒ เพศ

ครูชายและครูหญิงให้เหตุผลสนับสนุนการตั้งจุดมุ่งหมายในการสอนพลศึกษาน้อยที่สุดในเหตุผลอันเดียวกัน คือ เพื่อช่วยในเรื่องปัญหาเยาวชน

จากตาราง ๒๓ ข. ครูที่มีประสบการณ์น้อยและครูที่มีประสบการณ์มาก ต่างก็ให้เหตุผลมากที่สุดเหมือนกันในเหตุผลว่าเพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา และเพื่อให้เด็กเจริญทั้งทางร่างกายและจิตใจ

เหตุผลข้อ ๒ กล่าวคือเพื่อให้เด็กประพฤติตนนั้น ครูที่มีประสบการณ์ให้ความสำคัญแก่เหตุผลข้อนี้มากกว่าครูที่มีประสบการณ์มากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๒๔. แสดงจุดมุ่งหมายที่ครูใช้ไปในเกณฑ์ในการวัดผลวิชาพลศึกษา

๒๔. ก. จำแนกตามเพศ

	ชาย		หญิง		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. เด็กมีสมรรถภาพทางกาย เพิ่มจากเมื่อเริ่มเรียน	๕๐	๕๐.๕๐	๑๔	๓๓.๓๓	๑๐๔	๘๘.๘๘	๒.๖๕๘๑
๒. ครูว่าเด็กชอบเล่นกีฬาที่สอนได้เก่ง มากขึ้นเพียงใด	๕๔	๕๔.๕๔	๔	๒๒.๒๒	๕๘	๘๓.๓๖	๕๙.๒๒๕๕**
๓. ให้คะแนนส่วนหนึ่งจากการสอบ ข้อเขียนเกี่ยวกับกฎ กติกา เป็นสำคัญ	๕๕	๕๕.๕๕	๘	๔๔.๔๔	๕๗	๘๘.๓๖	๐.๑๕๕๕

๒๔. ข. จำแนกตามประสิทธิภาพการสอน

	๑ - ๓ ปี		๓ ปีขึ้นไป		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. เด็กมีสมรรถภาพทางกาย เพิ่มจากเมื่อเริ่มเรียน	๕๖	๕๖.๕๖	๔๘	๘๕.๗๑	๑๐๔	๘๘.๘๘	๑.๐๕๖๐
๒. ครูว่าเด็กชอบเล่นกีฬาที่สอนได้เก่ง มากขึ้นเพียงใด	๕๖	๕๖.๕๖	๔๒	๗๕.๐๐	๕๘	๘๓.๓๖	๖.๐๖๐๖*
๓. ให้คะแนนส่วนหนึ่งจากการสอบ ข้อเขียนเกี่ยวกับกฎ กติกา	๒๕	๔๐.๘๘	๓๒	๕๗.๑๔	๕๗	๘๘.๓๖	๓.๐๕๑๕

** มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๑

จากตาราง ๒๔ ก. ครูชายได้ตั้งจุดมุ่งหมายในการวัดผลวิชาพลศึกษาแก่เด็กมากที่สุด
ในข้อ ๒ กล่าวคือ เด็กชอบเล่นกีฬาที่สอนได้เก่งมากน้อยเพียงใด และความมุ่งหมายในการ
วัดผลเด็กในวิชาพลศึกษาข้อนี้ครูชายให้ความสำคัญมากกว่าครูหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ครูหญิงส่วนใหญ่ได้ตั้งจุดมุ่งหมายในการวัดผลมากที่สุดในข้อ ๑ กล่าวคือ วัดจากสมรรถภาพ
ทางกายของเด็กที่เพิ่มจากเมื่อเริ่มเรียน และในขณะเดียวกันก็ให้ความสำคัญน้อยที่สุดกับจุดมุ่งหมาย
ในการวัดผล ที่กล่าวว่าสังเกตจากการที่เด็กชอบเล่นกีฬาที่สอนได้เก่งมากน้อยเพียงใด

จากผลในตาราง ๒๔ ข. ครูที่มีประสบการณ์น้อยได้ให้ความสำคัญต่อจุดมุ่งหมายที่ตั้ง
เป็นเกณฑ์การวัดผลในข้อ ๑ และข้อ ๒ กล่าวคือ วัดผลจากสมรรถภาพทางกายของเด็กที่เพิ่ม
จากเมื่อเริ่มเรียน และสังเกตว่าเด็กชอบเล่นกีฬาที่สอนได้เก่งมากน้อยเพียงใด

ครูที่มีประสบการณ์น้อยได้ให้ความสำคัญแก่จุดมุ่งหมายที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการวัดผลวิชา
พลศึกษา ที่กล่าวว่า สังเกตว่าเด็กชอบเล่นกีฬาที่สอนได้เก่งมากน้อยเพียงใดมากกว่าการให้ความสำคัญ
ในจุดมุ่งหมายข้อนี้ของครูหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ครูที่มีประสบการณ์น้อยและครูที่มีประสบการณ์มากต่างก็ให้ความสำคัญน้อยที่สุด ต่อจุด
มุ่งหมายอันเดียวกัน นั่นคือจุดมุ่งหมายที่จะมีคะแนนส่วนหนึ่งไว้กับการสอบข้อเขียนเกี่ยวกับกฎ
กติกา

ตาราง ๒๕. แสดงจำนวนสถานที่ที่ใช้สันทนาการพลศึกษาในแต่ละประเภทโรงเรียน

	โรงเรียนชาย(๒๖)	โรงเรียนหญิง(๒๒)	สหศึกษา(๓๗)	รวม	%
๑. สนามหญ้า	๑๔	๑๒	๓๒	๕๘	๖๘.๒๓
๒. สนามบาสเกตบอล	๑๖	๑๔	๑๕	๔๕	๕๓.๖๕
๓. สระว่ายน้ำ	—	—	๑	๑	๑.๑๘
๔. ลานซีเมนต์	๒๑	๔	๒๔	๔๙	๕๗.๖๕
๕. ห้องพยาบาล	๑๕	๑๘	๒๗	๖๐	๗๑.๖๓
๖. ห้องสันทนากการ	๕	—	๖	๑๑	๑๓.๒๕
๗. ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว เด็กนักเรียน	—	—	๓	๓	๓.๕๓
๘. ห้องเก็บอุปกรณ์	๑๒	๒	๑๔	๒๘	๓๓.๓๓
๙. โรงฝึกพลศึกษา	—	—	—	—	—

จากตาราง ๒๕ แสดงให้เห็นว่า

๑. ในโรงเรียนทั้งสามประเภท มีสนามหญ้า ๕๘ โรงเรียน คิดเป็นจำนวนเปอร์เซ็นต์ ๖๘.๒๓ ของจำนวนโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถาม แสดงให้เห็นว่าในโรงเรียนต่าง ๆ ส่วนมากก็มีสนามหญ้าซึ่งสามารถใช้ฝึกกิจกรรมได้

๒. สนามบาสเกตบอลในโรงเรียนทั้งสามประเภทมีอยู่ ๔๕ โรงเรียน คิดเป็น ๕๓.๖๕ เปอร์เซ็นต์ของโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ซึ่งแสดงว่ามีโรงเรียนอีกเกือบ ๕๐% ที่ไม่มีสนามบาสเกตบอล

๓. สระว่ายน้ำมีเพียงโรงเรียนสหศึกษาโรงเรียนเดียวเท่านั้น

๔. ลานซีเมนต์ซึ่งสามารถใช้ฝึกกิจกรรมและเล่นเกมสกีได้มีอยู่ทั้งหมด ๔๙ โรง คิดเป็นจำนวนเปอร์เซ็นต์เท่ากับ ๕๗.๖๕% ของโรงเรียนทั้งหมด

๕. ห้องพยาบาล เป็นสถานที่ที่มีมากที่สุด คือ ในโรงเรียนทั้งสามประเภทมีถึง ๖๔ โรง คิดเป็นเปอร์เซ็นต์เท่ากับ ๗๕.๒๔% เพราะเป็นสถานที่จำเป็นในโรงเรียนทุกประเภท

๖. ห้องสันทนาการ ซึ่งเด็กจะใช้เล่นเกมต่าง ๆ เพื่อความพักผ่อนและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์นั้นในโรงเรียนหญิงไม่มีเลย มีในโรงเรียนชายและโรงเรียนสหศึกษา ๑๑ โรงเรียน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ๑๒.๕๔% ของโรงเรียนทั้งหมดที่ตอบ

๗. ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว เด็กนักเรียนในโรงเรียนชายและหญิงยังไม่มีเลย มีแต่ในโรงเรียนสหศึกษา ๓ โรงเรียนเท่านั้น

๘. ห้องเก็บอุปกรณ์ในโรงเรียนทั้งสามประเภทมีเพียง ๒๔ โรงเรียน คิดเทียบค่าร้อยละจากโรงเรียนทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถามได้เป็น ๓๒.๕๔%

ตาราง ๒๖. แสดงจำนวนอุปกรณ์ที่มีอยู่ในโรงเรียนประเภทต่าง ๆ

รายการอุปกรณ์	โรงเรียนชาย(๒๖)			โรงเรียนหญิง(๒๖)			สหศึกษา(๓๗)		
	จำนวน ร.ร. ที่มี	จำนวน อุปกรณ์ ทั้งหมด	อัตรา เฉลี่ย อุปกรณ์ ต่อ ร.ร.	จำนวน ร.ร. ที่มี	จำนวน อุปกรณ์ ทั้งหมด	อัตรา เฉลี่ย อุปกรณ์ ต่อ ร.ร.	จำนวน ร.ร. ที่มี	จำนวน อุปกรณ์ ทั้งหมด	อัตรา เฉลี่ย อุปกรณ์ ต่อ ร.ร.
๑. ลูกฟุตบอล	๒๖	๑๐๒	๓.๙	—	—	—	๓๗	๑๒๖	๓.๔
๒. ลูกกรักบี้	๓	๓	๑.๐	—	—	—	๖	๖	๑.๐
๓. ลูกบาสเกตบอล	๒๒	๙๑	๔.๑	๑๔	๕๘	๔.๑	๓๗	๑๕๑	๔.๑
๔. ลูกเทนนิส	๓	๗	๒.๓	๑๒	๓๐	๒.๕	๑๘	๒๔	๑.๓
๕. ลูกวอลเลย์บอล	๑๕	๖๑	๔.๐	๑๑	๓๓	๓.๐	๒๔	๙๐	๒.๙
๖. ลูกซอฟบอล	๓	๑๔	๔.๗	๑	๗	๗.๐	๒	๕	๒.๕
๗. ไม้ตีซอฟบอล	๕	๑๙	๓.๘	๑	๒	๒.๐	—	—	—
๘. ลูกมือซอฟบอล	๒	๔	๒.๐	๑	๒	๒.๐	—	—	—
๙. ลูกชนไก่	๑๕	—	—	๑๕	—	—	๓๑	—	—
๑๐. ไม้ตีแบดมินตัน	๘	๗๔	๙.๒	๙	๑๒๒	๑๓.๕	๒๘	๑๕๒	๕.๔
๑๑. โต๊ะเทเบิลเทนนิส	๑๘	๕๗	๓.๑	๑๒	๒๔	๒.๐	๓๑	๕๖	๑.๘
๑๒. ลูกเทเบิลเทนนิส	๑๕	—	—	๑๔	—	—	๒๖	—	—
๑๓. ไม้ตีเทเบิลเทนนิส	๑๓	๘๑	๖.๒	๑๒	๒๖	๒.๒	๒๗	๑๔๐	๕.๑
๑๔. หางยาง	๗	๖๔	๙.๑	๑๐	๘๘	๘.๘	๓๐	๓๒๐	๑๐.๖
๑๕. คะกร้อ	๑๓	—	—	—	—	—	๒๓	—	—
๑๖. จักร	๔	๕	๑.๒	๒	๔	๒.๐	๓	๔	๑.๓
๑๗. แหวน	๖	๘	๑.๓	๒	๔	๒.๐	๖	๘	๑.๓
๑๘. ลูกทุ่มน้ำหนัก	๑๑	๒๐	๑.๘	๖	๑๕	๒.๕	๒๑	๒๔	๑.๑

๑. จากตารางนี้จะเห็นว่าโรงเรียนชายมีลูกฟุตบอลทุกโรงเรียน เฉลี่ยประมาณโรงเรียนละ ๓ - ๔ ลูก โรงเรียนหญิงไม่มีเลย โรงเรียนสหศึกษามีเฉลี่ยประมาณ ๓ - ๔ ลูก เพราะกีฬาประเภทนี้ไม่นิยมเล่นกันในโรงเรียนหญิง
๒. โรงเรียนชายและโรงเรียนสหศึกษามีลูกรักบี้โดยเฉลี่ยแล้วประมาณโรงเรียนละ ๑ ลูก และมีโรงเรียนที่มีลูกรักบี้ใ้้อยู่เพียง ๕ โรงเรียนเท่านั้น
๓. โรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง และสหศึกษา มีลูกบาสเกตบอลเฉลี่ยแล้วโรงเรียนละ ๔ ลูก และมีเกือบทุกโรงเรียน คือ มีอยู่ ๓๒ โรง จาก ๔๕ โรงเรียน
๔. โรงเรียนทั้ง ๓ ประเภท มีลูกเนตบอลอยู่ ๓๓ โรงเรียน โรงเรียนชายและหญิงมีเป็นอัตราเฉลี่ยโรงเรียนละ ๒ ลูก โรงเรียนสหศึกษามีเฉลี่ย ๑ ลูก
๕. โรงเรียนชาย มีลูกวอลเลย์บอลประมาณโรงเรียนละ ๔ ลูก โรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนหญิงมีประมาณโรงเรียนละ ๓ ลูก
๖. ลูกซอฟท์บอล โรงเรียนหญิงมีโรงเรียนละ ๓ ลูก และมีเพียงโรงเรียนเดียวโรงเรียนชายมีเพียง ๓ โรงเรียน โรงเรียนละ ๔ ลูก โรงเรียนสหศึกษามี ๒ โรงเรียน โรงเรียนละ ๒ ลูก
๗. - ๘. ไม่ค่อยพบคนและถุงมือ ไม่มีในโรงเรียนสหศึกษาเลย ในโรงเรียนหญิงมีโรงเรียนเดียว มีถุงอย่างละ ๒ ส่วนโรงเรียนชายมีไม้ตีซอฟท์บอลโดยเฉลี่ย ๓ และถุงมือ ๒ อัน
๙. ลูกชนไก่ มีอยู่ในโรงเรียนทั้ง ๓ ประเภท ๖๑ โรง แต่จำนวนอุปกรณ์ไม่สามารถจะบอกได้
๑๐. ไม้ตีแบดมินตัน โรงเรียนหญิงมี ๕ โรงเรียน เฉลี่ยโรงเรียนละ ๑๓ อัน โรงเรียนชายมีเฉลี่ย ๕ อัน โรงเรียนสหศึกษามีเฉลี่ย ๕ อัน
๑๑. - ๑๒. โต๊ะเทเบิลเทนนิส มีในโรงเรียนทั้งหมด ๖๑ โรงเรียน ลูกเทเบิลเทนนิสมีอยู่ ๕๕ โรงเรียน แต่นับจำนวนอุปกรณ์ไม่ได้

๑๓. ไม่ตีเทเบิลเทนนิส ในโรงเรียนชายมีเฉลี่ย ๖ อัน โรงเรียนหญิง ๒ อัน และ
โรงเรียนสหศึกษามี ๕ อัน
๑๔. ห่วงยางเป็นอุปกรณ์ที่นิยม คือมีในโรงเรียนจำนวน ๔๗ โรงเรียน โรงเรียนชาย
มีเฉลี่ยโรงเรียนละ ๕ อัน โรงเรียนหญิงเฉลี่ย ๔ อัน โรงเรียนสหศึกษา ๑๐ อัน
๑๕. ตะกร้อมีเฉพาะโรงเรียนชายและสหศึกษา ในโรงเรียนหญิงไม่มีเพราะเป็นกีฬา
ที่ไม่นิยมเล่นในหมู่ผู้หญิง อุปกรณ์ในโรงเรียนชายและสหศึกษานับไม่ได้จำนวนที่แท้จริง
- ๑๖-๑๗-๑๘. จักร แหวน และลูกหล่นน้ำหนัก มีในโรงเรียนชายเป็นอัตราเฉลี่ยเท่ากัน คือ
ประเภทละ ๑ ในโรงเรียนหญิงประเภทละ ๒ ในโรงเรียนสหศึกษาประเภทละ ๑

ตาราง ๒๗. แสดงวิธีดูแลรักษาอุปกรณ์

๒๗. ก. จำแนกตามเพศ

	ชาย		หญิง		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. ควบคุมดูแลเอง	๘๕	๘๕.๘๕	๕	๒๓.๘๑	๙๐	๗๖.๕๒	๒๙.๗๖๕๒**
๒. มีคนงานหรือภารโรงดูแลแทน	๑๓	๑๓.๑๓	๑๑	๖๑.๑๑	๒๔	๒๓.๕๓	๑๖.๑๕๓๐**
๓. มีการเซ็นเยี่ยมไปรษณีย์และนำส่งให้เรียบร้อย	๒๓	๒๓.๒๓	๑๒	๖๖.๖๖	๓๕	๒๙.๘๑	๑๓.๗๐๕๐**
๔. ครูผู้สอนเป็นผู้นำไปและรับผิดชอบเอง	๖๘	๖๘.๖๘	๑๔	๗๗.๗๗	๘๒	๗๐.๐๘	๐.๖๐๐๔

๒๗. ข. จำแนกตามประสิทธิภาพการสอน

	๑ - ๓ ปี		๓ ปีขึ้นไป		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. ควบคุมดูแลเอง	๕๒	๖๘.๘๕	๔๔	๘๕.๓๑	๙๐	๗๖.๕๒	๔.๖๗๖๓*
๒. มีคนงานหรือภารโรงดูแลแทน	๑๖	๒๖.๒๓	๑๒	๒๑.๔๓	๒๘	๒๓.๕๓	๐.๓๖๙๓
๓. มีการเซ็นเยี่ยมไปรษณีย์และนำส่งให้เรียบร้อย	๑๑	๑๘.๐๓	๒๔	๔๖.๘๖	๓๕	๒๙.๘๑	๘.๕๔๑๘
๔. ครูผู้สอนเป็นผู้นำไปและรับผิดชอบเอง	๔๐	๖๕.๕๗	๕๒	๙๕.๐๐	๙๒	๗๐.๐๘	๑.๒๓๗๔

** มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๕

จากตาราง ๒๗ ก. ครูชายได้ให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดูแลรักษาอุปกรณ์มากที่สุดในการที่ควบคุมดูแลเอง ครูชายได้ให้ความสำคัญในวิธีดูแลอุปกรณ์ชิ้นนี้มากกว่าครูหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ครูชายให้ความสำคัญน้อยสุดในเรื่องการดูแลรักษาอุปกรณ์โดยมีคณงานหรือภารโรงดูแล แทน ครูชายได้ให้ความสำคัญในการดูแลรักษาอุปกรณ์ชิ้นนี้มากกว่าครูหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ครูหญิงให้ข้อเท็จจริงมากที่สุดกับการดูแลรักษาอุปกรณ์โดยครูผู้สอนเป็นผู้นำไปและรับผิดชอบเอง

ครูหญิงให้ความสำคัญน้อยที่สุดในเรื่องการดูแลรักษาอุปกรณ์โดยควบคุมดูแลเอง และครูหญิงให้ความสำคัญในวิธีดูแลรักษาอุปกรณ์ชิ้นนี้มากกว่าครูชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง ๒๗ ข. ครูที่มีประสบการณ์น้อยและครูที่มีประสบการณ์มาก ต่างก็ให้ความสำคัญมากที่สุดในวิธีดูแลรักษาอุปกรณ์วิธีเดียวกัน คือ ควบคุมดูแลเอง และครูที่มีประสบการณ์ให้ความสำคัญแก่วิธีดูแลอุปกรณ์ชิ้นนี้มากกว่าครูที่มีประสบการณ์มากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๒๔. แสดงวิธีจัดหาอุปกรณ์เพิ่มเติม จำแนกตามเพศและประสิทธิภาพ
การสอน

๒๔. ก. จำแนกตามเพศ

	ชาย		หญิง		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. โรงเรียนจัดซื้อให้เพื่อต้องการ	๓๕	๓๕.๓๕	๑๒	๖๖.๖๖	๔๗	๓๕.๓๖	๐.๖๖๐๒
๒. ขอบริจาคจากองค์การ บุคคล ต่าง ๆ	๖๐	๖๐.๖๐	๒	๑๑.๑๑	๖๒	๕๒.๕๕	๑๓.๐๕๓๒**
๓. จัดกิจกรรมกีฬาเก็บเงิน	๕๕	๕๕.๕๕	๒	๑๑.๑๑	๕๗	๕๐.๑๓	๖.๑๑๓๕*

๒๔. ข. จำแนกตามประสิทธิภาพการสอน

	๑ - ๓ ปี		๓ ปีขึ้นไป		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. โรงเรียนจัดซื้อให้	๓๒	๕๒.๖๖	๕๕	๕๘.๒๑	๘๗	๓๕.๓๖	๒๔.๓๐๓๘**
๒. ขอบริจาคจากองค์การ บุคคลต่าง ๆ	๒๑	๓๔.๕๒	๔๑	๓๓.๒๑	๖๒	๕๒.๕๕	๑๓.๖๓๓๘**
๓. จัดกิจกรรมกีฬาเก็บเงิน	๑๕	๒๔.๕๕	๓๒	๕๓.๑๔	๔๗	๕๐.๑๓	๑๒.๘๓๓๑**

** มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๕

ผลจากตาราง ๒๘ ก. ครูชายและครูหญิงต่างก็ให้ข้อเท็จจริงมากที่สุดว่ามีวิธีจัดหาอุปกรณ์โดยให้โรงเรียนจัดซื้อให้เมื่อต้องการ

ครูชายให้ความสำคัญต่อข้อเท็จจริงรองลงมาว่ามีวิธีจัดหาอุปกรณ์โดยขอบริจาคจากองค์กรบุคคลต่าง ๆ และครูชายให้ความสำคัญในวิธีจัดหาอุปกรณ์วิธีนี้นี้นั้นมากกว่าครูหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลจากตาราง ๒๘ ข. ครูที่มีประสบการณ์น้อยและครูที่มีประสบการณ์มาก ต่างก็ให้ข้อเท็จจริงว่ามีวิธีจัดหาอุปกรณ์โดยโรงเรียนจัดซื้อให้มากกว่าข้ออื่น ๆ เหมือนกันทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่าง และครูที่มีประสบการณ์มากได้ให้ความสำคัญของข้อเท็จจริงข้อนี้มากกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ครูที่มีประสบการณ์น้อยและครูที่มีประสบการณ์มาก ต่างก็ให้ข้อเท็จจริงน้อยที่สุดต่อวิธีจัดหาอุปกรณ์ว่าจัดหาอุปกรณ์เพิ่มเติมโดยจัดกิจกรรมเก็บเงิน ครูที่มีประสบการณ์มากให้ความสำคัญต่อวิธีจัดหาอุปกรณ์วิธีนี้นี้นั้นมากกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๒๘. แสดงการดำเนินการสอนในชั่วโมงพลศึกษา จำแนกตามเพศ
และประสิทธิภาพการสอน

๒๘. ก.

	ชาย		หญิง		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. แบ่งเด็กออกเป็นสี่ เป็นกลุ่ม	๕๑	๕๑.๕๑	๑๒	๖๖.๖๖	๖๓	๕๓.๘๕	๑.๔๐๖๙
๒. ให้เด็กแต่งชุดฝึกพลศึกษา โดยเฉพาะ	๘๐	๘๐.๘๐	๑๖	๘๘.๘๘	๙๖	๘๒.๐๕	๐.๒๓๘๑
๓. ควบคุมเด็กอยู่ห่าง ๆ	๑๒	๑๒.๑๒	๖	๓๓.๓๓	๑๘	๑๕.๓๘	๕.๒๖๔๕*
๔. คุ้งลงเล่นกับเด็กด้วย	๙๔	๙๔.๙๔	๖	๓๓.๓๓	๑๐๐	๘๕.๐๘	๑๒.๐๘๐๘**

๒๘. ข.

	๑ - ๓ ปี		๔ ปี ขึ้นไป		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. แบ่งเด็กออกเป็นสี่ เป็นกลุ่ม	๓๘	๖๖.๖๖	๒๕	๔๔.๖๔	๖๓	๕๓.๘๕	๓.๖๖๐๗
๒. ให้เด็กแต่งชุดฝึกพลศึกษา โดยเฉพาะ	๕๔	๘๘.๕๒	๔๒	๗๕.๐๐	๙๖	๘๒.๐๕	๓.๖๖๖๓
๓. ควบคุมเด็กอยู่ห่าง ๆ	๙	๑๕.๔๗	๑๑	๑๙.๖๔	๑๘	๑๕.๓๘	๑.๔๘๖๑
๔. คุ้งลงเล่นกับเด็กด้วย	๕๕	๙๓.๗๗	๓๕	๖๒.๕๐	๙๐	๗๕.๐๘	๑.๗๑๕๑

** มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๑

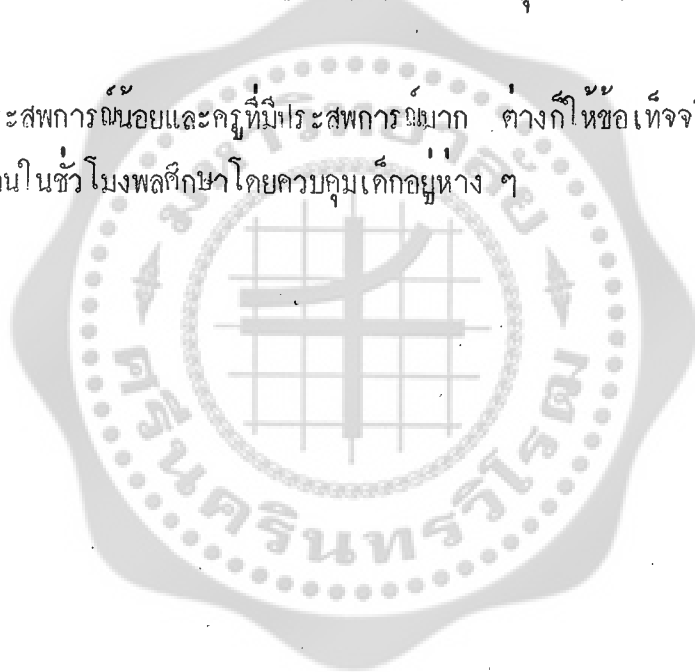
* มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๕

จากตาราง ๒๕ ก. ครูชายและครูหญิงต่างก็แสดงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการสอนในช่วงโมงพลศึกษามากที่สุดข้อ ๒ คือ ให้เด็กแท่งชุดฝึกพลศึกษาโดยเฉพาะ

ครูชายให้ความสำคัญการลงมาให้วิธีดำเนินการสอนโดยครูลงเล่นกับเด็กด้วย ครูชายให้ความสำคัญวิธีดำเนินการสอนวิธีนี้มากกว่าครูหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง ๒๕ ข. ครูที่มีประสบการณ์น้อยและครูที่มีประสบการณ์มาก ต่างก็ได้ให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการสอนในช่วงโมงพลศึกษามากที่สุดข้อ ๒ ให้เด็กแท่งชุดฝึกพลศึกษาโดยเฉพาะ

ครูที่มีประสบการณ์น้อยและครูที่มีประสบการณ์มาก ต่างก็ให้ข้อเท็จจริงน้อยที่สุดในเรื่องการดำเนินการสอนในช่วงโมงพลศึกษาโดยควบคุมเด็กอยู่ห่าง ๆ

ตาราง ๓๐. แสดงวิธีป้องกันอุบัติเหตุในการ เรียนวิชาพลศึกษา จำแนกตามเพศ
และประสิทธิภาพการสอน

๓๐. ก. จำแนกตามเพศ

	ชาย		หญิง		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. ตรวจดูสนามเล่นให้ปราศจากสิ่งที่จะเป็นอันตรายก่อนทำการสอน	๘๕	๘๕.๘๕	๑๘	๑๐๐	๑๐๓	๘๘.๐๓	๑.๗๐๘๘
๒. อบรมสาธิตการเล่นที่ถูกต้องและชี้ถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้	๕๐	๕๐.๕๐	๑๘	๑๐๐	๑๐๘	๕๒.๓๑	๐.๗๒๓๖
๓. ตรวจดูอุปกรณ์ที่จะใช้ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยเสมอ	๘๕	๘๕.๘๕	๑๘	๑๐๐	๑๐๓	๘๘.๐๓	๑.๗๐๘๘

๓๐. ข. จำแนกตามประสิทธิภาพการสอน

	๑ - ๗ ปี		๗ ปีขึ้นไป		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. ตรวจดูสนามเล่นให้ปราศจากสิ่งที่จะเป็นอันตรายก่อนทำการสอน	๔๕	๘๐.๓๓	๕๔	๘๖.๔๒	๑๐๓	๘๘.๐๓	๕.๗๓๗๕*
๒. อบรมสาธิตการเล่นที่ถูกต้องและชี้ถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้	๕๕	๘๐.๑๖	๕๓	๘๔.๖๔	๑๐๘	๕๒.๓๑	๐.๓๑๔๓
๓. ตรวจดูอุปกรณ์ที่จะใช้ให้อยู่ในสภาพ	๔๗	๗๗.๐๕	๕๖	๑๐๐	๑๐๓	๘๘.๐๓	๑๒.๕๐๑๕**

** มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๕

จากตาราง ๓๐ ก. ครูชายได้ให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุในการ เรียน
วิชาพลศึกษามากที่สุดว่าควรจะอบรมสาธิตการ เล่นที่ถูกต้องและชี้ถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้
ในขณะที่เดียวกันครูหญิงก็ได้ให้ความสำคัญในเรื่องวิธีป้องกันอุบัติเหตุทั้ง ๓ วิธีมากเท่า ๆ กัน

จากตาราง ๓๐ ข. ครูที่มีประสบการณ์น้อยให้ข้อเท็จจริงมากที่สุด ในเรื่องวิธี
ป้องกันอุบัติเหตุในการ เรียนวิชาพลศึกษา โดยเป็นการอบรมสาธิตการ เล่นที่ถูกต้องและชี้ถึงอันตราย
ที่อาจเกิดขึ้นได้

ครูที่มีประสบการณ์มากที่สุดให้ข้อเท็จจริงมากที่สุดว่าวิธีป้องกันอุบัติเหตุในการ เรียนวิชา
พลศึกษานั้น คือ ตรวจดูอุปกรณ์ที่จะใช้ให้อยู่ในสภาพปลอดภัยเสมอ ซึ่งครูที่มีประสบการณ์มาก
ให้ความสำคัญต่อวิธีการ ป้องกันอุบัติเหตุวิธีนี้นี้นั้นมากกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อยอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติ

ตาราง ๓๑. แสดงความรู้ทางด้านสวัสดิศึกษาที่ครูสามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์
ในการสอนพลศึกษา

๓๑. ก. จำแนกตามเพศ

	ชาย		หญิง		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. อันตรายและวิธีป้องกันในการเล่นกีฬา	๓๒	๓๒.๓๒	๑๑	๖๑.๑๑	๔๓	๓๐.๕๔	๐.๕๕๖๘
๒. อุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นได้ในการเล่นประเภทต่าง ๆ	๕๐	๕๐.๕๐	๑๕	๘๓.๓๓	๖๕	๔๕.๙๔	๑.๕๕๑๑

๓๑. ก. จำแนกตามประสบการณ์การสอน

	๑ - ๗ ปี		๗ ปีขึ้นไป		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. อันตรายและวิธีป้องกันในการเล่นกีฬา	๔๔	๓๒.๑๓	๓๔	๖๕.๖๔	๗๘	๓๐.๕๔	๐.๐๘๓๓
๒. อุบัติเหตุอันอาจเกิดขึ้นได้ในการเล่นกีฬาต่าง ๆ	๕๘	๕๕.๐๘	๔๓	๘๓.๕๓	๑๐๑	๔๕.๙๔	๒.๘๒๓๒

**

มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๕

จากตาราง ๓๖ ก. ครูชายและครูหญิงต่างก็ได้ให้ความสำคัญมากที่สุดในเรื่องความรู้ทางด้านสวัสดิศึกษาที่ครูพลศึกษาสามารถจะนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการสอนวิชาพลศึกษานั้น ได้แก่ เรื่องเกี่ยวกับอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นได้ในกีฬาประเภทต่าง ๆ

จากตาราง ๓๗ ข. ครูที่มีประสบการณ์น้อยและครูที่มีประสบการณ์มาก ต่างก็ได้ให้ความสำคัญมากที่สุดในเรื่องความรู้ทางด้านสวัสดิศึกษาที่ครูพลศึกษาสามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการสอนพลศึกษานั้น ได้แก่ความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุต่าง ๆ อันอาจจะเกิดขึ้นได้ในการเล่นกีฬา

ตาราง ๓๒. แสดงความเข้าใจของเด็กนักเรียนและบุคลากรภายนอกเกี่ยวกับการพลศึกษา

๓๒. ก. จำแนกตามเพศ

	ชาย		หญิง		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. การพลศึกษาคือการกีฬาที่แข่งขันเพื่อเอาชัย	๔๗	๔๗.๔๗	๑๒	๒๒.๒๒	๑๐๙	๔๓.๑๖	๑.๕๐๐๘
๒. การพลศึกษาคือการบริหารร่างกาย	๓๕	๓๕.๓๕	๑๑	๒๑.๑๑	๘๖	๓๓.๕๐	๑.๖๗๗๖
๓. การพลศึกษามีไว้เฉพาะคนที่แข็งแรง	๔๒	๔๒.๔๒	๕	๒๒.๒๒	๕๖	๓๔.๓๒	๑.๘๒๗๔
๔. ผู้ที่ชอบเรียนพลศึกษามักเป็นผู้มีปัญหามาก	๓๕	๓๕.๓๕	๕	๒๓.๓๓	๕๐	๓๔.๑๘	๐.๑๒๘๘

๓๒. ข. จำแนกตามประสบการณ์การสอน

	๑ - ๓ ปี		๓ ปีขึ้นไป		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. การพลศึกษาคือการกีฬาที่แข่งขันเพื่อเอาชัย	๕๖	๔๑.๘๐	๕๓	๔๔.๖๔	๑๐๙	๔๓.๑๖	๐.๐๕๘๒
๒. การพลศึกษาคือการบริหารร่างกาย	๓๕	๕๗.๓๗	๕๑	๔๑.๐๗	๘๖	๓๓.๕๐	๑๕.๓๓๓๘**
๓. การพลศึกษามีไว้เฉพาะคนที่แข็งแรง	๓๒	๕๒.๔๕	๑๔	๒๕.๐๐	๕๖	๓๔.๓๒	๘.๒๒๖๘**
๔. ผู้ที่ชอบเรียนพลศึกษามักเป็นผู้มีปัญหามาก	๒๒	๓๖.๐๖	๑๘	๓๒.๑๘	๕๐	๓๔.๑๘	๐.๑๘๙๗

** มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๕

ตาราง ๓๒ ก. ครูชายและครูหญิงต่างก็ให้ความสำคัญมากที่สุดในเรื่องเกี่ยวกับความเข้าใจในเรื่องพลศึกษาของบุคคลภายนอกและเด็กนักเรียนเหมือนกันว่า บุคคลภายนอกและนักเรียนเข้าใจว่าการพลศึกษาคือการกีฬาที่แข่งขันเพื่อเอาชัย

ครูชายให้ข้อเท็จจริงในข้อ ๔ น้อยที่สุด กล่าวคือบุคคลภายนอกและนักเรียนเข้าใจว่าผู้ที่ชอบเรียนพลศึกษามักมีปัญหาด้าน

ครูชายและครูหญิงต่างก็ให้ความสำคัญมากรองลงมาแก่ความเข้าใจของบุคคลภายนอกและเด็กนักเรียนที่มีต่อการพลศึกษาว่าการพลศึกษาคือการบริหารร่างกายเช่นเดียวกัน

ผลของตาราง ๓๒ ข. ครูที่มีประสบการณ์น้อยและครูที่มีประสบการณ์มาก ต่างก็แสดงให้เห็นเหมือนกันว่าบุคคลภายนอกและเด็กนักเรียนมีความเข้าใจว่าการพลศึกษาคือกีฬาที่เข้าแข่งขันเพื่อเอาชัยมากกว่าความเข้าใจข้ออื่น

ครูที่มีประสบการณ์น้อยและครูที่มีประสบการณ์มาก ต่างก็ให้ความสำคัญมากรองลงมาแก่ความเข้าใจในข้อที่ว่าพลศึกษาคือการบริหารร่างกาย และครูที่มีประสบการณ์มากให้ความสำคัญแก่ความเข้าใจข้อนี้มากกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ความเข้าใจของบุคคลภายนอกและนักเรียนที่ว่าพลศึกษามีไว้สำหรับคนแข็งแรงโดยเฉพาะนั้น ครูที่มีประสบการณ์น้อยให้ความสำคัญต่อความเข้าใจข้อนี้มากกว่าครูที่มีประสบการณ์มากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๓๓. แสดงถึงสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดการวิวาทในขณะแข่งขันกีฬา

๓๓. ก. จำแนกตามเพศ

	ชาย		หญิง		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. กองเชียร์	๔๕	๘๕.๘๕	๑๖	๘๘.๘๘	๖๑	๘๖.๓๖	๐.๐๐๐๘
๒. ความมุ่งหวังที่จะเอาชนะ	๕๓	๙๓.๙๓	๑๘	๑๐๐	๗๑	๙๘.๒๙	๐.๑๔๕๕

๓๓. ข. จำแนกตามประสบการณ์การสอน

	๑ - ๓ ปี		๓ ปีขึ้นไป		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. กองเชียร์	๔๓	๗๗.๐๔	๕๔	๘๖.๘๖	๑๐๑	๘๖.๓๖	๗.๗๑๕๕**
๒. ความมุ่งหวังที่จะเอาชนะ	๖๐	๙๘.๓๖	๕๕	๘๘.๒๑	๑๑๕	๙๘.๒๙	๐.๔๖๖๒

** มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๕

จากตาราง ๓๓ ก. ครูชายและครูหญิงต่างก็แสดงความเห็นมากที่สุดเหมือนกัน เกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทในการแข่งขันกีฬานั้นได้แก่กองเชียร์

ความสำคัญรองลงมาของครูชายและครูหญิงเกี่ยวกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดการวิวาทในการแข่งขันกีฬาก็คือ ความมุ่งหวังที่จะเอาชัยชนะ

จากตาราง ๓๓ ข. แสดงให้เห็นว่าครูที่มีประสบการณ์มากและครูที่มีประสบการณ์น้อยต่างก็แสดงความคิดเห็นมากที่สุดในสาเหตุอันเดียวกัน นั่นคือความมุ่งหวังที่จะเอาชัยชนะ

ครูที่มีประสบการณ์มากได้ให้ความสำคัญต่อข้อคิดเห็นที่ว่า กองเชียร์ เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดการวิวาทในการแข่งขันมากกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๓๔ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเภทและเพศของนักเรียนที่ชอบก่อการวิวาท
ในการแข่งกีฬา

	ครูชาย		ครูหญิง		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
๑. เป็นประเภทอาชีพศึกษา	๕๐	๕๐.๕๐	๑๖	๘๘.๘๘	๑๐๖	๕๐.๖๐
๒. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	๓๔	๓๔.๓๔	๑๐	๕๕.๕๕	๔๔	๓๑.๓๔
๓. นักเรียนเพศชาย	๘๘	๘๘.๘๘	๑๒	๖๖.๖๖	๑๐๐	๘๕.๔๓
๔. นักเรียนโรงเรียนชายล้วน	๓๕	๓๕.๓๕	๑๔	๗๗.๗๗	๔๙	๓๖.๐๓
๕. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	๒๐	๒๐.๒๐	๔	๒๒.๒๒	๒๔	๒๐.๕๑

จากตาราง ๓๔. ครูชายและครูหญิงแสดงความเห็นว่านักเรียนโรงเรียนอาชีพศึกษา
เพศชายเป็นนักเรียนที่ชอบก่อการวิวาทในการแข่งขันกีฬามากที่สุด

ครูชายและครูหญิงได้ให้ความเห็นว่านักเรียนที่ชอบก่อการวิวาทรองลงมาคือนักเรียน
เพศชาย และนักเรียนโรงเรียนชายล้วน

ครูชายและครูหญิงแสดงความเห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นนักเรียนที่
ก่อการวิวาทน้อยที่สุดในประเภทของนักเรียนทั้ง ๕ ประเภท

ตาราง ๓๕. แสดงความเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับบุคคลที่มีส่วนทำให้เกิดการวิวาท
ในการแข่งขันกีฬา

๓๕. ก. จำแนกตามเพศ

	ชาย		หญิง		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. บุคคลภายนอกที่เป็นกองเชียร์	๓๖	๓๖.๓๖	๘	๔๔.๔๔	๔๔	๓๑.๓๙	๓.๘๕๘๓**
๒. ครู	๓๔	๓๔.๓๔	๔	๒๒.๒๒	๓๘	๒๖.๖๓	๑๖.๖๑๔๓**
๓. ผู้ตัดสิน	๘๒	๘๒.๘๒	๑๐	๕๕.๕๕	๙๒	๖๔.๖๓	๖.๓๔๒๕**
๔. นักเรียน	๙๓	๙๓.๙๓	๑๖	๘๘.๘๘	๑๑๓	๘๖.๕๘	๑.๕๕๖๐

๓๕. ข. จำแนกตามประสิทธิภาพการเล่น

	ชาย		หญิง		รวม		χ^2
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๑. บุคคลภายนอกที่เป็นกองเชียร์	๕๒	๘๕.๒๔	๓๒	๕๓.๑๔	๘๔	๓๑.๓๙	๑๑.๓๘๓๒**
๒. ครู	๒๔	๓๙.๓๔	๕๔	๘๖.๘๒	๗๘	๒๖.๖๓	๔๐.๒๘๓๐**
๓. ผู้ตัดสิน	๕๓	๘๖.๘๘	๓๙	๖๔.๖๔	๙๒	๖๔.๖๓	๕.๑๖๒๒*
๔. นักเรียน	๕๘	๙๕.๐๘	๕๕	๘๘.๒๑	๑๑๓	๘๖.๕๘	๐.๑๓๘๓

** มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ .๐๕

จากตาราง ๓๕ ก. ครูชายและครูหญิงต่างก็ให้ความเห็นมากที่สุดเหมือนกันว่า บุคคลที่มีส่วนทำให้เกิดการวิวาทในการแข่งขันกีฬาคือนักเรียนนั่นเอง

ครูชายและครูหญิงแสดงความคิดเห็นเหมือนกันว่าบุคคลที่มีส่วนทำให้เกิดการวิวาทในการแข่งขันกีฬาคือรองลงมาก็คือผู้ตัดสิน และครูชายให้ความสำคัญในข้อคิดเห็นข้อนี้มากกว่าครูหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ครูชายและครูหญิงต่างก็แสดงความคิดเห็นน้อยที่สุดเหมือนกันว่าบุคคลที่ทำให้เกิดการวิวาทในการแข่งขันกีฬาคือตัวครู และครูชายได้ให้ความสำคัญในข้อคิดเห็นข้อนี้มากกว่าครูหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง ๓๕ ข. ครูที่มีประสบการณ์มากและครูที่มีประสบการณ์น้อย ต่างก็ให้ความสำคัญมากที่สุดในการแสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับบุคคลที่ทำให้เกิดการวิวาทในการแข่งขันกีฬา คือนักเรียน

ครูที่มีประสบการณ์น้อยให้ความสำคัญมากรองลงมาว่าผู้ตัดสินเป็นบุคคลที่มีส่วนทำให้เกิดการวิวาทในการแข่งขันกีฬา และครูที่มีประสบการณ์น้อยให้ความสำคัญในข้อคิดเห็นข้อนี้มากกว่าครูที่มีประสบการณ์มากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะของครูพลศึกษาเพื่อแก้ไขในเรื่องนักเรียนก่อการวิวาทกันเมื่อมีการแข่งขันกีฬา ผู้วิจัยได้นำมารวบรวมได้ดังนี้คือ

๑. อบรมนักเรียนให้เข้าใจถึงจุดมุ่งหมายของการพลศึกษา
๒. อบรมให้นักเรียนรู้จักการรู้แพ้รู้ชนะ มีมารยาทในการดูกีฬาที่ดี
๓. ให้ครูควบคุมนักเรียนไปเป็นกลุ่ม ๆ
๔. เชิญผู้ปกครองมาร่วมชมการแข่งขันด้วย
๕. กำหนดการลงโทษอย่างรุนแรงและเข้มงวด
๖. ให้นักเรียนมีความเข้าใจในกฎ การเล่น การตัดสิน กีฬาที่จะมีการแข่งขัน

ตอนที่ ๒. ปัญหาและข้อเสนอแนะการแก้ไขซึ่งกลุ่มผู้สนใจได้พิจารณา ผู้วิจัยได้นำเอา
ข้อเสนอแนะเหล่านั้นมารวบรวมไว้ดังต่อไปนี้

ปัญหา	สาเหตุ	การแก้ไข
๑. เด็กเข้ามาเรียนช้า	๑. ครูที่สอนปล่อยช้า ๒. เด็กไปรับประทานอาหารเช้า และน้ำ ๓. เด็กพยายามถ่วงเวลาเรียน ๔. เสียเวลาเปลี่ยนเครื่อง แต่งตัว	๑. คอยรับเด็กหน้าห้อง ๒. จัดแถวเดินลงมาเป็นระเบียบ ๓. จัดท่าห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ๔. มีการอธิบายโทษของการไม่ตรง ต่อเวลาอย่างสั้น ๆ ๕. ตักเตือนถ้าเข้าเรียนช้าเกิน ๓ ครั้ง
๒. มีเด็กบางคนพิการไม่ สามารถเล่นกับเพื่อนได้	๑. เป็นโรคประจำตัว ๒. ความผิดปกติทางร่างกาย ๓. กรรณพันธุ์	๑. ให้เป็นผู้ช่วยครูในการเรียน กิจกรรม ๒. จัดกิจกรรมเบา ๆ ที่เด็กเล่น รวมกันได้ ๓. จัดกิจกรรมพิเศษ ๔. จัดให้เป็นกรรมการตัดสิน ตามความเหมาะสม
๓. เด็กหญิงและเด็กชาย ไม่ยอมเล่นรวมกัน	๑. สหศึกษา ๒. วัยแตกต่างกัน ๓. ไม่ชอบเรียน	๑. จัดกิจกรรมที่เล่นด้วยกันได้ ๒. แบ่งกลุ่มให้วัยคละกัน ๓. จัดหากีฬาใหม่ ๆ ให้เด็กเล่น ๔. แยกเด็กหญิงกับเด็กชายออกเล่น คนละกลุ่ม ๕. ครูช่วยนำและชี้แจงให้เด็ก เข้าเล่นรวมกัน

ปัญหา	สาเหตุ	การแก้ไข
๔. เด็กเอาอุปกรณ์ของตนมาเล่นในช่วงเวลาที่สอนพลศึกษา แต่ไม่ได้สอนเกี่ยวกับอุปกรณ์นั้น ๆ	-	๑. ครูนำอุปกรณ์นั้นมาไว้ประกอบการสอนกิจกรรม ๒. ห้ามเด็กนำอุปกรณ์อื่น ๆ มาเล่น
๕. ไม่มีสนามและสถานที่เล่นเพียงพอ	-	๑. ใช้สนามหญ้าหรือที่ว่าง ๒. ใช้เนื้อที่ถนนในโรงเรียน ๓. แบ่งเด็กเป็นกลุ่มย่อย ๆ แยกกันเล่นตามบริเวณที่ว่าง ๔. ใช้ห้องเรียนที่ว่างอยู่
๖. เด็กชอบลงมือปฏิบัตินอกเหนือไปจากวิธีที่สอนขณะทำการสอน	๑. บุคลิกภาพไม่เพียงพอ ก. การวางตัวไม่เหมาะสม ข. การแต่งกายไม่เรียบร้อย ๒. ขาดทักษะในกิจกรรมบางประเภท - ขาดการเตรียมตัวในการสอน ๓. ไม่มีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะเป็นผู้นำเด็ก	๑. แก้ไขบุคลิกภาพของครูและวางตัวให้เหมาะสม ๒. สร้างความเชื่อมั่นให้กับเด็กโดยศึกษาค้นคว้าในวิชาที่ขาดทักษะ ๓. มีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอนอย่างแท้จริง ๔. เตรียมการสอนและค้นคว้ามาอย่างดี

ปัญหา	การแก้ไข
๓. อุปกรณ์ที่ใช้สอนไม่เพียงพอ	๑. จัดเด็กมัลติกันเรียนโดยแยกกลุ่ม ๒. ขอมแซมอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพที่ใช้ได้และปลอดภัย ๓. ขอความร่วมมือจากนักเรียนที่มีอุปกรณ์ส่วนตัว ให้นำมาใช้ในเวลาเรียน ๔. พยายามจัดทำชิ้นหรือใช้อุปกรณ์อื่นที่ทดแทนกันได้ ๕. ขอยืมหรือแลกเปลี่ยนอุปกรณ์กับโรงเรียนหรือศูนย์เยาวชนที่มีอุปกรณ์ทางพลศึกษาอยู่
๔. เวลาเล่นใช้เสียงดังไม่ได้ เพราะรบกวนชั้นเรียนคนอื่น	๑. พยายามแยกเด็กออกไปเล่นให้ไกลจากชั้นเรียน ๒. พยายามหาเกมส์ที่ไม่ใช้เสียงมาสอน ๓. ครูคอยควบคุมไม่ให้เสียงดังจนเกินไป
๕. อุปกรณ์หาย	๑. ให้ครูมอบหมายให้นักเรียนแต่ละกลุ่มรับผิดชอบอุปกรณ์ ๒. ให้เด็กมาเซ็นยืมอุปกรณ์จากเจ้าหน้าที่ ๓. ครูจะต้องคอยดูแลตรวจอุปกรณ์ให้ครบก่อนปล่อยเด็ก

ปัญหา	การแก้ไข
๑๐. อุปกรณ์ชำรุด	๑. ซ่อมแซมอยู่เสมอ ๒. คอยตรวจและซ่อมแซมให้อุปกรณ์ใช้ได้และปลอดภัย ก่อนจะนำออกไปใช้เสมอ ๓. เมื่อใช้แล้วจะต้องตรวจและเก็บเข้าที่ โดยแยกประเภท ๔. มีเจ้าหน้าที่คอยดูแลเก็บอุปกรณ์โดยเฉพาะ
๑๑. งบประมาณในการซื้ออุปกรณ์น้อย	๑. จัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อหาเงินซื้ออุปกรณ์ ๒. พยายามนำอุปกรณ์ที่มีอยู่มาดัดแปลงใช้ในการสอน ๓. ให้เด็กช่วยกันจัดทำอุปกรณ์บางประเภท ๔. ขอบริจาคจากองค์การหรือสมาคมต่าง ๆ ๕. ขอบประมาณจากผู้บริหารการศึกษา
๑๒. นักเรียนชอบก่อการวิวาทในเวลามีการแข่งขันภายในโรงเรียน	๑. จัดครูควบคุมเด็ก ๒. เสนอให้ผู้ปกครองมาร่วมดูด้วย ๓. อบรมเกี่ยวกับมารยาทในการดูกีฬา ก่อนจะออกไปแข่งขัน ๔. ให้เด็กได้เรียนรู้กฎ กติกา การตัดสินที่ถูกต้องของกีฬาต่าง ๆ ๕. กำหนดการลงโทษอย่างเคร่งครัด

ปัญหา	การแก้ไข
๑๓. นักเรียนชอบไปก่อการวิวาทในเวลา แข่งขันนอกสถานที่	๑. จัดตำรวจควบคุม ๒. ตัดคะแนน ตั้งระเบียบการลงโทษอย่าง เคร่งครัด ๓. จัดครูไปควบคุมก่อนไปชมการแข่งขัน ๔. อบรมเด็กก่อนจะออกไปชมการแข่งขัน
๑๔. นักเรียนเห็นความมีชัยชนะและ รางวัลเป็นสิ่งสำคัญในการแข่งขันกีฬา	๑. อบรมให้เด็กเข้าใจความมุ่งหมายของการ เรียนพลศึกษา ๒. พยายามชักจูงให้เด็กเข้าใจถึงจุดมุ่งหมาย ของการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา ๓. ในเวลาสอนควรชักจูงให้เด็กเห็นความ สบายงามในด้านการเล่น เช่น ท่าทาง วิธีเล่นที่ถูกต้องสวยงาม
๑๕. นักกีฬาไม่สนใจเข้าเรียนในชั่วโมง พลศึกษา	๑. พยายามหาเกมส่ำใหม่ ๆ มาสอน ๒. มีคะแนนสำหรับความสนใจและเวลาเรียน ๓. มอบให้นักกีฬาเป็นผู้นำกลุ่มแต่ละกลุ่มในการ ฝึกกิจกรรม
๑๖. เด็กนักเรียนไม่ยอมเล่นกลางแจ้ง	๑. จัดแยกเป็นกลุ่มยัดักกันแข่งขัน ๒. จัดกิจกรรมที่เป็นประเภทแข่งขันและมีคะแนนให้

ปัญหา	การแก้ไข
๑๓. นักเรียนหญิงไม่ค่อยอยากเล่นกีฬา	๑. จัดเป็นทีมแข่งขันโดยให้คะแนนเป็นทีม ๒. ให้แต่ละทีมแยกกันเป็น ๒ กลุ่มแข่งขันกันเอง
๑๔. นักเรียนหญิงชายไม่ค่อยทำการฝึกกีฬาที่ครูสอน	๑. ให้ครูเข้าร่วมกิจกรรมในขณะที่ฝึกเด็ก ๒. ให้คะแนนโดยถือเอาจำนวนครั้งของการ เล่นได้เป็นเกณฑ์ ๓. ครูต้องพยายามควบคุมและคอยดูแลทุกคนเป็นผู้นำในการฝึกกีฬา
๑๕. คณะครูไม่ชอบให้เด็กเรียนวิชาพลศึกษา เพราะทำให้เด็กเรียนอ่อน	๑. พยายามชักชวนให้ครูได้เข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา ๒. จัดให้ครูมีส่วนเป็นหัวหน้าประจำสีของนักเรียน ๓. สร้างมนุษยสัมพันธ์ในระหว่างครู ๔. พยายามปรับปรุงตนเองให้เป็นที่เชื่อถือในด้านความสามารถและในด้านการสอนการท างาน

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับวิชาพลศึกษา

ครูพลศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพลศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมได้ดังต่อไปนี้คือ

๑. จัดให้มีการสอนพลศึกษานอกเวลาเรียน
๒. จัดกิจกรรมนอกสถานที่
๓. จัดหาผู้เชี่ยวชาญมาสาธิต
๔. จัดการแข่งขันระหว่างโรงเรียน

๕. จัดการโศกนาฏิกิริยาที่เนื่องมาจากความสำคัญทางพลศึกษา
๖. ควรให้มีการสอนไปถึงขั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและชั้นอุดมศึกษา
๗. ควรให้สิทธิพิเศษส่งครูไปศึกษาต่อโดยไม่ต้องสอบเข้า
๘. ส่งครูไปอบรมวิชาการพลศึกษาและกีฬาต่าง ๆ เมื่อมีการเปิดอบรม

ตอนที่ ๓. / ข้อคิดเห็นของครูใหญ่ในโรงเรียนต่าง ๆ เกี่ยวกับการพลศึกษาและปัญหาต่าง ๆ จากครูใหญ่ จำนวน ๔๑ คน ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นต่าง ๆ มารวบรวมและเรียบเรียงดังต่อไปนี้

๑. กีฬาที่โรงเรียนส่งเสริมแข่งขัน ได้แก่

๑. กรีฑา
๒. ฟุตบอล
๓. บาสเกตบอล
๔. วอลเลย์บอล
๕. ตะกร้อ

๒. การจัดงบประมาณเกี่ยวกับวิชาพลศึกษา

๑. จากเงินบำรุงการศึกษาส่วนหนึ่ง
๒. จัดงบประมาณรวมเป็นกีฬา - เวชภัณฑ์ - ห้องสมุด
๓. งบประมาณพิเศษจากคณะกรรมการกีฬาสี ซึ่งจัดทำภายใต้คำแนะนำของครูที่ปรึกษา
๔. ในการจัดหาของรางวัลใช้ เงินแผนกลูกเสือ - อนุชาชาด
๕. ได้จากเงินที่ได้จากการออกร้านค้าและการจัดกิจกรรมพิเศษ
๖. ขอบริจาคจากสมาคม สโมสร ร้านค้าต่าง ๆ

๓. เพศของผู้สอนพลศึกษา

๑. ในโรงเรียนชายล้วน เป็นครูเพศชาย
๒. ในโรงเรียนสหศึกษา ครุมีทั้งชายและหญิง
๓. ในโรงเรียนหญิงล้วน เป็นเพศหญิง
๔. ไม่ขึ้นอยู่กับเพศ แต่ขึ้นอยู่กับความสามารถ ความเอาใจใส่และความรับผิดชอบต่องาน

๔. สถานที่ ส่วนมากตอบว่าสนามว่าง สนามบาสเกตบอล และลานซีเมนต์
๕. อุปกรณ์ ส่วนมากตอบว่ายังไม่เพียงพอ อุปกรณ์ส่วนมากชำรุด
๖. เกี่ยวกับการขยายปรับปรุงสถานที่และอุปกรณ์ ส่วนมากขยายสถานที่ไม่ได้เพราะอาณาเขตติดกับบริเวณวัดบ้าง ติดกับบ้านเรือนเอกชนบ้าง
๗. หัตถ์คติเกี่ยวกับการพลศึกษาในปัจจุบัน

ก. จุดมุ่งหมายในการสอนวิชาพลศึกษา

๑. ส่งเสริมพัฒนาการทางกาย ทางจิตใจ อารมณ์ และสังคม
๒. ส่งเสริมความเป็นผู้นำ นักกีฬา
๓. ปลูกฝังลักษณะการ เป็นทั้งผู้นำและผู้ตามที่ดี
๔. รู้จักนำเอาไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
๕. ส่งเสริมให้รู้จักรับผิดชอบต่อสวัสดิภาพของชุมชนด้วยการให้ความร่วมมือช่วยเหลือป้องกัน
๖. ส่งเสริมผู้มีอัจฉริยะพิเศษในทางกีฬา
๗. ปลูกฝังความสามัคคีในหมู่คณะ
๘. ให้รู้จักความมีระเบียบวินัย
๙. มีความรู้เกี่ยวกับกีฬา การ เล่น และกติกาต่าง ๆ
๑๐. เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

ข. สิ่งที่เด็กควรจะได้รับจากการ เรียนพลศึกษา

๑. ร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์ มีอนามัยดี ทรวดทรงดี
๒. มีการควบคุมอารมณ์
๓. มีน้ำใจอดทน
๔. รู้แพ้รู้ชนะ มีน้ำใจเป็นนักกีฬา
๕. มองโลกในแง่ดี
๖. สามารถนำเอาสิ่งที่ได้รับเหล่านี้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน แม้เมื่อพ้นวัยนักเรียนไปแล้ว

ค. เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ครูใหญ่แสดงความเห็นว่าเด็กได้รับประโยชน์จากพลศึกษาดังต่อไปนี้

ไม่ได้รับตรงตามที่คาดหมายไว้ เด็กยังไม่รู้จักคุณค่าของการพลศึกษา ยังไม่รู้ซึ่งถึงการมีน้ำใจนักกีฬา และจุดมุ่งหมายของการพลศึกษาที่ถูกต้อง

ง. ผลดีและผลเสียของการพลศึกษา ตามทัศนคติของครูใหญ่ทั้งในโรงเรียนและสังคม

ผลดี ๑. เป็นสิ่งช่วยในการผ่อนคลายอารมณ์ของเด็ก

๒. ช่วยในด้านเสริมสร้างพลานามัย สุขภาพ และทรวดทรงให้

๓. เป็นแนวทางทำให้สามารถเข้าสังคมกับผู้อื่นได้

ผลเสีย ๑. บางโรงเรียนหวังแต่เรื่องชื่อเสียงของโรงเรียนมากเกินไป จึงมุ่งหวังแต่ในเรื่องการแข่งขันเพื่อเอาชัยชนะ

๒. ก่อให้เกิดสาเหตุในการวิวาท เนื่องจากความมุ่งหวังเอาชัยชนะ เป็นสำคัญ

๘. ทัศนคติของครูใหญ่เกี่ยวกับครูพลศึกษาโดยทั่ว ๆ ไปในด้านต่าง ๆ

ก. ในด้านการสอน

๑. ควรเตรียมการสอนโดยสม่ำเสมอตามหลักสูตรและจุดมุ่งหมาย

๒. ควรสอนให้สอดคล้องกับสภาพของโรงเรียน

๓. ควรสอนให้เด็กสามารถถูกกีฬาเป็นและเล่นกีฬาเป็น

๔. มีความรู้ทางด้านพลศึกษาดีพอควร

๕. รู้จักใช้อุปกรณ์ให้เหมาะสม

๖. มีความรู้ทันต่อเหตุการณ์

๗. มีความสามารถปกครองเด็กได้

๘. มีนิสัยรักเด็ก

๙. มีทัศนคติและมีความรักในการทำงาน

๑๐. ควรจะมีวิธีการสอนที่ดี ทำให้เด็กสนใจ

๑๑. มีความมั่นใจในการสอน

ข. ด้านความรู้ความสามารถ

๑. ควรจะจบชั้นปริญญา
๒. ควรจะเป็นผู้มีวุฒิทางพลศึกษา
๓. มีความสามารถในกีฬาที่สอนเป็นพิเศษ
๔. มีความมั่นใจในการสอน
๕. มีความสามารถที่จะหาเกมส์ใหม่ ๆ มาดัดแปลงสอนได้

ค. บุคคลลักษณะ

๑. เป็นผู้มีความคิดริเริ่ม
๒. มีลักษณะการเป็นผู้นำ
๓. มีวุฒิภาวะทางกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม
๔. เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
๕. มีความเป็นสุภาพบุรุษ คือ มีความสุภาพในด้านการพูด การวางตัว
๖. รู้จักการวางตัวให้เหมาะสม
๗. ใช้ภาษาไทยได้ถูกต้อง
๘. มีความประพฤติดี
๙. มีสุขภาพและอนามัยดี รวมทั้งทรวดทรงและการเคลื่อนไหว
๑๐. เป็นตัวอย่างที่ดีแก่เด็กในฐานะเป็นผู้นำ
๑๑. มี Sense of humor มีจิตใจร่าเริง เยือกเย็น

๕. ทักษะของครูใหญ่เกี่ยวกับครูพลศึกษาในโรงเรียนปัจจุบัน

ก. ด้านการงาน

๑. ไม่มีความกระตือรือร้นในการสอน ไม่รับผิดชอบเอาใจใส่ในหน้าที่ของตน
๒. ไม่ตรงต่อเวลา
๓. ไม่อธิบายให้เด็กเห็นความสำคัญของวิชา
๔. ไม่มีความริเริ่มเพียงแต่สอนให้ผ่านไปชั่วไรงหนึ่ง ๆ เท่านั้น

๕. สอนวิชาสามัญไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่บางวิชาควรสอนได้ เช่น สุขศึกษา
๖. ความรู้ทางพลศึกษาและวิธีการสอนยังไม่ดีพอ
๗. ตามีজনักเรียนเกินไป ทำให้หย่อนค่านระเบียบวินัย
๘. ไม่ใช้ความสามารถที่มีอยู่แสดงออกมา เช่น จัดกิจกรรม หรือริเริ่มเกมส์ใหม่ ๆ
๙. ไม่มีความรับผิดชอบดูแลซ่อมแซมอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพที่ใช้ได้

ข. ด้านความรู้ความสามารถ

๑. ก็หาบางวิชาสอนไม่ได้ก็เท่าที่ควร เพราะครูยังมีความรู้ความสามารถไม่มากพอ
๒. ครูไม่มีความเชื่อมั่นในตัวเองในเวลาสอน
๓. ในบางวิชา เช่น สุขศึกษา ควรจะสอนได้ดีกว่าเท่าที่เป็นอยู่
๔. ควรจะสามารถเป็นผู้นำที่ดีของเด็ก และเป็นที่ปรึกษาของเด็กได้บ้าง

ค. ด้านบุคลิกลักษณะ

๑. มีความรู้สึกว่าความรู้ วุฒิต่ำกว่าคนอื่นจึงไม่ค่อยจะเข้าสมาคมกับครูอื่น ๆ
๒. ไม่ค่อยแสดงผลงานให้เห็นทั้ง ๆ ที่ควรจะได้
๓. ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง
๔. ไม่ค่อยรับผิดชอบในงาน เช่น การทำโครงการสอน การควบคุมชั้น เป็นต้น

๑๐. คุณสมบัติและวุฒิของครูพลศึกษาที่ครูใหญ่ต้องการ

๑. ไม่จำกัดว่าครูหญิงหรือครูชาย แต่ในโรงเรียนสหศึกษาควรมีทั้งสองเพศ ในโรงเรียนหญิงควรมีครูพลศึกษาหญิงอยู่ด้วย
๒. มีความรู้ในทางพลศึกษาดีพอ ทั้งในด้านการสอนและการเป็นผู้นำ
๓. มีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ดี ซึ่งจะช่วยให้เกิดความเข้าใจและทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา

๔. ควรมีความเป็นครูสัก ๕๐% ทำงานด้วยใจรัก
 ๕. ควรจะมีความสามารถในการสอนวิชาอื่น ๆ ที่อยู่ในแขนงเดียวกันได้ เช่น ปรุณพยาบาล สุขศึกษา ลูกเสือ อนุภาษาศาค เป็นต้น
๑๑. ท่านเคยเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาอะไรบ้าง (ในโรงเรียน) และทำหน้าที่อะไร
- ส่วนมากเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาในฐานะที่ปรึกษาหรือประธานในการจัดกีฬาบ้าง การจัดการแข่งขันภายในบ้าง เป็นต้น
๑๒. ท่านเคยจัดให้มีการพบปะอภิปรายเกี่ยวกับการสอน หลักสูตร และปัญหาเกี่ยวกับการสอนพลศึกษาบ้างหรือไม่ อย่างไร
๑. ส่วนมากตอบว่าได้มีการจัดอภิปราย ประชุม เกี่ยวกับการสอน การวัดผลของวิชาต่าง ๆ ทุกวิชา มีบางโรงเรียนมอบหมายให้ครูพลศึกษาไปจัดทำเอาเองตามหลักสูตรและความเหมาะสม ปรากฏว่าทำให้ครูมีความเข้าใจดีขึ้น
 ๒. บางโรงเรียนมอบหมายวิชาที่จะสอนและเทคนิคที่จะสอนให้ครูพลศึกษาสอนตามความต้องการ
๑๓. ความคิดเห็นของครูใหญ่เกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ในด้านการสอนพลศึกษา
- ปัญหาเกี่ยวกับตัวครูผู้สอน
๑. ครูไม่เพียงพอเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน ตั้งอัตราไปก็ไม่ได้ครูตามความต้องการ
 ๒. ครูที่สอนพลศึกษาบางที่ก็ใช้ครูที่สอนวิชาสามัญอื่น ๆ เช่น ครูภาษาไทย ซึ่งไปรับการอบรมมาเกี่ยวกับวิชาพลศึกษามาสอนวิชาพลศึกษา เพราะครูพลศึกษาโดยตรงไม่มี
 ๓. ครูพลศึกษายังไม่มีความเชื่อมั่นในด้านการสอนพลศึกษา เนื่องจากขาดความสามารถและความรู้ในการสอน ทำให้การสอนไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร

๔. ครูพลศึกษาจะสอนแต่กีฬาอย่างเดียวนั้นยังไม่ถึงจุดมุ่งหมาย และพยายามแทรกความคิดและการปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อให้เด็กได้บรรลุจุดมุ่งหมายของการพลศึกษาทั้งในด้านการสอนและการวัดผล

ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์

๑. อุปกรณ์และสถานที่ยังไม่พอเพียง
๒. ชาติครูดูแลและเก็บรักษาอุปกรณ์ ตลอดจนสถานที่เก็บอุปกรณ์โดยเฉพาะ
๓. อุปกรณ์ชำรุดมีมาก
๔. ไม่มีเงินจัดสรรอุปกรณ์ที่ทันสมัย

ปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในโรงเรียน

๑. ครูพลศึกษายังขาดความสามารถในการชักชวนให้คณะครูเข้าร่วมกิจกรรม และเข้าใจเกี่ยวกับประโยชน์ของการพลศึกษา
๒. ทางโรงเรียนไม่มีงบประมาณในการจัดกิจกรรมพิเศษ
๓. ครูพลศึกษาไม่สามารถควบคุมเด็กให้อยู่ในระเบียบและขอบเขตของการจัดได้

๑๔. ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาเหล่านั้น

ก. ด้านครูผู้สอน

๑. ฝ่ายบริหารควรเห็นความสำคัญของพลศึกษา ก่อน ก็จะทำให้เกิดความสัมพันธ์ในด้านการสอนพลศึกษา นั่นคือสนับสนุนโดยการจัดหาครูพลศึกษาให้ และจัดสรรเงินสำหรับจัดหาอุปกรณ์ให้เพียงพอในโรงเรียนต่าง ๆ ตามที่โรงเรียนได้ขอไป
๒. ครูพลศึกษาควรจะได้รับกรอบรมีให้มีความรู้ความชำนาญในการสอนกีฬาที่สอนกันในโรงเรียนดีพอสมควร มีความสามารถดัดแปลง คิดหาการเล่นแปลก ๆ ใหม่ เมื่อประสบปัญหาในเรื่องสถานที่และอุปกรณ์ไม่เพียงพอ

๓. ครูพลศึกษาเองควรมีความซาบซึ้งในเรื่องความมุ่งหมายของการพลศึกษา และมีความสามารถนำมาถ่ายทอดให้กับเด็กและผู้ที่อยู่ร่วมคณะให้เกิดความเข้าใจและทัศนคติที่ดี อันเป็นผลให้เกิดความร่วมมือที่ดีด้วย
 ๔. ควรจะมีการอบรมเกี่ยวกับกีฬา การสอนพลศึกษาในระดับชั้นต่าง ๆ ให้กับบรรดาครูพลศึกษาได้เข้ารับความรู้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการสอน
 ๕. เปิดโอกาสให้ครูได้เข้าศึกษาต่อในวิชาพลศึกษา ซึ่งเปิดสอนในคณะครุศาสตร์ ประสานมิตร และวิทยาลัยพลศึกษา โดยไม่จำกัดว่าจะจบมาจาก ป.กศ. สูงพลศึกษาอย่างเดียวเท่านั้น เพื่อเปิดโอกาสแก่ครูที่จบจากสถานศึกษาอื่น ๆ ที่มีวุฒิเท่าเทียมกับ ป.กศ. สูงพลศึกษา และทำหน้าที่เป็นครูพลศึกษาอยู่ ได้มีความรู้ความสามารถทางด้านพลศึกษาโดยตรง
- ข. ด้านอุปกรณ์
- ทางกระทรวงควรจะอนุญาตให้มีงบประมาณพิเศษสำหรับจัดซื้ออุปกรณ์ให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน
 - ทางโรงเรียนควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลเก็บรักษาอุปกรณ์ โดยมีครูพลศึกษาร่วมดูแลอยู่ด้วย
 - จัดการซ่อมแซมตรวจตราอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยก่อนนำมาใช้ และเมื่อภายหลังก่อนนำไปเก็บ
 - แลกเปลี่ยนและขอยืมอุปกรณ์จากสถานที่ต่าง ๆ
- ค. ด้านการจัดกิจกรรม
- ครูพลศึกษายังไม่มีความสามารถในการริเริ่มจัดกิจกรรมทางกีฬาต่าง ๆ ควรจะได้มีการอบรมในด้านการจัดกิจกรรมหรือเพิ่มไปในหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษา

- ครูพลศึกษายังไม่สามารถจะชักจูงและชี้แจงให้คณะครูได้เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา
- ครูพลศึกษายังไม่สามารถจะขอความร่วมมือจากคณะครูให้เข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งก็เนื่องมาจากครูพลศึกษายังขาดมนุษยสัมพันธ์ ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ครูพลศึกษาควร จะยกระดับให้ถึงขั้นปริญญาเท่าเทียมกับคณะครูอื่น ๆ และจะต้องแสดงความสามารถให้เป็นที่เชื่อถือของคณะครูทั้งในด้านการสอนและการริเริ่มกิจกรรม

๑๕. กิจกรรมที่ครูพลศึกษาควรจะจัดขึ้นในโรงเรียน

๑. กีฬา
๒. ชุมนุมกีฬา
๓. จัดกิจกรรมสันทนาการ เช่น บิงปอง หมากรูก ปาเป้า โยนห่วง
๔. การแข่งขันภายในโรงเรียน
๕. หอ้งสันทนาการสำหรับใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

๑๖. ประโยชน์และผลเสียของการจัดกิจกรรม

- ประโยชน์และผลเสียเกิดขึ้นจากการดำเนินงานของครูพลศึกษาว่าเป็นไป โดยมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน และทำได้ตามจุดมุ่งหมายนั้น ๆ โดยได้รับความร่วมมือ การแนะนำคำปรึกษาจากผู้บริหารและคณะครูด้วยกัน มากน้อยเพียงใด

๑๗. ท่านเห็นว่าควรมีการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (มศ. ๔ - ๕) หรือไม่ เพราะเหตุใด

ส่วนมากเห็นสมควร เพราะเหตุว่าพลศึกษาเป็นขบวนการศึกษาที่สำคัญอันหนึ่ง รัฐบาลต้องการให้เด็กได้รับการศึกษาครบทุกด้าน วิชาพลศึกษาจึงควรจะต้องจัดทุกระดับชั้น คือรวมทั้งมัธยมศึกษาตอนปลายและชั้นอุดมศึกษาคด้วย เพราะคนเราจะมีพัฒนาการ ก็ต้องได้รับประสบการณ์ต่อเนื่องกันไป

๑๔. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

๑. ควร เน้นในเรื่องการส่งเสริมให้นักเรียนมีจิตใจดี มีบุคลิกภาพที่เหมาะสมมากกว่าส่งเสริมทางกาย กีฬาอย่างเดียว
๒. ควรส่งเสริมการ เป็นผู้นำที่ดีให้กับเด็กนักเรียน
๓. ครูพลศึกษาควรทำบันทึกการสอน วางโครงการสอนเป็นรายชั่วโมง รายสัปดาห์ อย่างละเอียด และวางโครงการสอนตลอดปีการศึกษาไว้ เพื่อใช้เป็นหลักในการสอนพลศึกษาแก่เด็ก
๔. ครูพลศึกษาควรรู้จักถึงหลักและจุดมุ่งหมายของพลศึกษา
๕. ครูพลศึกษาควรจัดแบ่งแยกเนื้อหาที่จะสอนออกว่าชั้นประถมศึกษาสอนอะไร แลไหน ชั้นมัธยมศึกษาสอนอะไรบ้าง
๖. ครูพลศึกษาควรมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีการติดต่อเข้าสังคมกับครูอื่น ๆ ได้
๗. ครูพลศึกษาควรมีความรับผิดชอบในการสอนและหน้าที่ ทำงานด้วยใจรัก
๘. ครูพลศึกษาควรมีความรู้ความสามารถในกีฬาที่จะใช้สอนในระดับชั้นต่าง ๆ และมีความสามารถในการจัดกิจกรรมในชั่วโมงพลศึกษาให้เหมาะสมกับนักเรียน และสภาพสิ่งแวดล้อม
๙. ครูพลศึกษาควรมีความสามารถที่จะสอนวิชาสามัญอื่น ๆ ที่อยู่ในแขนงเดียวกัน เช่น วิชาสุขศึกษา ปฐมพยาบาล อนุภาษาท กุลเสือ เป็นต้น
๑๐. การสอนพลศึกษาควร จะยกระดับถึงขั้นปริญญาตรี ทั้งนี้เพื่อจะเป็นการเพิ่มพูน ด้านความรู้ความสามารถของครูพลศึกษา
๑๑. ครูพลศึกษาในบาง โรงเรียนต้องใช้ครูที่สอนวิชาสามัญซึ่งไปได้รับการอบรม ทางพลศึกษามามากมาสอนวิชาพลศึกษา เพราะทางโรงเรียนยังไม่มีครู พลศึกษาที่มีวุฒิทางนี้โดยตรง ในบางโรงเรียนมีนักเรียนประมาณ ๔๐๐ คน แต่มีครูพลศึกษาเพียงคนเดียว ทางฝ่ายบริหารควร จะเห็นความจำเป็นและความสำคัญที่จะต้องจัดหาครูพลศึกษาให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน
๑๒. ควรจะจัดให้มีการอบรมครูพลศึกษาอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง เพื่อเป็นการช่วยเหลือ ให้ครูพลศึกษาที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาและครูพลศึกษาที่ไม่มีโอกาสศึกษาต่อได้รับความรู้ และวิธีการใหม่ ๆ ในการสอนนักเรียน

บทที่ ๕

สรุปผลของการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับข้อคิดเห็นของครูพลศึกษาและครูใหญ่ที่มีต่อการสอนพลศึกษา สรุปผลได้ดังต่อไปนี้

๑.๒ ปัญหาเกี่ยวกับตัวครูผู้สอนพลศึกษา

๑. ครูพลศึกษาในโรงเรียนต่าง ๆ ยังมีจำนวนไม่เพียงพอ และบางโรงเรียนใช้ครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาสอนวิชาพลศึกษา
๒. ครูพลศึกษาส่วนมากแสดงความประสงค์ที่จะศึกษาต่อ และต้องการได้รับการอบรมเพิ่มเติมในวิชาเกี่ยวกับกีฬา การสอนกิจกรรมใหม่ ๆ ในระดับชั้นต่าง ๆ
๓. ครูพลศึกษาได้ไปสอบเข้าที่ครูศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือที่วิทยาลัย วิชาการศึกษา ประสานมิตร แต่จำนวนครูที่เข้าเรียนต่อได้น้อยมาก
๔. ครูพลศึกษายังไม่มีความรู้ความสามารถมากพอที่จะจัดกิจกรรมต่าง ๆ ทางพลศึกษาขึ้น เพื่อเป็นการแสดงผลงานให้บุคคลอื่น ๆ เกิดความนิยมและสนับสนุนการพลศึกษา
๕. จากการสำรวจความเห็นของครูใหญ่ ส่วนมากให้ความเห็นว่าครูพลศึกษา ยังขาดมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ทำให้ไม่ก่อให้เกิดผลในด้านการสร้างความเข้าใจ และความสนับสนุนในเรื่องการพลศึกษาให้แก่คณะครูและครูใหญ่

จากการสรุปปัญหาเกี่ยวกับตัวครูพลศึกษานั้นจะเห็นได้ว่า ครูใหญ่ได้แสดงความคิดเห็นเป็นส่วนใหญ่ว่าครูพลศึกษายังไม่มีความเชื่อมั่นในการสอน และไม่มีความสามารถในการริเริ่มกิจกรรมทางพลศึกษาต่าง ๆ ผู้วิจัยเห็นว่าเนื่องมาจากครูพลศึกษายังไม่มีความรู้ความสามารถในการสอนกีฬาและกิจกรรมต่าง ๆ เพียงพอ ซึ่งเป็นสาเหตุต่อเนื่องทำให้เด็กนักเรียนไม่มีความเชื่อในตัวครูพลศึกษา ทำให้เกิดปัญหาในด้านการสอน การควบคุมชั้น ครูพลศึกษาควรจะมี ความสามารถทั้งในด้านการสอนกีฬาหรือเกมสันทนาการอันหนึ่งเป็นพิเศษ และในด้านการริเริ่มดำเนินการจัดกิจกรรมพลศึกษาอื่น ๆ ขึ้นในโรงเรียน แต่เนื่องจากครูพลศึกษาส่วนมากเรียนวิชา

พลศึกษามาเพียง ๒ ปี และ ๔ ปี ความสามารถในการด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะจึงยังไม่มีพอ ครูพลศึกษาส่วนมากมีความสามารถสอนกีฬาได้ทุกอย่าง แต่ยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับการเล่น กฎ กติกา และการตัดสินกีฬา ครูบางคนก็ไม่เคยได้เข้าร่วมแข่งขันและตัดสิน หรือได้รับการอบรม เกี่ยวกับกีฬาต่าง ๆ มาเลย ประสพการณ์เหล่านี้จะช่วยให้ครูมีความรู้ความสามารถที่จะนำมาใช้ ประโยชน์ในการสอน และจะทำให้ครูพลศึกษามีความเชื่อมั่นในตัวเองในขณะที่ทำการสอนได้ดีขึ้น

ทางกรมพลศึกษาได้มีโครงการ เปิดการอบรมเกี่ยวกับกีฬาต่าง ๆ ขึ้น รวมทั้งได้ขยาย โครงการวิทยาลัยพลศึกษาออกไปถึงชั้นปริญญาตรี ซึ่งได้เริ่มโครงการ เมื่อปีการศึกษา ๒๕๑๓ ทางวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ก็ได้เปิดการสอนปริญญาตรีแก่ผู้ที่จบประกาศนียบัตรชั้นสูง วิชาพลศึกษาได้เข้าศึกษาต่ออีก ๒ ปี แต่เนื่องจากเป็นระยะเริ่มต้นโครงการจึงยังไม่เปิดโอกาส ให้ครูพลศึกษาที่ออกไปทำการสอนแล้วได้กลับเข้ามาศึกษาต่อได้ ในขั้นต้นก็ได้กำหนดคุณสมบัติผู้ที่ จะเข้าเรียนในชั้นปริญญาตรีทางพลศึกษาไว้เพียงระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๕ หรือประกาศนียบัตร โดยมีหลักสูตร ๔ ปี ครูพลศึกษาที่มีคุณสมบัติจบประกาศนียบัตรพละนามัยเท่านั้นที่จะสามารถมีสิทธิสอบเข้า เรียนต่อได้ ส่วนครูพลศึกษาที่มีวุฒิปประกาศนียบัตรชั้นสูงพลศึกษาจะต้องไปสอบเข้าที่ครุศาสตร์ และ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ซึ่งอัตราส่วนของผู้ที่สามารถสอบเข้าไปศึกษาต่อได้มีจำนวน น้อยมาก

เกี่ยวกับปัญหาในเรื่องครูพลศึกษามีจำนวนไม่เพียงพอ นั้น ผู้วิจัยได้ค้นพบว่าในบางโรงเรียน ไม่มีครูที่มีวุฒิปพลศึกษาโดยตรง แต่ใช้ครูที่สอนวิชาสามัญอื่น ๆ มาช่วยสอนวิชาพลศึกษา จากแบบ สอบถาม ครูใหญ่ได้ให้ข้อเท็จจริงว่าได้ขออัตราครูพลศึกษาไปทางฝ่ายบริหารแล้ว แต่ยังไม่ได้รับ บรรจุครูที่มีวุฒิปพลศึกษาเข้าสอนในโรงเรียนเลย การใช้ครูที่ต้องสอนวิชาสามัญอื่น ๆ และไม่มีวุฒิป ทางพลศึกษามาสอนแทน ก็เป็นผลทำให้เด็กไม่ได้รับประโยชน์ตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาอย่าง เต็มที่เท่าที่ควร เพราะครูที่สอนต้องเตรียมการสอนวิชาอื่นทำให้ความรับผิดชอบในด้านการสอน พลศึกษาค่อยลงไป

๕) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับตัวครูผู้สอนพลศึกษา

๑. ในปัญหาเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของครูพลศึกษา ผลของการวิจัยแสดงว่ายังมีน้อย ทำให้ไม่มีความสามารถเพียงพอที่จะจัดกิจกรรม และดำเนินการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยขอเสนอแนะว่า ครูพลศึกษาควรจะมีวุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับชั้นประกาศนียบัตรชั้นสูง ในเมื่อปัจจุบันนี้ได้มีสถานศึกษาที่เปิดสอนวิชาพลศึกษาในชั้นปริญญาตรีขึ้น เช่นที่วิทยาลัยวิชาการศึกษา พลศึกษา คณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และที่วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ทางฝ่ายผู้บริหารก็ควรที่จะสนับสนุนให้ครูพลศึกษาในโรงเรียนได้เพิ่มระดับวุฒิและความรู้ความสามารถ โดยให้สิทธิครูพลศึกษาได้ไปสอบเข้าเพื่อศึกษาต่อ สำหรับสถานศึกษาต่าง ๆ ที่เปิดการสอนพลศึกษาชั้นปริญญาตรีก็ควรที่จะเปิดโอกาสให้ครูพลศึกษาได้เข้าศึกษาต่อให้ได้มากขึ้น

๒. เมื่อสนับสนุนให้ครูได้เพิ่มระดับวุฒิถึงชั้นปริญญาตรีแล้ว ผู้บริหารก็ควรจะได้จัดตั้งงบประมาณในการขออัตราบรรจุครูพลศึกษาที่มีวุฒิปริญญาตรีไว้ให้สอดคล้องกันด้วย สำหรับโรงเรียนราษฎรก็ควรที่จะตั้งอัตราเงินเดือนสำหรับครูพลศึกษาเท่ากับอัตราเงินเดือนของทางราชการ เป็นอย่างต่ำ

๓. ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนครูพลศึกษามีไม่เพียงพอ บางโรงเรียนจึงต้องใช้ครูที่มีวุฒิอื่น ๆ มาช่วยสอน ในกรณีนี้ทางผู้บริหารควรจะหาทางให้ครูพลศึกษาที่ไม่มีโอกาสเข้าศึกษาต่อและครูพลศึกษาอื่น ๆ ได้เข้ารับการอบรมเมื่อทางกรมพลศึกษาได้เปิดอบรมเกี่ยวกับกีฬาต่าง ๆ หรืออาจจะไปขอความรู้และข้อเสนอแนะที่มีประโยชน์จากพลศึกษานิเทศก์ ซึ่งทำหน้าที่ในด้านการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับพลศึกษาโดยตรง ในระหว่างปิดเทอมภาคปลายปีการศึกษาจะมีการอบรมวิชาครู อ.ศ.ร. ชุดพลศึกษาขึ้นเป็นประจำทุกปีที่วิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษา ผู้บริหารและครูที่ต้องการมีความรู้เพิ่มเติมทางวิชาพลศึกษาก็ควรจะขอเข้ารับการอบรมด้วย

๔. ในโรงเรียนที่ยังไม่มีครูที่มีวุฒิทางพลศึกษาสอน ผู้บริหารก็ควรจะได้พยายามหาทางบรรจุครูที่มีวุฒิทางพลศึกษาสอนวิชาพลศึกษา

๒. ปัญหาเกี่ยวกับการสอนของครูพลศึกษา

จากการสำรวจความคิดเห็นของครูพลศึกษาและครูใหญ่ พบว่าปัญหาเกี่ยวกับการสอนของครูพลศึกษามีดังต่อไปนี้คือ

๑. ครูพลศึกษามีชั่วโมงสอนและงานต้องรับผิดชอบมาก
๒. ครูพลศึกษายังไม่มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการพลศึกษาให้แก่เด็กในโรงเรียน
๓. ครูพลศึกษายังขาดความสามารถในการแทรกเรื่องคุณค่าในด้านการมีจิตใจและอารมณ์มั่นคง ในด้านการเสริมสร้างให้มีความสุขและสุขภาพดีให้แก่เด็กในขณะทำการสอน
๔. ครูพลศึกษาบางโรงเรียนต้องสอนกิจกรรมที่ครูใหญ่กำหนดไว้ในหลักสูตรของโรงเรียน
๕. ในด้านการวัดผล ครูพลศึกษาส่วนมากยังถือเอาคะแนนเกี่ยวกับความสามารถของนักเรียนเป็นเกณฑ์ตัดสิน
๖. เด็กนักเรียนก่อการวิวาทในขณะที่มีการแข่งขันกีฬา
๗. นักเรียนอาชีวศึกษาและนักเรียนชายเป็นนักเรียนประเภทที่ก่อการวิวาทขณะมีการแข่งขันกีฬามากที่สุด

ปัญหาที่สรุปได้เกี่ยวกับการสอนพลศึกษานั้น ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายและข้อเสนอแนะต่อไปนี้คือ

จากการวิจัยพบว่าครูพลศึกษาส่วนมากต้องทำการสอนแก่นักเรียนในอัตราส่วนของครู ๑ คน ต่อนักเรียนจำนวนประมาณ ๒๐๐ คน และมีชั่วโมงทำการสอนวิชาพลศึกษาในระหว่าง ๒๑ - ๒๕ ชั่วโมง และยังคงทำหน้าที่รับผิดชอบงานด้านอื่น เช่น สอนวิชาอื่น ๆ อีกด้วย เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราส่วนเดียวกันนี้ของครูพลศึกษาในสหรัฐอเมริกา "ซึ่งมีอัตราส่วนระหว่างครูพลศึกษากับจำนวนนักเรียนเป็น ๑ : ๑๐๐ และครูพลศึกษาควรจะมีชั่วโมงสอนอย่างมากที่สุด ๒๕ ชั่วโมง

ต่อสัปดาห์เท่านั้น โดยไม่ต้องทำงานสอนในด้านอื่น ๆ อีก"

จากตอนหนึ่งของการค้นคว้าพบว่าครูพลศึกษาส่วนมากยังไม่นิยมจัดกิจกรรมทางพลศึกษาต่าง ๆ พิเศษนอกเวลาเรียนให้กับนักเรียน มีครูบางคนเท่านั้นที่แสดงให้เห็นว่าได้จัดการแข่งขันกีฬาในโรงเรียน ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่าอาจจะเป็นเพราะครูพลศึกษายังไม่กล้าพอที่จะจัดกิจกรรมอื่น ๆ ขึ้น เพราะความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมยังมีไม่เพียงพอ อีกประการหนึ่ง ครูพลศึกษามีชั่วโมงสอนมากอยู่แล้ว และบางคนก็ต้องสอนวิชาอื่น ๆ อีกด้วย จึงทำให้มองข้ามความสำคัญในการจัดกิจกรรมพลศึกษาให้แก่เด็ก ในการสอนวิชาพลศึกษานั้น การจัดการแข่งกีฬาระหว่างโรงเรียนและภายในโรงเรียน การจัดกิจกรรมสันทนาการ การจัดกีฬาระหว่างครู และกิจกรรมทางพลศึกษาอื่น ๆ ต่างก็มีความสำคัญทัดเทียมกันในด้านส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงออกซึ่งความก้าวหน้าทางด้านความสามารถ และความเจริญของงานในด้านร่างกาย อารมณ์ และสังคม

จากผลของการวิจัย ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ตั้งเกณฑ์ในการวัดผลวิชาพลศึกษาไว้ โดยถือเอาความสามารถในการเล่นกีฬาเป็นคะแนนสำคัญในการสอนพลศึกษา ครูพลศึกษาส่วนมากมุ่งแต่จะสอนกีฬาซึ่งตามความเป็นจริงแล้วกิจกรรมที่จะสอนในชั่วโมงพลศึกษาไม่จำเป็นต้องเป็นกีฬาเสมอไป เพราะจุดมุ่งหมายสำคัญของการสอนพลศึกษาไม่ได้ตั้งไว้ว่าต้องการให้นักเรียนเล่นกีฬาเก่ง แต่เป็นการมุ่งหมายในด้านเสริมสร้างความก้าวหน้าทางกายภาพของร่างกาย ทางด้านอารมณ์และสังคม ในการวัดผลครูก็ควรจะคำนึงถึงจุดมุ่งหมายที่วางไว้ในการสอน และวัดดูว่าได้ผลตามที่ตั้งจุดมุ่งหมายไว้เพียงใด

ครูพลศึกษาให้ความคิดเห็นว่าเด็กนักเรียนส่วนมากยังถือเอาการแข่งขันกีฬาเป็นสำคัญ จึงทำให้เกิดการวิวาทกันเสมอ ๆ ในขณะที่มีการแข่งขันกีฬากัน บุคคลที่เป็นสาเหตุให้เกิดการวิวาทนอกจากนักเรียนแล้วยังได้แก่กองเชียร์ ผู้ตัดสิน และเนื่องมาจากนักเรียนยังไม่มีความรู้ในเรื่องการเล่น กฎ กติกา และการตัดสินกีฬาประเภทนั้น ๆ ก็พอ

ครูใหญ่และครูพลศึกษาส่วนมากให้ข้อเสนอแนะว่าควรจะมีการสอนวิชาพลศึกษา ในชั้น

มัธยมศึกษาตอนปลายและชั้นอุดมศึกษาขึ้นไป ผู้วิจัยเห็นด้วยกับข้อเสนอแนะข้อนี้ เพราะการพลศึกษา ก็เป็นสิ่งสำคัญในขบวนการศึกษา นักเรียนควรจะได้รับการศึกษาครบทุกด้านตลอดไป เป็นประสบการณ์ ต่อเนื่อง แต่ปัจจุบันการสอนพลศึกษามีเพียงถึงในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเท่านั้น ส่วนในการ ศึกษาชั้นสูงขึ้นไปไม่มีการสอนวิชาพลศึกษา ทั้ง ๆ ที่เด็กนักเรียนระดับชั้นเหล่านั้นนักเรียนเป็นวัยรุ่น จนถึงวัยรุ่นตอนปลาย ซึ่งเป็นวัยที่ต้องการผ่อนคลายความเครียดของอารมณ์ ต้องการพัฒนากาย ด้านร่างกาย ทรวดทรง บุคลิกภาพ และต้องการ เป็นที่ยอมรับของสังคม กิจกรรมพลศึกษาจะ สมองความต้องการ เหล่านี้ของนักเรียนได้อย่างดี

๒. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนวิชาพลศึกษา

๑. ในเมื่อครูพลศึกษายังขาดความสามารถในเรื่องวิธีการสอน การจัดกิจกรรม และการเลือกกิจกรรมที่จะสอนในแต่ละระดับชั้น จึงขอเสนอแนะให้กรมพลศึกษาจัดให้มีการฝึก อบรมครูพลศึกษา (In-Service Training) เป็นประจำ ในเรื่องเกี่ยวกับวิธีการสอน กิจกรรม และเกมส์ต่าง ๆ ซึ่งสามารถจะนำไปสอนแทนกีฬาต่าง ๆ ได้เมื่ออุปกรณ์ สถานที่ ของทางโรงเรียนไม่อำนวย

๒. เกี่ยวกับปัญหาในเรื่องที่ครูยังเห็นความสามารถในการเล่นกีฬาเป็นจุดสำคัญ ในการวัดผลนั้น เสนอแนะให้กรมพลศึกษาจัดพลศึกษานี้เพื่อออกไปช่วยเหลือให้คำแนะนำในเรื่อง การสอนและการวัดผลแก่ครูพลศึกษาให้มีความเข้าใจว่าควรจะให้ได้อัตตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ และควรจะมีวัดผลในด้านความก้าวหน้าของนักเรียนแต่ละคนในของสมรรถภาพของร่างกาย ว่ามีความก้าวหน้าเพิ่มจากเมื่อเริ่มเรียนเพียงใด นอกเหนือไปจากการวัดผลในเรื่องทัศนคติ ความสนใจต่อวิชาพลศึกษา และกฎ กติกา การเล่น การตัดสินกีฬาต่าง ๆ

๓. ในขณะที่ทำการสอน ครูพลศึกษาควรจะได้พยายามแทรกสอดคำในเรื่องเกี่ยวกับการ มีสุขนิสัยและสุขภาพที่ดี ตลอดจนประโยชน์ของพลศึกษาที่มีต่อชีวิตประจำวันไว้ในบทเรียนเสมอ พยายามสร้างความเข้าใจให้เด็กเกี่ยวกับการรู้จักการแพ้การชนะ การควบคุมอารมณ์ให้มั่นคง ครู พลศึกษาเป็นผู้ใกล้ชิดกับเด็กในขณะที่เด็กปล่อยอารมณ์และการแสดงออกทางกายอย่างเต็มที่ จึง ทำให้ได้สังเกตเห็นสิ่งบกพร่องของเด็กในด้านทางร่างกายและความประพฤติ ครูก็ควรจะได้ช่วย แก้ไข เช่น การยืน การวิ่งให้ถูกสุขลักษณะ ความสะอาดของร่างกาย เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เด็กจะ

สามารถนำไปปฏิบัติให้เป็นนิสัยต่อไปในชีวิตประจำวัน แม้จะจบวัยการศึกษาไปแล้วก็ตาม

๔. จากการวิจัยพบว่าสาเหตุที่ทำให้เด็กก่อการวิวาทในเมื่อมีการแข่งขันกีฬานั้น เนื่องมาจากความไม่เข้าใจในเรื่องการเล่น กฎ กติกา และการตัดสินของกีฬาประเภทนั้น ๆ กองเชียร์และผู้ตัดสินก็เป็นต้นเหตุอันหนึ่งที่ทำให้เกิดการวิวาท จึงขอเสนอแนะว่าก่อนออกไปทำการแข่งขัน ครูควรจะได้อบรมให้เด็กทราบถึงวิธีการเล่น กฎ กติกา และการตัดสินกีฬาประเภทนั้น ๆ ชี้แจงให้ทราบถึงมารยาทในการดูกีฬา ครูใหญ่ควรจะให้ความร่วมมือโดยการจัดครูควบคุมนักเรียนไปเป็นกลุ่ม ๆ หรืออาจจะเชิญผู้ปกครองของนักเรียนไปเข้าชมการแข่งขันด้วย ในกรณีที่เกิดการวิวาทครูใหญ่ก็ควรที่จะวางมาตรการ การลงโทษในขั้นรุนแรง และปฏิบัติไปตามมาตรการนั้นอย่างเคร่งครัด

๕. ผู้วิจัยมีความเห็นด้วยกับข้อเสนอแนะของครูใหญ่และครูพลศึกษาที่ว่า ควรจะมีการสอนพลศึกษาในทุกระดับชั้นการศึกษา เพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม ต่อเนื่องกันไป และเพื่อเป็นการบรรลุตามจุดหมายของการศึกษาอย่างครบถ้วน นอกจากนี้การพลศึกษาจะช่วยผ่อนคลายอารมณ์เครียด และส่งเสริมความต้องการของเด็กนักเรียนวัยรุ่นตอนปลายในด้านเสริมสร้างและแก้ไขบุคลิกภาพ ทรวดทรง และในด้านการเป็นที่ยอมรับของสังคม นอกจากนี้ยังส่งเสริมความสามารถของเด็ก ช่วยลดความต้อยในด้านอื่น ๆ จึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะให้มีการสอนพลศึกษาในทุกระดับการศึกษา

๖. ครูพลศึกษาควรจะได้จัดห้องสันทนาการขึ้นไว้ให้เด็กได้เข้ามาใช้เวลาให้เป็นประโยชน์จากการเล่นเกมต่าง ๆ ซึ่งเป็นการฝึกความสามารถทางสมองและทางกาย

๗. ในปัญหาที่ครูใหญ่เป็นผู้กำหนดวิชาที่จะสอนไว้ในหลักสูตรของโรงเรียนแล้วนั้น ผู้วิจัยขอเสนอแนะต่อคณะผู้จัดทำหลักสูตรควรจะได้แก้ไขปรับปรุงประมวลการสอนในวิชาพลศึกษา ซึ่งไม่ได้กำหนดลงไปแน่นอนว่าในชั้นใดควรจะสอนกิจกรรมอะไรบ้าง ประมวลการสอนวิชาพลศึกษาควรที่จะกำหนดกิจกรรมบังคับในแต่ละชั้นเอาไว้ โดยกำหนดว่าในกิจกรรมแต่ละประเภทนั้น ควรจะสอนอะไรบ้าง นอกจากนี้ควรกำหนดกิจกรรมเลือกเอาไว้ด้วย เมื่อครูพลศึกษาไม่สามารถจะสอนกิจกรรมบังคับในชั้นใดชั้นหนึ่งตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ ก็อาจจะเลือกกิจกรรมอื่น ๆ สอนแทนกันได้

๓. ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนและสถานที่

จากการวิจัยความคิดเห็นของครูพลศึกษาและครูใหญ่ สามารถจะสรุปปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนและสถานที่ได้ดังต่อไปนี้

๑. โรงเรียนส่วนมากมีอุปกรณ์ไม่เพียงพอ อุปกรณ์ที่มีอยู่ชำรุด ขาดเจ้าหน้าที่ดูแลอุปกรณ์และขาดสถานที่เก็บอุปกรณ์

๒. สถานที่ใช้ในการเล่นกิจกรรมพลศึกษายังไม่พอเพียง โรงเรียนต่างๆ ยังไม่มีห้องสันทนาการ และห้องสำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว

๓. ไม่มีงบประมาณสำหรับจัดหาอุปกรณ์และใช้จ่ายเกี่ยวกับการสอนพลศึกษา

จากปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และสถานที่ในการสอนพลศึกษา ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผล และขอเสนอแนะดังต่อไปนี้

จากการค้นคว้าวิจัยที่ได้มาแสดงให้เห็นว่าจำนวนอุปกรณ์ในโรงเรียนส่วนมากยังไม่เพียงพอ โรงเรียนแต่ละแห่งจะมีลูกฟุตบอลเฉลี่ยแล้วประมาณ ๓ ลูก ซึ่งยังนับว่าน้อยมากเมื่อเทียบกับ "อัตราส่วนของอุปกรณ์ในโรงเรียนในสหรัฐอเมริกาที่มีนักเรียนประมาณ

๕๐๐ คนนั้นควรมีลูกฟุตบอลอย่างน้อย ๔ ลูก บาสเกตบอล ๑๒ ลูก และวอลเลย์บอล ๕ ลูก"

อุปกรณ์ชำรุดและหายไ้กระจายหากขาดการเก็บดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพที่ใช้ได้และปลอดภัย ในโรงเรียนส่วนมากยังไม่มีสถานที่เก็บอุปกรณ์ และยังไม่มีเจ้าหน้าที่ที่จะคอยดูแลซ่อมแซมอุปกรณ์ โรงเรียนส่วนมากครูพลศึกษาจะเป็นผู้คอยตรวจตราดูแลอุปกรณ์เอง ครูพลศึกษามีชั่วโมงสอนมากอยู่แล้วจึงไม่มีเวลาพอจะคอยตรวจสภาพของอุปกรณ์และซ่อมแซมให้ใช้ได้ ซึ่งเป็นงานที่ต้องใช้ความสามารถและเวลาในการดูแลรักษา

สถานที่ที่จะใช้สอนกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนบางแห่งไม่เพียงพอ และไม่สามารถจะหาทางขยายสถานที่ได้ เพราะอยู่ติดกับบ้านเรือนประชาชน อยู่ติดกับอาณาเขตบริเวณวัด หรือริมแม่น้ำลำคลองบ้าง แต่ก็ไม่เป็นอุปสรรคสำคัญในการสอนพลศึกษา เพราะอาจจะให้ห้องเรียนที่ว่าง หรือบริเวณวัด หรือบริเวณที่ว่างฝึกกิจกรรมแทนก็ได้ที่จะต้องใช้สถานที่กว้าง ๆ ได้

ครูพลศึกษาส่วนมากให้ข้อเท็จจริงว่าไม่มียงบประมาณจัดซื้ออุปกรณ์และใช้เป็นการใช้จ่ายเกี่ยวกับกิจกรรมพลศึกษา ซึ่งผู้วิจัยมีข้อคิดเห็นว่าอาจจะเกิดจากการที่ครูใหญ่และคณะครูยังไม่เคยเห็นผลงานของครูพลศึกษาในด้านการจัดกิจกรรมทางพลศึกษา และครูพลศึกษาก็คงจะยังไม่มีความสามารถเพียงพอ ในการชักจูงให้คณะครูและครูใหญ่ได้เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา และหันมาให้ความสนใจสนับสนุนต่อการสอนพลศึกษามากขึ้น

ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับอุปกรณ์และสถานที่

๑. ฝ่ายบริหาร การศึกษาควรจะได้พิจารณาอัตราส่วนระหว่างจำนวนอุปกรณ์ และจำนวนนักเรียนว่ามีอัตราส่วนที่พอเหมาะกันหรือไม่ เพราะอุปกรณ์การสอนในวิชาพลศึกษานั้นจะต้องมีให้พอกับจำนวนนักเรียน เพื่อที่นักเรียนจะได้รับประโยชน์ทางการเรียนพลศึกษาได้โดยทั่วถึงกัน ผู้บริหารควรจัดสรรเงินงบประมาณจำนวนหนึ่งสำหรับจัดหาอุปกรณ์ และสำหรับครูพลศึกษาจะได้นำไปเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ให้นักเรียนได้ประโยชน์จากการพลศึกษามากที่สุด

๒. ในกรณีที่โรงเรียนไม่มีอุปกรณ์เพียงพอ ครูพลศึกษาควรจะใช้วัสดุอื่น ๆ ที่มีราคาถูก หรือที่พอจะหามาได้ใช้แทนอุปกรณ์ ครูอาจจะให้นักเรียนช่วยกันจัดหาอุปกรณ์ง่าย ๆ ขึ้นมาใช้ ถ้านักเรียนคนใดมีอุปกรณ์ส่วนตัวก็นำมาใช้ในขณะที่มีการสอนกิจกรรมได้ การจัดกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ ขึ้นเพื่อหารายได้ โดยขอความร่วมมือจากคณะครูและครูใหญ่ ตลอดจนบรรดาผู้ปกครองและองค์กรสมาคมต่าง ๆ ก็อาจจะ เป็นวิธีที่จะสามารถจัดหาอุปกรณ์มาเพิ่มเติมได้อีกวิธีหนึ่ง

๓. ก่อนที่จะนำอุปกรณ์ออกใช้ ครูควรจะต้องตรวจสอบว่าอุปกรณ์ในสภาพที่ใช้งานได้และปลอดภัยหรือไม่ ในขณะที่ทำการสอนก็ควรจะอบรมให้เด็กนักเรียนรู้จักวิธีใช้และการดูแลรักษาอุปกรณ์ด้วย เมื่อจบการสอนในแต่ละชั้นครูควรให้นักเรียนช่วยกันสำรวจตรวจสอบ อุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย อุปกรณ์ใดที่ชำรุดต้องเก็บไปซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยเสียก่อนเสมอ วิธีการเหล่านี้อาจจะช่วยแก้ไขในเรื่องอุปกรณ์หายได้

๔. ครูพลศึกษาควรจะต้องจัดหาห้องสำหรับเก็บอุปกรณ์การสอนพลศึกษา และขอเจ้าหน้าที่หรือภารโรงคอยควบคุมดูแล ซ่อมแซมอุปกรณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะ เจ้าหน้าที่และครูพลศึกษาจะต้องร่วมมือกันวางระเบียบในการยืมอุปกรณ์อย่างรัดกุม และจัดเก็บอุปกรณ์ให้เป็นหมวดหมู่เพื่อสะดวกในการใช้และการดูแลรักษา

๕. ในกรณีที่มีโรงเรียนหรือนิเทศน์เยาวชนอยู่ใกล้เคียงกัน ครูพลศึกษาอาจจะติดต่อขอเช่าเด็กไปใช้สถานที่ของศูนย์เยาวชนและของโรงเรียนใกล้เคียง โดยอาจจะขอยืมอุปกรณ์หรือแลกเปลี่ยนอุปกรณ์ที่โรงเรียนมีอยู่

๔. ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารที่มีต่อการพลศึกษา

จากการวิจัยข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของครูใหญ่เกี่ยวกับการพลศึกษานั้น พอจะสรุปปัญหาในด้านเกี่ยวกับผู้บริหาร ได้ดังนี้คือ

๑. ครูใหญ่ส่วนมากไม่เข้าใจในความสำคัญของการพลศึกษา
๒. ความคิดเห็นของครูใหญ่ส่วนมากแสดงว่ายังไม่พอใจในคุณสมบัติของครูพลศึกษาที่มีอยู่ในปัจจุบัน

๓. ครูใหญ่ไม่ค่อยได้ทราบผลของการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาคือพอ และมีความเห็นว่าครูพลศึกษายังไม่มีควมรับผิดชอบในหน้าที่ และไม่สามารถจะปกครองและควบคุมเด็กได้

๔. ครูใหญ่มีความเห็นว่าครูพลศึกษาควรจะมีความรู้ความสามารถมากกว่าเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ โดยเฉพาะควรจะมีสามารถในการสนวิชาอื่นในแขนงเกี่ยวกับวิชาพลศึกษาได้ เช่น วิชาสุขศึกษา อนุภาษาศก ปฐมพยาบาล ลูกเสือ เป็นต้น

๕. ครูใหญ่ส่วนมากให้ความเห็นว่าครูพลศึกษายังมีบุคลิกภาพ การวางตัว การพูดจา และการแต่งตัวไม่เหมาะสมที่จะเป็นผู้นำของเด็ก

จากปัญหาที่ได้สรุปไว้ข้างต้นนี้ ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายและข้อเสนอแนะในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาของผู้บริหารการศึกษาที่มีต่อการพลศึกษาดังต่อไปนี้คือ

จากความคิดเห็นของครูใหญ่ แสดงว่าครูใหญ่ส่วนมากมีความเข้าใจจุดมุ่งหมายของการพลศึกษา และประโยชน์ของวิชาพลศึกษาที่มีต่อการศึกษารวมของเด็กเป็นอย่างดี แต่ครูใหญ่ส่วนมากแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวครูพลศึกษาว่าควรจะมีความรู้ความสามารถมากกว่าในปัจจุบันนี้ ไม่จำเป็นว่าครูหญิงหรือชายจะสอนได้ผลกว่ากัน แต่ขึ้นอยู่กับความสามารถในการสอนและการสร้างความสนใจในวิชาพลศึกษาให้แก่เด็ก

ครูใหญ่ส่วนมากมีความเห็นว่าครูพลศึกษาไม่ค่อยรับผิดชอบหน้าที่ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในหลักสูตรวิชาพลศึกษามิได้กำหนดหน้าที่ตายตัวลงไปว่ากิจกรรมอันไหนจะสอนในชั้นอะไรบ้าง แต่ให้ครูพลศึกษาเป็นผู้จัดสอนตามความเหมาะสม ดังนั้นจึงทำให้เกิดปัญหาที่ว่าครูพลศึกษาบางคนก็พยายามหากิจกรรมต่าง ๆ มาสอน จนไม่ได้คำนึงถึงจุดมุ่งหมายและวางแผนการสอนไว้ล่วงหน้า ครูใหญ่และครูพลศึกษาไม่ค่อยจะได้ร่วมประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น ครูใหญ่จึงไม่ทราบว่าครูพลศึกษาได้มีวิธีการจัดการสอนไปอย่างมีระเบียบและได้ผลเพียงใด ครูใหญ่มีความเห็นว่าครูพลศึกษาไม่แสดงความสามารถให้เห็น จึงอาจจะมีสาเหตุมาจากไม่มีความรู้ความสามารถพอ ทำให้เด็กนักเรียนไม่เกรงกลัว ครูพลศึกษาปกครองควบคุมเด็กไม่ได้ วางตัวไม่เหมาะสมคือเป็นเพื่อนกับเด็กมากเกินไป การแต่งกายและบุคลิกภาพต่าง ๆ ยังไม่เหมาะสมกับที่จะเป็นผู้นำของเด็ก ผู้วิจัยมีความเห็นว่าเพราะครูพลศึกษายังมีวิทยุและคุณูณน้อยไป เมื่อต้องสอนโดยการรวมเล่นกับเด็กอย่างใกล้ชิดบ้างเป็นครั้งคราว ทำให้การวางตัวอาจจะไม่เป็นที่น่าเชื่อถือของเด็กได้

ครูใหญ่ส่วนมากให้ความเห็นว่าครูพลศึกษาควรจะสอนวิชาอื่น ๆ ในแขนงเกี่ยวกับวิชาพลศึกษาได้ เช่น สุขศึกษา ปฐมพยาบาล อนุภาษา ดูกเสือ เป็นต้น แต่เท่าที่เป็นอยู่ครูพลศึกษาส่วนมากสอนวิชาเหล่านี้ไม่ได้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าอาจจะเนื่องมาจากครูพลศึกษามีเวลาในการศึกษาวิชาในแขนงพลศึกษาเหล่านี้ไม่เพียงพอ และครูพลศึกษาอาจจะมีความเข้าใจว่าการเป็นครูพลศึกษาก็สอนแต่วิชาพลศึกษาอย่างเดียวเท่านั้น จึงไม่ได้ให้ความสนใจวิชาเหล่านี้อย่างละเอียด มุ่งแต่จะหาความรู้ความชำนาญจากกิจกรรมกีฬาต่าง ๆ มากกว่า

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผู้บริหาร การศึกษา

๑. เพื่อเป็นการปรับปรุงการสอนพลศึกษาให้ดีขึ้น และครูใหญ่จะได้มีโอกาสทราบถึงผลงานและการดำเนินงานด้านการสอนของครูพลศึกษาดีขึ้น ครูใหญ่และครูพลศึกษาควรจะได้มีการพบปะ หรือมีการประชุมกันในระหว่างคณะครู เพื่อจะได้ทราบผลงานและรับฟังปัญหาต่าง ๆ ในการสอนพลศึกษาของครูพลศึกษา ครูใหญ่และครูพลศึกษาควรจะได้มีการวางแผนงานในด้านการสอนและในด้านการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน ครูใหญ่อาจจะขอความร่วมมือจากคณะครู เพื่อจะได้ช่วยให้การสอนพลศึกษาคำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. ครูพลศึกษาควรจะได้จัดการ โครงการสอนเป็นรายปีตามระดับชั้นต่าง ๆ ทำบันทึกการสอนอย่างละเอียดโดยกำหนดกิจกรรมและวิธีสอนเป็นรายชั่วโมงประจำภาคการศึกษาของแต่ละชั้นอย่างละเอียด ครูพลศึกษาควรจะได้บันทึกผลการสอนในแต่ละภาคไว้ว่ามีปัญหาอะไรบ้าง เด็กได้รับประโยชน์ตามความมุ่งหมายเพียงใด เพื่อที่ครูใหญ่จะได้สามารถตรวจสอบและทราบถึงวิธีการปฏิบัติงานและผลเกี่ยวกับการดำเนินการสอนวิชาพลศึกษา นอกจากนี้ครูพลศึกษาควรจะได้เสนอความคิดริเริ่มจัดกิจกรรมต่าง ๆ ขึ้นในโรงเรียน และแสดงให้เห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากการจัดกิจกรรมนั้น ๆ โดยขอความร่วมมือและข้อเสนอแนะจากครูใหญ่และคณะครูในโรงเรียนในการจัดกิจกรรมนั้น ๆ ด้วย

๓. ปัญหาในเรื่องคุณสมบัติและบุคลลิกภาพที่เหมาะสมของครูพลศึกษา ผู้วิจัยเห็นว่าควรจะเป็นหน้าที่ของสถาบันที่ผลิตครูพลศึกษาจะได้จัดการอบรมเน้นให้เห็นความสำคัญของบุคลลิกภาพ

การวางตัว ความรับผิดชอบเอาใจใส่ต่อหน้าที่ การทำงานด้วยใจรัก และความเชื่อมั่นในตัวเอง ในการสอนวิชาพลศึกษา ความสามารถในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในการสอนให้สอดคล้องกับ สถานภาพมากกว่าที่จะพยายามสอนให้ผู้ที่จบการศึกษาออกมาเป็นนักกีฬาที่เก่ง เพราะผู้ที่จบออกมาส่วนมากจะทำงานเป็นครูสอนพลศึกษา มีส่วนน้อยเท่านั้นที่ออกไปเป็นนักกีฬาอาชีพ

๕. เกี่ยวกับเพศและประสิทธิภาพการสอนของครูพลศึกษา

สรุปผลของการศึกษาค้นคว้า จะเห็นว่าครูชายและครูหญิงให้ความสำคัญแก่ปัญหาต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน ปัญหาที่ครูชายและหญิงแสดงความคิดเห็นแตกต่างกันได้แก่ความคิดเห็นเกี่ยวกับประเภทกีฬาที่ต้องการได้รับการอบรม ครูชายแสดงความเห็นเป็นส่วนมากกว่าต้องการได้รับการอบรมในเรื่องการฝึกนักกีฬา ในขณะที่ครูหญิงแสดงว่าต้องการได้รับการอบรมวิชาว่ายน้ำ ครูชายเคยเป็นนักกีฬาฟุตบอลมากที่สุด ในขณะที่ครูหญิงเคยเป็นนักกีฬาวอลเลย์บอลมากที่สุด

ครูที่มีประสิทธิภาพน้อยและครูที่มีประสิทธิภาพมาก ต่างก็ให้ความสำคัญของปัญหา คล้ายคลึงกัน จะมีแตกต่างกันในเรื่องเกี่ยวกับการเลือกประเภทกีฬาที่จัดสอนแก่เด็ก ครูที่มีประสิทธิภาพน้อยเลือกประเภทของกีฬาตามความต้องการของเด็ก ครูที่มีประสิทธิภาพมากเลือกสอนตามอุปกรณ์ที่มีอยู่ ครูที่มีประสิทธิภาพน้อยมีความเห็นว่ากิจกรรมเข้าจังหวะเป็นกิจกรรมที่เด็กสนใจ ในขณะที่เกี่ยวกับที่ครูที่มีประสิทธิภาพมากยังเห็นว่ากายบริหาร เป็นกิจกรรมที่เด็กสนใจ

จากข้อเท็จจริงที่ได้มานี้ ขอดูอภิปรายว่าปัญหาต่าง ๆ ในเรื่องการสอนพลศึกษา ปัญหาเรื่องอุปกรณ์ ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้บริหรานั้น ครูเพศชายและเพศหญิงต่างก็ได้ประสบปัญหาต่าง ๆ เหมือน ๆ กัน ยกเว้นการเลือกประเภทกีฬา ครูหญิงจะเลือกกีฬาที่เหมาะสมสำหรับเพศหญิง ครูชายก็เลือกกีฬาที่เหมาะสมกับเพศชาย ทั้งในด้านการจัดสอนแก่เด็กและด้านความประสงค์ที่จะได้รับการอบรม

ครูที่มีประสิทธิภาพมาก เลือกสอนกีฬาที่อุปกรณ์มีอยู่ ส่วนครูที่มีประสิทธิภาพน้อยสอนตามความต้องการของเด็ก ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นเพราะครูที่มีประสิทธิภาพการสอนมานานกว่า จึงไม่ได้ถือเอาความต้องการของเด็กเป็นสำคัญ มีอุปกรณ์สิ่งใดสอนตามอุปกรณ์นั้น ส่วนครู

ที่มีประสิทธิภาพน้อยยังมีความคิดที่รับมาจากการศึกษาการสอนควรให้เป็นไปตามความต้องการของเด็ก ส่วนมากจึงยึดหลักข้อนี้มาใช้ในการสอน ครูที่มีประสิทธิภาพก็ยังเห็นว่ากายบริหารเป็นสิ่งที่เด็กสนใจ แต่ครูที่มีประสิทธิภาพน้อยยังเห็นว่าเด็กสนใจในกิจกรรมเข้าจังหวะ

ในปัญหาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเหตุผลที่ครูพลศึกษาเข้าศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษานั้น ครูชายส่วนมากตอบว่าเพื่อต้องการยึดอาชีพครูพลศึกษาต่อไป ส่วนครูหญิงส่วนมากตอบว่าเพราะต้องการจะเรียนให้ได้ดีเพื่อไปหาการศึกษาต่อ และเพราะอยากเป็นนักกีฬาที่เก่งมีชื่อเสียง ครูชายแสดงความคิดเห็นที่เป็นความจริงในหลักปฏิบัติ คือเมื่อเรียนวิชาพลศึกษาก็ควรจะมีจุดมุ่งหมายที่จะออกไปเป็นครูพลศึกษา แต่สำหรับความคิดเห็นของครูหญิงยังเป็นไปในทางองคิณ คือต้องการไปศึกษาต่อและต้องการมีชื่อเสียงเป็นนักกีฬาเก่ง

ขอแนะนำสำหรับการค้นคว้าต่อไป

๑. ควรจะได้มีการศึกษาปัญหาการสอนพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนครและธนบุรีที่ได้กระทำมาแล้วเปรียบเทียบกับภาคอื่น ๆ อีกต่อไป เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการศึกษาให้ดีขึ้น
๒. ควรจะได้มีการศึกษาปัญหาเรื่องนี้อีกโดยใช้กลุ่มตัวอย่างอื่น กล่าวคือกลุ่มครูพลศึกษาที่มีวุฒิระดับปริญญาตรีทางวิชาพลศึกษา เพื่อที่จะได้ทราบว่าปัญหาแตกต่างหรือคล้ายคลึงกับครูพลศึกษาที่มีวุฒิต่ำกว่าระดับปริญญาตรีหรือไม่
๓. ควรจะได้มีการศึกษาความแตกต่างระหว่างครูพลศึกษาเพศชายและหญิงให้เห็นเด่นชัดในแง่ประสิทธิภาพของการสอน เช่น ศึกษาความแตกต่างในเรื่องประสิทธิภาพของการสอนวิชาพลศึกษาของครูชายในโรงเรียนชายกับในโรงเรียนหญิง และของครูหญิงที่สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนหญิงกับโรงเรียนชาย

บรรณานุกรม

- กัลยา บุญญเกียรติ "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนรัฐบาล ที่มีต่อวิชาพลศึกษา" วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๘, ๔๘ หน้า.
- คณะนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ผลของการสัมมนาเกี่ยวกับปัญหา สาเหตุ ประสิทธิภาพ และข้อเสนอแนะในการฝึกสอนของคณะนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๑๑, ๒๕๑๑, ๔๘ หน้า (โรเนียว)
- ทองมาก หงษ์ประภัสร์ การจัดโรงเรียนมัธยมให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กวัยรุ่น วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต, คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๐, ๑๐๒ หน้า.
- ธนิต คงมนต์ ประวัติพลศึกษา เจริญผลการพิมพ์, ๒๕๐๓.
- บัณฑิต แพนล้นฟ้า การพลศึกษาในโรงเรียนมัธยม รายงานของนิสิตชั้น JB8 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, ๒๕๑๒, ๒๐ หน้า. (โรเนียว)
- พลศึกษา, กรม กระทรวงศึกษาธิการ คู่มือการสอนพลศึกษาชั้นมัธยม, พระนคร, ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๐๕, ๒๑๗ หน้า.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ "การพลศึกษาในโรงเรียน" วารสารสุขศึกษา พลศึกษา สันทนาการ ปีที่ ๑ เล่มที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๘, ๗๓ หน้า.
- สำรวจ ไชยวงศ์ "แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมพลศึกษา" วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ, กรกฎาคม ๒๕๐๘, ๗๒ หน้า.
- แสงศิริ ไร่ปลั่ง และคนอื่น ๆ ประวัติการพลศึกษาในประเทศไทย รายงานของนิสิตชั้น JB8 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, ๒๕๑๒, ๒๘ หน้า. (โรเนียว)
- อรุณ เย็นฤติ การพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมปัจจุบันในเขตเทศบาลนครกรุงเทพ วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต, คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๒, ๖๕ หน้า.

- Bartholome, C. C., "Teacher Training for Physical Education," ICHPER 7th International Congress, Washington, D.C., ICHPER, 1965, 124 pp.
- Bedelle, Fred, Jr., "Identification and Analysis of Selected Administrative Problems Confronting Public School Physical Education Directors," Dissertation Abstracts, Vol. 13, No. , 1962
- Brownell, Clifford Lee, Louis, Elman, and others, The Administration of Health Education and Physical Education, Philadelphia, W.B. Saunders Company, 1958.
- Gonella, Adolph Floyd, "An Examination of Physical Education Program," Dissertation Abstracts, Vol. 29, No. 4, 1968.
- Good, Carter V., Dictionary of Education, 2nd ed., New York, McGraw-Hill Book Company, Inc., 1957.
- ICHPER, ICHPER Questionnaire Report Part I: Physical Education and Games in the Curriculum, Washington, D.C., ICHPER, 1963.
- Larson, Leonard L., Problems in Health, Physical Education and Recreation Education, Englewood Cliffs, Prentice-Hall, Inc., 1956.
- Myrle, James J., and Webb M. Ida, "Why Girls 'Sit Out' During Physical Education Lesson: An Investigation Physical Education", Vol. 57, No. 172, November, 1965.
- The National Conference on Physical Education for Children of Elementary School Age and the Athletic Institute, A Report of the National Conference on Physical Education for Children of Elementary School Age, Washington, D.C., The Athletic Institute, 1951.
- Vernier, Elmon L., Current Administrative Problems, Washington, D.C., AAHPER, 1960.

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน

เนื่องด้วยข้าพเจ้ากำลังจัดทำปฏิญานิพนธ์เรื่อง "การสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ รัชพลเดช เป็นประธานกรรมการ ร่วมด้วย ดร.จรรยา สุวรรณทัต และ อาจารย์สำรवल รัตนจารย์ ซึ่งผลของการวิจัยครั้งนี้จะมีประโยชน์แก่การศึกษา โปรดช่วยตอบแบบสอบถามนี้ให้แก่ข้าพเจ้าด้วย เพราะปฏิญานิพนธ์เรื่องนี้จะสำเร็จลงไปด้วยดีไม่ได้ หากมิได้รับความร่วมมือจากท่าน ความคิดเห็นและคำตอบของท่าน จะมีคุณค่าต่อการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างมาก

ข้าพเจ้าหวังว่าท่านคงจะกรุณาตอบแบบสอบถามโดยละเอียดถี่ถ้วน ตรงกับความ เป็นจริงและความคิดเห็นของท่าน แบบสอบถามที่ตอบมาจะได้รักษาเป็นความลับ คำตอบและ ข้อคิดเห็นของท่านเท่านั้นที่จะนำมาใช้ในการวิจัย พร้อมกันนี้ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง ในการสละเวลาให้ความร่วมมือ

ขอแสดงความนับถือ

(นางเป็ลลิ่งศรี เทพคุณธร)

นิสิตปริญญาโท วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

แบบสอบถามสำหรับครูพลศึกษา

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ข้างหน้าหัวข้อที่ท่านเลือกตอบ อาจจะมากกว่า ๑ ข้อก็ได้ และในหัวข้อที่มีเส้นประ ให้ท่านเขียนคำตอบที่ท่านต้องการจะตอบเพิ่มเติมจากข้อความที่เขียนไว้ในหัวข้อนั้น ๆ

ขอให้ท่านพิจารณาคำตอบ และตอบลงตามประสิทธิภาพที่ท่านได้คิดและพบมาจริง ๆ แบบสอบถามนี้จะ เป็นประโยชน์ต่อตัวท่านและที่เกี่ยวข้องในค่านพลศึกษา เพื่อที่จะได้เป็นแนวทางในการปรับปรุงเกี่ยวกับการสอนวิชาพลศึกษาต่อไป

ชื่อโรงเรียนที่ท่านการสอน

ประเภทโรงเรียน

☐ สหศึกษา

☐ หญิงล้วน

☐ ชายล้วน

เพศของครูพลศึกษา

☐ หญิง

☒ ชาย

วุฒิการศึกษา

เวลาที่ได้ทำการสอน ปี

นอกจากวิชาพลศึกษาจะต้องสอนวิชาอะไรอีกบ้าง

จำนวนชั่วโมงที่ท่านการสอนใน ๑ อาทิตย์

วิชาพลศึกษา ชั่วโมง

วิชาอื่น ๆ ชั่วโมง

จำนวนครูพลศึกษาในโรงเรียนนี้ คน

จำนวนนักเรียนที่ท่านการสอนในแต่ละปี คน

จำนวนนักเรียนที่ท่านทำการสอนทั้งหมด คน

๑. สาเหตุที่ทำให้ท่านเข้าศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา

- ☐ ก. เข้าสอบที่อื่นไม่ได้
- ☐ ข. ต้องการเรียนให้ได้ดีเพื่อไปศึกษาต่อในสถานี่อื่นต่อไป
- ☐ ค. ผู้ปกครองต้องการให้เข้าเรียน เพราะเรียนเพียง ๒ ปีก็สามารถทำงานได้
- ☐ ง. ชอบกีฬาอยากมีชื่อเสียง เป็นนักกีฬาที่เก่ง
- ☐ จ. มีความสามารถทางกีฬาพอสมควร และต้องการจะบิ่คอาชีพครูสอนพลศึกษา
- ด.

๒. ความตั้งใจของท่านเมื่อจบการศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาแล้ว

- ก. สอบเข้าครูศาสตร์ เกษตรศาสตร์ ประสานมิตร เพื่อเพิ่มวุฒิ
- ข. นำวิชาที่เรียนมาไปใช้สอนแก่นักเรียน
- ค. ออกทำงานในองค์กรต่าง ๆ เช่น ตำรวจ ทหาร ธนาคาร
- ง.
- จ.
- ด.

๓. ในขณะที่ศึกษาในวิชาพลศึกษา เมื่อเรียนจบและได้ทำงานแล้ว ท่านคิดว่าวิชาใดที่ท่าน
ไม่ได้ใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพเลย

- ก.
- ข.
- ค.
- ง.

๔. กีฬาใดที่ท่านนำมาใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพได้มาก

- ก.
- ข.
- ค.
- ง.

๕. กีฬาชนิดใดบ้างที่ท่านยังไม่เข้าใจ ทั้งในเรื่องการเล่น กฎ กติกา และการตัดสินกีฬา

ก.

ข.

ค.

๖. ท่านเคยไปสอบเข้าศึกษาต่อบ้างหรือไม่ ที่ไหนบ้าง และกี่ครั้งแล้ว

☐ ก. ครุศาสตร์ จำนวน ครั้ง ☐ ได้ ☐ ไม่ได้

☐ ข. ประสานมิตร จำนวน ครั้ง ☐ ได้ ☐ ไม่ได้

☐ ค. เกษตรศาสตร์ จำนวน ครั้ง ☐ ได้ ☐ ไม่ได้

☐ ง. อื่น ๆ

๗. เมื่อออกมาทำงานแล้ว ท่านได้เข้าอบรมในวิชาพลศึกษาด้านใดบ้าง

☐ ก. อบรมกรีฑา

☐ ข. อบรมว่ายน้ำ

☐ ค. อบรมฟุตบอล

☐ ง. อบรมผู้ตัดสิน

จ.

ฉ.

ช.

๘. ถ้าเคยไปรับการอบรมแล้วโดยสายอะไร

☐ ก.

☐ ข.

☐ ค.

☐ ง.

๙. ท่านต้องการจะรับการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับอะไรบ้าง

☐ ก.

☐ ข.

☐ ค.

☐ ง.

๑๐. ท่านเคยจัดกิจกรรมอะไรบ้าง

- ☐ ก. จัดแข่งขันกีฬาสัมพันธ์ระหว่างครู
- ☐ ข. จัดการแข่งขันกีฬานักเรียนภายใน
- ☐ ค. พานักเรียนไปแข่งขันกีฬารายนอก
- ☐ ง. ร่วมมือในการจัดแข่งขันกีฬาเขต
- ☐ จ. จัดชุมนุมกีฬาในโรงเรียน

ข.

ข.

๑๑. กิจกรรมอันใดที่ท่านจัดได้ผลดี และได้รับความร่วมมือด้วยดี

ก.

ข.

ค.

ง.

จ.

ฉ.

๑๒. ท่านเคยเป็นผู้ตัดสินกีฬานักเรียนใดบ้าง

ก.

ข.

ค.

ง.

จ.

๑๓. ท่านเคยเข้าแข่งขันหรือเป็นนักกีฬานักเรียนใดบ้าง

ก.

ข.

ค.

ง.

จ.

๑๔. ท่านสอนกีฬาแก่นักเรียนโดยเลือกกีฬาประเภทที่

- ☐ ก. ครูใหญ่จัดไว้ให้สอน
- ☐ ข. สอนตามความต้องการของเด็ก
- ☐ ค. สอนเฉพาะกีฬาที่จะส่งเด็กเข้าแข่งขัน
- ☐ ง. สอนตามอุปกรณ์ที่มีอยู่

จ.

ฉ.

ช.

๑๕. กีฬาที่นักเรียนสนใจมากน้อยตามลำดับ

(นักเรียนหญิง)

(นักเรียนชาย)

ก.

ข.

ค.

ง.

จ.

ฉ.

๑๖. ท่านเห็นว่าควรจะมีการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายด้วยหรือไม่
เพราะเหตุใด

ก.

ข.

ค.

ง.

จ.

ฉ.

๑๗. ท่านเคยถูกกีฬาที่แปลก ๆ ใหม่ มาสอนเด็ก และเด็กเกิดความสนใจ อะไรบ้าง

- ก.
- ข.
- ค.
- ง.

๑๘. ในการสอนพลศึกษาแก่เด็ก ท่านมีความมุ่งหมายอย่างไร

- ☐ ก. ให้เด็กมีความเจริญเติบโตทางร่างกายและจิตใจ
- ☐ ข. ต้องการให้เด็กเล่นกีฬาเก่ง เพื่อจะได้รางวัลชนะเลิศโรงเรียน
- ☐ ค. ต้องการให้โรงเรียนมีชื่อเสียงทางด้านการกีฬา
- ☐ ง. ต้องการให้เด็กเป็นผู้มีน้ำใจอดทน ไม่เห็นการชนะกีฬาเป็นสิ่งสำคัญ

- จ.
- ฉ.
- ช.
- ซ.

๑๙. ความมุ่งหมายในการสอนพลศึกษาแก่เด็กที่ท่านเลือกในข้อ ๑๘ นั้น ท่านมีเหตุผลอย่างไร

- ก.
- ข.
- ค.
- ง.
- จ.
- ฉ.

๒๐. ในการทดสอบนักเรียน ท่านทดสอบโดยมีความมุ่งหมาย

- ☐ ก. ว่าเด็กมีความสามารถทางกายเพิ่มขึ้นจากเมื่อเริ่มเรียน
- ☐ ข. ว่าเด็กชอบเล่นกีฬาที่สอนได้เก่งมากน้อยเพียงไร
- ☐ ค. ให้คะแนนส่วนหนึ่งจากการสอบข้อเขียนเกี่ยวกับกฎ กติกา เป็นสำคัญ

- ง.
- จ.

๒๑./ สถานที่ไหนที่สอนกีฬาให้โรงเรียนของท่านมี

- ☐ ก. สนามหญ้า
- ☐ ข. สนามบาสเกตบอล
- ☐ ค. สระว่ายน้ำ
- ☐ ง. ลานซีเมนต์, ถนนในโรงเรียน

จ.

ฉ.

ช.

ซ.

๒๒. ในโรงเรียนมีสถานที่ต่อไปนี้หรือไม่

- ☐ ก. ห้องพยาบาล
- ☐ ข. ห้องสหนาการ
- ☐ ค. ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวของนักเรียน
- ☐ ง. ห้องเก็บอุปกรณ์

๒๓./ อุปกรณ์ที่สามารถใช้สอนได้มีอะไรบ้าง และจำนวนเท่าไร

ก. จำนวน

ข. จำนวน

ค. จำนวน

ง. จำนวน

จ. จำนวน

๒๔. ท่านมีวิธีดูแลอุปกรณ์อย่างไร

- ☐ ก. ควบคุมดูแลเอง
- ☐ ข. มีคนประจำหรือภารโรงดูแลแทน
- ☐ ค. มีการเซ็นชื่อยืมไปใช้ และนำส่งให้เรียบร้อย
- ☐ ง. ให้เด็กแต่ละกลุ่มรับผิดชอบ
- ☐ จ. ครูผู้สอนเป็นผู้นำเอาไป และรับผิดชอบเอง

ฉ.

ช.

๒๕. ท่านมีวิธีจัดหาอุปกรณ์เพิ่มเติมอย่างไร

- ☐ ก.
- ☐ ข.
- ☐ ค.
- ☐ ง.

๒๖. ในชั่วโมงสอนท่านจัดการสอนโดย

- ☐ ก. แบ่งเด็กออกเป็นสี่ เป็นกลุ่ม
- ☐ ข. ให้เด็กแต่งชุดฝึกพลศึกษาโดยเฉพาะ
- ☐ ค. ควบคุมเด็กอยู่ห่าง ๆ
- ☐ ง. ควบลงเล่นรวมตัวกับเด็ก
- จ.
- ฉ.
- ช.
- ซ.

๒๗. ท่านมีวิธีป้องกันอุบัติเหตุอย่างไร

- ☐ ก. ตรวจดูสนามเล่นให้ปราศจากสิ่งที่จะเป็นอันตรายก่อนทำการสอน
- ☐ ข. อบรมและสาธิตการเล่นที่ถูกต้อง และชี้ถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้
- ค.
- ง.
- จ.
- ฉ.
- ช.
- ซ.

๒๘. ท่านเห็นว่าวิชาสวัสดิศึกษานั้น ควรจะเน้นในเรื่องเกี่ยวกับอะไรที่สามารถจะนำมาใช้ประโยชน์ได้ เมื่อออกมาเป็นครูพลศึกษา

- ก.
- ข.
- ค.
- ง.
- จ.

๒๙. ท่านคิดว่าเด็กนักเรียนและบุคคลภายนอก มีความเข้าใจในเรื่องพลศึกษาอย่างไร

- ☐ ก. การพลศึกษาคือการกีฬาที่ไปแข่งขันเพื่อเอาชัย
- ☐ ข. การพลศึกษาคือการบริหารร่างกาย
- ☐ ค. การพลศึกษามีไว้เฉพาะคนแข็งแรง
- ☐ ง. ผู้ที่ชอบเรียนพลศึกษามากเป็นผู้มีปัญญาดี
- จ.

๓๐. ท่านคิดว่าอะไร เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดการวิวาทร้ายร่างกายกันเมื่อมีการแข่งขัน

- ก.
- ข.
- ค.
- ง.
- จ.

๓๑. นักเรียนของโรงเรียนประเภทใด, ชั้นใด, เพศใด ที่ชอบก่อการวิวาท

- ก.
- ข.
- ค.
- ง.

๓๒. ท่านคิดว่าบุคคลที่มีส่วนทำให้เกิดการวิวาทในการแข่งขันกีฬาได้แก่

- ก.
 ข.
 ค.
 ง.

๓๓. ในฐานะที่ท่านเป็นครูพลศึกษา ท่านคิดว่าควรแก้ไขในเหตุวิวาทในการแข่งขันกีฬา
 อย่างไร

- ก.
 ข.
 ค.
 ง.
 จ.
 ฉ.

โปรดเขียนเครื่องหมาย ☒ ถ้าหน้าหัวข้อที่เป็นปัญหาที่ท่านเคยพบในการสอนของท่าน
 และเขียนวิธีการที่ท่านได้พยายามทำการแก้ไขปัญหานั้น ๆ ลงไป ตลอดจนผลที่ได้จากการแก้ปัญห
 ของท่าน ถ้าเป็นปัญหาที่ท่านไม่สามารถจะแก้ไข หรือมีอุปสรรคอันใดที่ทำให้ท่านไม่ได้แก้ไขปัญหานั้น ๆ
 ก็กรุณาเขียนลงไปด้วย

ปัญหา	การแก้ไขที่ได้ทำไป	ผลที่ได้จากการแก้ไข
☐ ๑. เด็กเข้ามาเรียนช้าเพราะ		
ก. ครูที่สอนปล่อยช้า		
ข. เด็กไปรับประทานอาหารเช้า		
ค. เด็กพยายามถ่วงเวลาเรียน		
ง. เสียเวลาเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว		
จ.		

ปัญหา	การแก้ไขที่ได้ทำไป	ผลที่ได้จากการแก้ไข
☐ ๒. มีเด็กบางคนที่ไม่สามารถเล่นกับเพื่อน ๆ ได้		
☐ ๓. เด็กหญิงและเด็กชายไม่ยอมเล่นรวมกัน		
☐ ๔. เด็กเอาอุปกรณ์ของตนมาเล่นในชั่วโมงที่สอนพลศึกษา แต่ไม่ได้สอนเกี่ยวกับอุปกรณ์		
☐ ๕. ไม่มีสนามและสถานที่พอเล่น		

ปัญหา	การแก้ไขที่ได้ทำไป	ผลที่ได้จากการแก้ไข
☐ ๖. เก็บขอบดวงภูมิภายนอกเหนือไปจากวิธีที่สอนขณะทำการสอน		
☐ ๗. อุปกรณ์ที่ใช้สอนไม่เพียงพอ		
☐ ๘. เวลาเล่นใช้เสียงดังไม่ได้เพราะรบกวนชั้นที่กำลังเรียนอยู่		

ปัญหา	การแก้ไขที่ได้ทำไป	ผลที่ได้จากการแก้ไข
☐ ๕. อุปกรณ์หาย		
☐ ๑๐. อุปกรณ์ชำรุด		
☐ ๑๑. งบประมาณที่ได้ในการซื้ออุปกรณ์ มีจำนวนน้อย		

ปัญหา	การแก้ไขที่ได้ทำไป	ผลที่ได้จากการแก้ไข
☐ ๑๒. นักเรียนชอบก่อการวิวาทกันในเวลา มีการแข่งขันภายในโรงเรียน		
☐ ๑๓. นักเรียนชอบไปก่อการวิวาทใน เวลาแข่งขันนอกสถานที่		
☐ ๑๔. นักเรียนเห็นความมีชัยชนะและรางวัล เป็นสิ่งสำคัญในการแข่งขันกีฬา		

ปัญหา	การแก้ไขที่ได้ทำไป	ผลที่ได้จากการแก้ไข
☐ ๑๕. นักกีฬาไม่สนใจเข้าเรียนในชั่วโมงพลศึกษา		
☐ ๑๖. เด็กนักเรียนไม่ยอมเล่นกลางแจ้ง		
๑๗. นักเรียนหญิงไม่ค่อยอยากเล่นกีฬา		

ปัญหา	การแก้ไขที่ได้ทำไป	ผลที่ได้จากการแก้ไข
☐ ๑๘. นักเรียนหญิงอายุไม่ค่อยทำการฝึกกีฬาที่ครูสอน		
☐ ๑๙. คณะครูในโรงเรียนไม่ชอบเด็กเรียนวิชาพลศึกษา เพราะทำให้เด็กเรียนอ่อน		

๒๐. ข้อคิดเห็นและขอเสนอแนะ เกี่ยวกับการสอนพลศึกษาอื่น

ก.

ข.

ค.

ง.

จ.

ฉ.

ช.

แบบสอบถามสำหรับครูใหญ่

ชื่อ โรงเรียน

ชื่อ เพศ ได้ทำงานมาแล้วเป็นเวลา ปี

๑. โรงเรียนของท่านเคยส่งกีฬาอะไร เข้าแข่งขันบ้าง

ก.

ข.

ค.

๒. ท่านมีวิธีการจัดงบประมาณพิเศษแก่กีฬาของโรงเรียนหรือไม่ และอย่างไร

ก.

ข.

ค.

ง.

๓. ท่านมีวิธีจัดงบประมาณเกี่ยวกับการพลศึกษาในโรงเรียนอย่างไร

ก.

ข.

ค.

ง.

๔. ท่านคิดว่าครูพลศึกษาเพศใด เป็นผู้สอนใดที่มีประสิทธิภาพ

๕. สถานที่ที่ใช้ในการสอนพลศึกษาในโรงเรียนของท่านเพียงพอหรือไม่

๖. อุปกรณ์

๗. ท่านมีวิธีการจะจัดหาหรือขยับขยายปรับปรุงอุปกรณ์และสถานที่ให้เพียงพอหรือไม่ อย่างไร

๘. ท่านมีทัศนคติเกี่ยวกับการพลศึกษาในปัจจุบัน เกี่ยวกับหัวข้อต่อไปนี้อย่างไร

ก. จุดมุ่งหมายในการสอนวิชาพลศึกษา

.....

.....

.....

ข. ท่านคิดว่าเด็กควรจะได้รับอะไรจากการเรียนวิชาพลศึกษา

.....

.....

.....

ค. เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ท่านคิดว่าเด็กได้รับอะไรจากการเรียนพลศึกษา
 มากน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

ง. ผลดีและผลเสียของการพลศึกษาตามทัศนคติของท่านทั้งในโรงเรียนและในสังคม

.....

.....

.....

๙. ทัศนคติของท่านเกี่ยวกับครูพลศึกษาโดยทั่วไป ในด้านต่าง ๆ

ก. ในด้านการสอน

๑.

๒.

๓.

๔.

๕.

๗. ในด้านความรู้ความสามารถ

๑.

๒.

๓.

๔.

๕.

๘. ในด้านบุคลิกลักษณะ

๑.

๒.

๓.

๔.

๑๐. ทักษะของท่านเกี่ยวกับครูพลศึกษาในโรงเรียนของท่าน

ก. ในด้านการงาน

๑.

๒.

๓.

๔.

ข. ในด้านความรู้ความสามารถ

๑.

๒.

๓.

๔.

ค. ในด้านบุคลิกลักษณะ

๑.

๒.

๓.

๔.

๑๑. ถ้าหากจะรับบรรจุครูพลศึกษาใหม่ ท่านต้องการครูที่มีคุณลักษณะอย่างไร (เพศ, ความรู้, บุคลิก, และอื่น ๆ)

๑.
๒.
๓.
๔.
๕.

๑๒. ท่านเคยเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาอะไรบ้าง (ในโรงเรียน) และทำหน้าที่อะไร

๑.
๒.
๓.
๔.

๑๓. ท่านเคยจัดให้มีการพบปะอภิปรายเกี่ยวกับการสอน, หลักสูตร และปัญหาเกี่ยวกับการสอนพลศึกษาบางหรือไม่ ใดต่อไปนี้

๑.
๒.
๓.
๔.

๑๔. ท่านคิดว่าปัญหาเกี่ยวกับการสอนพลศึกษาในชั้นต่าง ๆ ต่อไปนี้ มีปัญหาอะไรบ้าง ปัญหาเกี่ยวกับตัวครูสอน

๑.
๒.
๓.
๔.

ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์

๑.
๒.
๓.
๔.
๕.

ปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในโรงเรียน

๑.
๒.
๓.
๔.

๑๕. ท่านมีข้อเสนอสำหรับวิธีแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้อย่างไร จากครูผู้สอน

๑.
๒.
๓.
๔.

จากอุปกรณ์

๑.
๒.
๓.
๔.

๖
งานการจัดกิจกรรม

๑.
๒.
๓.
๔.

๑๖. ท่านคิดว่าครูพลศึกษาควรจัดกิจกรรมอะไรบ้างในโรงเรียน

๑.
๒.
๓.
๔.

๑๗. การจัดกิจกรรมจะให้ประโยชน์หรือผลเสียอะไรบ้าง

๑.
๒.
๓.
๔.

๑๘. ท่านเห็นว่าควรจะมีการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (มศ. ๔-๕) หรือไม่
เพราะเหตุใด

๑.
๒.
๓.
๔.

๑๙. ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นอื่น ๆ ของท่าน เกี่ยวกับการบริหารในด้านการพลศึกษา

๑.
๒.
๓.
๔.
๕.

ประวัติย่อของผู้เขียน

ชื่อ นางเป็ลลศรี เทพบุญธร

วันเกิด ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๓

สถานที่เกิด อ. เมือง จังหวัดลำปาง

การศึกษา

มัธยมศึกษา โรงเรียนเซนต์สิริอนุสรณ์

ปริญญาการศึกษาบัณฑิต (กศ.บ.) สาขามัธยมศึกษา

วิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน ชลบุรี (๒๕๕๕ – ๒๕๖๓)

อนุปริญญาบรรณารักษศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (๒๕๖๓ – ๒๕๖๔)

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขามัธยมศึกษา

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร พระนคร (๒๕๖๐ – ๒๕๖๑)

หน้าที่ราชการ

ครูโท วิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษา พระนคร (๒๕๖๖ – ปัจจุบัน)